

การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

นางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร

การศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2563

Educational Management According to Multicultural Approach of Schools
under the Office of Krabi Primary Education Service Area,
Mueang Krabi District, Krabi Province

Miss Parichart Briphet

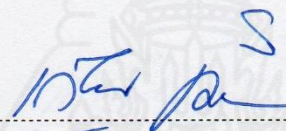
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University


2020

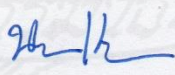
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่
ชื่อและนามสกุล	นางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร
แขนงวิชา	บริหารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2564

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ


..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์)


..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ฐิติกรณ ยาวิไชย จาริกศิลป์)


.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา ค้นคว้าอิสระ การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ผู้ศึกษา นางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร รหัสนักศึกษ 2622300438

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์ ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ และ (2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 226 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารและครู 5 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม เป็นแบบสอบถามแบบตอบสนองคู่ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 ทั้ง 2 ด้าน และแนวคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพที่เป็นจริงในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา มีลำดับความต้องการจำเป็น ดังนี้ (2.1) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม (2.2) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน (2.3) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา (2.4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ (2.5) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน และ (2.6) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ (3) แนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ได้แก่ (3.1) สถานศึกษาควรกำหนดให้ครูได้ศึกษาวิถีชีวิตของนักเรียนทุกกลุ่มชนเพื่อสามารถกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ได้เหมาะสม (3.2) ครูควรประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน (3.3) สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โครงการที่แสดงอัตลักษณ์ของทุกกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม และ (3.4) สถานศึกษาควรสร้างกิจกรรมที่เพิ่มปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ ความต้องการจำเป็น การจัดการศึกษา พหุวัฒนธรรม ประถมศึกษา

Independent study title: Educational Management According to Multicultural Approach of Schools under the Office of Krabi Primary Education Service Area, Mueang Krabi District, Krabi Province

Author: Miss Parichart Briphet; **ID:** 2622301014;

Degree: Master of Education (Educational Administration);

Independent study advisor: Dr. Ketkanok Urwongse, Associate Professor;

Academic year: 2020

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the needs for educational management according to multicultural approach of schools under the Office of Krabi Primary Education Service Area, Mueang Krabi district, Krabi province; and 2) to study guidelines for development of educational management according to multicultural approach of the schools.

The research sample consisted of 226 teachers in schools under the Office of Krabi Primary Education Service Area, Mueang Krabi district, Krabi province, obtained by stratified random sampling based on school size. Key informants for the interviews were five school administrators and teachers. The employed research instruments were a dual response questionnaire on the actual condition and desirable condition of educational management according to multicultural approach, with reliability coefficients of .98 and .98 respectively; and a form containing interview questions concerning guidelines for development of educational management according to multicultural approach. Data were analyzed with the use of frequency, percentage, mean, standard deviation, $PNI_{modified}$, and content analysis.

Research findings showed that 1) the overall actual condition of educational management according to multicultural approach of the schools was rated at the moderate level; while the overall desirable condition of educational management according to multicultural approach of the schools was rated at the high level; 2) the specific needs for educational management according to multicultural approach of the schools could be ranked from top to bottom based on their rating means as follows: (2.1) the need for the fair and justified evaluation; (2.2) the need for the participation of parents and the creation of good relationship with the parents and the community; (2.3) the need for organizing the multicultural atmosphere in schools; (2.4) the need for organizing instructional activities consistently with the learning approach; (2.5) the need for educational management to develop every group of people; and (2.6) the need for development of curriculum for diversified cultures; and 3) guidelines for development of educational management according to multicultural approach of the schools were as follows: (3.1) the school should require that the teachers must study the ways of life of students in every ethnic group in order to determine the appropriate learning model; (3.2) the teachers should evaluate the learning outcomes to be consistent with the conditions of learning of students with differences; (3.3) the school should provide the opportunity for the parents, community, state organizations, and private organizations to participate in doing project activities that show the identities of all religious and cultural groups; and (3.4) the school should create activities that increase the interaction in classroom of students with cultural differences.

Keywords: Needs, Educational management, Multicultural approach, Primary education

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งได้ให้คำแนะนำ ติดตามการศึกษา ค้นคว้าอิสระในครั้งนี้อย่างใกล้ชิด นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จิตติกรณ์ ขาววิไชย จารึกศิลป์ กรรมการสอบที่กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรไทย ศิริสาธิตกิจ อาจารย์ประจำคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ดร.ชนิษฐา อำนกมณี ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักการพิเศษ โรงเรียนรัฐฐานุประดิษฐ์อนุสรณ์ และอาจารย์สุพรรณิ หมาดคุณโธ๊ะ อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและคณะครู โรงเรียนที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลอง ใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย รวมไปถึงผู้บริหารและคณะครู อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบ แบบสอบถาม รวมทั้งช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยใน ครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนักศึกษา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่านที่ได้ กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจกับผู้วิจัยตลอดมา

คุณประโยชน์และความดีที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ อบรมสั่งสอน สนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา จนการศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ลงด้วยดี

ปาริชาติ บริเพ็ชร

กันยายน 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญญัตราง	ฅ
สารบัญญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม	10
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น	43
ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษากระบี่	
อำเภอเมืองกระบี่	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	71

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่	73
ตอนที่ 3 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุ วัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่	90
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่	100
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	106
สรุปการวิจัย	106
อภิปรายผล	117
ข้อเสนอแนะ	123
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	134
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	135
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	137
ค ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม	146
ง ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	153
จ หนังสือประสานงาน	162
ประวัติผู้ศึกษา	173

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	การจัดกลุ่มและสังเคราะห์แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม 30
ตารางที่ 2.2	การสังเคราะห์แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม 34
ตารางที่ 2.3	รูปแบบการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดียว (Single-Response Format) 49
ตารางที่ 2.4	รูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) ... 50
ตารางที่ 2.5	ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 54
ตารางที่ 2.6	ข้อมูลด้านศาสนาของสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 55
ตารางที่ 2.7	ข้อมูลด้านเชื้อชาติของสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 56
ตารางที่ 3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามขนาดสถานศึกษา 64
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 71
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษาโดยภาพรวม 73
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษาด้านบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน 75
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม 78
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้อง กับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 80
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษาด้านการจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ... 83

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านการประเมินผลอย่างเป็นธรรม	85
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน	88
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในภาพรวม	90
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน	91
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมชน	93
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล	94
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนี ของความต้องการจำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นใน การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการประเมินผล อย่างเป็นธรรม	97
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนี ของความต้องการจำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นใน การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในด้านการ มีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน	99



สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 แสดงส่วนประกอบของมุมมองสำคัญระดับสากลโลก 4 มิติ	21
ภาพที่ 2.2 รูปแบบการจัดการศึกษาพัฒนาธรรม	27
ภาพที่ 2.3 แผนที่จังหวัดกระบี่	57



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน โลกของเราประกอบไปด้วยกลุ่มชนที่มีความแตกต่างทางด้าน ชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา สภาพแวดล้อม และวัฒนธรรม จากความแตกต่างดังกล่าวนี้เองจึงนำมาสู่ปัญหาความ เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน อันเป็นมูลเหตุของการหลอมรวมความคิด ความเชื่อ ทักษะและวิธีการ ดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป ในสังคม จากสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้สะท้อนให้เห็นอย่าง ชัดเจนถึงต้นตอของความหลากหลายที่เกิดขึ้นในสังคม (ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี, 2550)

ประเทศไทยจึงเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากสังคมในลักษณะของพหุ วัฒนธรรม จากสภาพบริบททางพหุวัฒนธรรมนี้เองส่งผลให้ประเทศไทยมีกลุ่มชนที่มีความ แตกต่างกันในด้านความคิด จนนำมาสู่ความขัดแย้งซึ่งสอดคล้องกับบังอร ร้อยกรอง(2553) ได้ กล่าวถึง ประเด็นความขัดแย้งของสังคมไทยอันเป็นเหตุมาจากความเป็นพหุวัฒนธรรมไว้ว่า ประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคใต้เป็นชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งมีการรวมตัวกันของกลุ่ม ชนที่มีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และความเชื่อ เมื่อมีการรวมกลุ่มกันก็จะ ส่งผลให้เกิดการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์จากการติดต่อสื่อสาร และการมีความสัมพันธ์กันนี้ เองจึงนำมาสู่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และสอดคล้องกับ Satha-Anand (2005, อ้างถึงใน วิฑิตติ อาพัทธนานนท์, 2554, น. 545-560) กล่าวว่า จังหวัดชายแดนภาคใต้ประกอบด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็นพื้นที่ประกอบด้วยประชาชนชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม ชาวไทยเชื้อสาย จีน ที่มีการดำรงชีวิตเป็นไปตามจารีตประเพณี และการศึกษาวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาที่นับ ถืออย่างแตกต่างพื้นที่ดังกล่าวมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาที่ มีประสิทธิภาพ เช่น ประชาชนกลุ่มหนึ่งในจังหวัดนราธิวาสได้ถวายฎีกาต่อพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เพื่อให้มีการตรวจสอบและปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวิชาสังคมศึกษาที่มีรูป ของวัดและพระพุทธรูปนอกจากนั้น เรียกร้องให้มีการพิจารณาเรื่องให้ผู้เรียนนับถือศาสนาอิสลาม ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้เรียนที่นับถือศาสนาพุทธ เช่น ต้องสวดมนต์และท่องจำคำสอนในศาสนา พุทธ และในปีพุทธศักราช 2531 นักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา(ชื่อในขณะนั้น) ได้มีการเรียกร้องให้ สถาบันอนุญาตให้ผู้เรียนหญิงมุสลิมอัญญาหรือผ้าคลุมสำหรับสตรีมุสลิมมาเรียนได้ การเรียกร้อง

ครั้งนั้นนำไปสู่การทบทวนกฎระเบียบเกี่ยวกับเครื่องแบบของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐ ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา

ในจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม มีประชากรนับถือศาสนาพุทธ 61.66% ศาสนาอิสลาม 38.06% ศาสนาคริสต์ 0.21% ศาสนาซิกข์ 0.05% ศาสนาอื่น ๆ 0.02% (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกระบี่ 2563, น. 4) กรอบกับมีชุมชนชาวอูรักลาไวย์(ชาวเล) มีแรงงานข้ามชาติจากกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศพม่า เขมร ลาวย้ายถิ่นเข้ามาทำงานเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่ทำงานในกิจการยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ประมง บ่อกุ้ง และก่อสร้าง แรงงานเหล่านี้มักอาศัยอยู่เป็นครอบครัวโดยมีผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรหลานทั้งที่เกิดในต่างประเทศและเกิดในประเทศไทยอาศัยอยู่ร่วมกันซึ่งการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมที่มองเห็นอย่างชัดเจน เช่น การแต่งกาย หรือภาษาพูด และวัฒนธรรม โดยเฉพาะอำเภอเมืองกระบี่ พบว่า สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่มีผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางศาสนา ดังนี้ ศาสนาพุทธจำนวนร้อยละ 47.08 ศาสนาอิสลามจำนวนร้อยละ 52.46 ศาสนาคริสต์จำนวนร้อยละ 0.34 ศาสนาซิกข์จำนวนร้อยละ 0.07 ศาสนาพราหมณ์/ฮินดูจำนวนร้อยละ 0.03 ศาสนาอื่น ๆ จำนวนร้อยละ 0.01 และมีความหลากหลายชาติพันธุ์ คือ สัญชาติไทยจำนวนร้อยละ 98.11 สัญชาติกัมพูชาจำนวนร้อยละ 0.36 สัญชาติพม่าจำนวนร้อยละ 1.01 สัญชาติฟิลิปปินส์จำนวนร้อยละ 0.09 สัญชาติลาวจำนวนร้อยละ 0.26 ไม่ปรากฏสัญชาติจำนวนร้อยละ 0.17(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่, 2563)

อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาในสถานศึกษาต้องมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีโลกทัศน์ที่เปิดกว้าง มีคุณลักษณะที่ยอมรับและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น เพื่อลดการขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น โดยพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กทั้งวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อยเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น(Bank, 2016) ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องคิดหาแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยความกระตือรือร้นภายใต้บรรยากาศของความเป็นประชาธิปไตย คือ มีความเสมอภาค เสรีภาพ และความยุติธรรม ผู้เรียนสามารถพัฒนามโนคติแรงทางบวก เกิดความเข้าใจเคารพซึ่งกันและกัน และยอมรับในความแตกต่างความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่ทำให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปเป็นฐานในการหาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ที่จะเป็นตัวปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเกิดจากมิตินมอมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนอันเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพ บริบท การศึกษาและได้แนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมภายใต้บริบทความหลากหลายทาง วัฒนธรรม ศาสนาในสถานศึกษาเพื่อนำสถานศึกษาของตนมุ่งสู่ความเท่าเทียม โอกาสทางการ ศึกษา ลดการแบ่งแยก ลดการเกิดอคติ เกิดความเสมอภาค และเผยแพร่ให้กับสถานศึกษาที่มีบริบท ใกล้เคียงกันได้นำไปประยุกต์ใช้พัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีของสังคมสืบไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่

3. คำถามการวิจัย

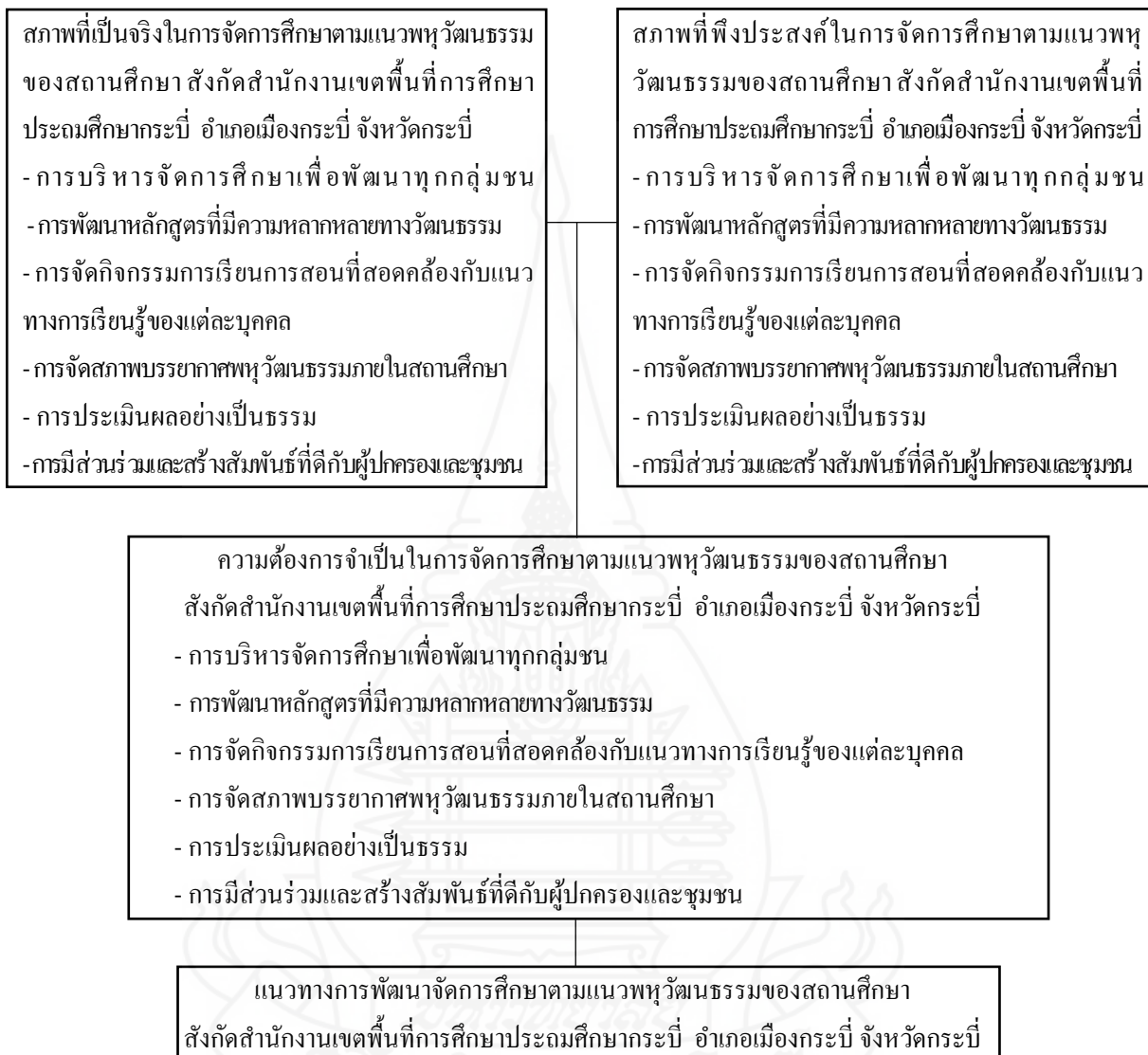
3.1 ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามแนว พหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมือง กระบี่ เป็นอย่างไร

3.2 แนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ เป็นอย่างไร

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ โดยใช้กรอบ ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวแปร โดย ศึกษาจากตามแนวคิดและงานวิจัยจากนักวิชาการของ Bank(1994, 2016), Grant and Sleeter (2003), Ameny-Dixox (2004), Gates (2006), Rios (2012), อามัด ไญนี ดาโอะ (2551), บัญญัติ ขงย่วน,

ปนัดดา ชนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555), ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557), สันติ บุรณะชาติ (2558) สามารถสังเคราะห์และได้กรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1.1



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 538 คน

5.2 ขอบเขตด้านตัวแปร จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะการจัดการศึกษาตามแนวทฤษฎีพัฒนาธรรมตามแนวคิดของ Bank(1994, 2016), Grant & Sleeter (2003), Ameny-Dixox (2004), Gates (2006), Rios (2012), อามัดไญนี ดาโออะ (2551), บัญญัติ ยงย่วน, ปันดดา ชนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555), ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557), สันติ บุรณะชาติ(2558) สามารถสังเคราะห์ลักษณะการจัดการศึกษาพัฒนาธรรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่มี 6 ลักษณะดังนี้

5.2.1 การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน

5.2.2 การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

5.2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

5.2.4 การจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา

5.2.5 การประเมินผลอย่างเป็นธรรม

5.2.6 การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การจัดการศึกษาพัฒนาธรรม หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาเป็นการจัดการศึกษารูปแบบหนึ่งที่มีความต่อเนื่องและมีเป้าหมายสำหรับผู้เรียนทุกคนที่มุ่งเน้นความเสมอภาคทางการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข ซึ่งพัฒนามาจากปรัชญาความเชื่อค่านิยมแบบประชาธิปไตยและความเชื่อในคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรม และศาสนาประกอบด้วย 6 แนวทาง คือ 1) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน 2) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 4) การจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา 5) การประเมินผลอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม 6) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

6.2 การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน หมายถึง การดำเนินการของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดปรัชญา ทิศทาง และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาที่ชัดเจนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองตามความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน มีโครงสร้างการบริหารงานที่สามารถส่งเสริมให้เกิดหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการกำหนดกลยุทธ์และตัวชี้วัดของสถานศึกษาที่สำคัญกับการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม มีการจัดสรรทรัพยากรที่สะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับพหุวัฒนธรรม มีการพัฒนาครูให้มีทัศนคติที่ดีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชนกลุ่มต่าง ๆ

6.3 การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม หมายถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในการจัดการศึกษามีการบูรณาการวิถีชีวิตของคนเชื้อสายต่าง ๆ ไปกับเนื้อหารายวิชาตามหลักสูตรแกนกลาง มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย รวมทั้งจัดทำเอกสาร ตำราที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคม

6.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล หมายถึง การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความเข้าใจกันในแต่ละกลุ่มชน โดยสอดคล้องบูรณาการเนื้อหาความรู้ และประยุกต์รูปแบบการสอนที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับนักเรียนจากวัฒนธรรมต่าง ๆ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด สามารถสร้างองค์ความรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และเกิดความอกเห็นใจในผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่างจากตน สามารถทำให้นักเรียนมีเหตุผลและให้เกียรติ ปรับและยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น

6.5 การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการศึกษา จัดอาคารสถานที่ และสภาพสิ่งแวดล้อมภายในที่เป็นระเบียบ ปลอดภัยเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสภาพท้องถิ่น จัดบรรยากาศให้มีความเสมอภาค ยุติธรรมเป็นประชาธิปไตยและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมจัดบรรยากาศในสถานศึกษาให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันนักเรียนในกลุ่มชนต่าง ๆ ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ เรียนอย่างมีความสุข

6.6 การประเมินผลอย่างเป็นธรรม หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่มีความยืดหยุ่น ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ส่งเสริมครูให้ออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ การประเมินผล

ยึดหลักความเท่าเทียมโดยให้เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรมให้มีสิทธิความเสมอภาค และเท่าเทียมทั้งนี้ต้องยอมรับกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นได้

6.7 การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง สถานศึกษา เปิดโอกาสให้กลุ่มบุคคล ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ได้เข้ามามีส่วนร่วมกันคิด ร่วมกันเสนอ ร่วมวางแผน ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมดำเนินการในกิจกรรมของสถานศึกษา และมีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประเพณีซึ่งกันและกัน มีการจัดกิจกรรมตามชนบประเพณีโดยจัดกิจกรรมของทุกคนในกลุ่มชุมชน

6.8 สภาพที่เป็นจริงในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา หมายถึง สภาพการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบด้วย การดำเนินการ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน 2) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 4) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา 5) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม และ 6) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

6.9 สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา หมายถึง สภาพการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ที่เป็นความปรารถนาให้เกิดขึ้นประกอบด้วย การดำเนินการ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน 2) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 4) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา 5) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม และ 6) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

6.10 ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ด้วยการประเมินสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม และนำค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นจริง มาหาผลต่างจากนั้นหารด้วยสภาพที่เป็นจริง แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญ

6.11 แนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา หมายถึง วิธีการในการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยคำถามที่ได้จากผลของการศึกษาความต้องการจำเป็นของการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอ เมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ทำให้ได้ทราบถึงแนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ นำมาใช้ ในการส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้กับนักเรียนทุกกลุ่มชน

7.2 ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในบริบทที่คล้ายคลึง กับผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ สามารถประยุกต์แนวทางในการจัดการศึกษาไปใช้ในการจัดการศึกษาได้ เหมาะสม

7.3 กระทรวงศึกษาธิการและเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา และสนับสนุนในเชิง นโยบายในด้านงบประมาณ และด้านอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมที่ เป็นประโยชน์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างกัน รวมถึงการ จัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของวิถีชีวิตของผู้คนในพื้นที่

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม
 - 1.1 ความหมายการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม
 - 1.2 ความสำคัญการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม
 - 1.3 เป้าหมายการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม
 - 1.4 แนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม
2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.1 แนวคิด และพัฒนาการในการศึกษาความต้องการจำเป็น
 - 2.2 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.3 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.4 หลักการของการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.5 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 2.6 การหาความต้องการจำเป็น โดยวิธีการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญ

ของปัญหา (Priority Setting)

- 2.7 ประโยชน์ของการใช้แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็น
 3. ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่
 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
- มีรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นการจัดการศึกษาที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะกลุ่มชนหรือภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความแตกต่างทางชนชั้นทางสังคม บทบาททางเพศ ความสามารถพิเศษของผู้เรียนรวมทั้งต้องเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสามารถทำความเข้าใจกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมให้ผู้เรียนมีความรู้สึก และประสบการณ์เชิงบวกเป็นมิตรและนับถือบุคคลที่มาจากกลุ่มวัฒนธรรมและเชื้อชาติ ภาษา ศาสนาอื่น ๆ เมื่อผู้เรียนตระหนัก และเห็นคุณค่าซึ่งกันและกันก็จะอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติสุขซึ่งความหมาย ความสำคัญ เป้าหมาย และแนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมมีดังนี้

1.1 ความหมายการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

Banks (1991, อ้างถึงใน ขวัญสุดา วงษ์แหยม, 2559, น. 8) ได้ให้ความหมายของการศึกษาการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) ไว้ว่า เป็นการปฏิรูปการศึกษาที่ผู้เรียนทุกคนจะมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาตามศักยภาพที่ตนเองมี มีการขับเคลื่อนที่เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของการศึกษาทั้งองค์กร ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดค่านิยม (values) กฎเกณฑ์ของสถานศึกษา หลักสูตร สื่อ การเรียนการสอน โครงสร้างขององค์กร ตลอดจนการบริหารองค์กรที่ต้องสื่อถึงความเป็นพหุวัฒนธรรม

Banks (1994, p. 1 อ้างถึงใน ศิลป์ชัย สุวรรณมณี, 2556, น. 29) ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) ไว้ว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา และเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสถาบันการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละเพศ ผู้เรียนพิเศษ ผู้เรียนกลุ่มเชื้อสายต่างๆ กลุ่มสีผิว กลุ่มวัฒนธรรมทั้งหลายได้มีความเสมอภาคกันในด้านความสำเร็จในการเรียน

Gay (1994) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) เป็นการหลอมรวมแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนทุกคนควรมีโอกาสในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นในการจัดการศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนจึงจำเป็นต้องมีการขับเคลื่อนสถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนจากทุกชาติ ทุกภาษา และกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาสในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับบรรยากาศทางวิชาการ สังคม และความต้องการของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม นอกจากการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางด้านวิชาการแล้ว ควรให้ผู้เรียนได้ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเองและของกลุ่มอื่น ๆ

Cortes (1996, p. 1 อ้างถึงใน โอภาส เกาศัยภรณ์, 2555, น. 7) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) หมายถึง กระบวนการที่ครูได้ช่วยเตรียมผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ที่มีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมให้อยู่ด้วยความเข้าใจ มีความร่วมมือร่วมใจกัน มองเห็นประโยชน์ที่แท้จริงในการพึ่งพาอาศัยกัน ความเสียสละและยุติธรรม การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นไม่ได้ต้องการนำไปสู่ความแตกแยก การพัฒนาความเข้าใจกัน การพึ่งพาอาศัยระหว่างกลุ่มคน โดยอาศัยการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าการแบ่งแยกทางสังคมนั้นเกิดจากการขาดวิจระญาณของคน การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมจำเป็นสำหรับทุกสถานศึกษา ไม่ใช่เพียงสถานศึกษาที่มีเด็กหรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่มีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมเท่านั้น เพราะทั้งผู้เรียนและทุก ๆ คนจำเป็นจะต้องแลกเปลี่ยนความหลากหลายทางวัฒนธรรมในชาติเดียวกัน เพื่อความเข้าใจกันและพึ่งพาอาศัย ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้ขยายขอบเขตของความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากสิ่งที่ใกล้ชิดตัวออกไปสู่สิ่งที่ไกลตัว

Grant (1977, อ้างถึงใน อรทัย สันติเมทนีดล, ถนนมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, และ พชรวิทย์ จันทร์ศิริสร, 2561, น. 88) ได้เสนอว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) เป็นการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับนโยบาย และการปฏิบัติที่แสดงถึงความเคารพในความต่างทางวัฒนธรรม โดยเห็นได้จากปรัชญาการศึกษา การจัดองค์ประกอบและลำดับชั้นของบุคลากรทางการศึกษา สื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน หลักสูตร และกระบวนการประเมินผล

Parekh (2000) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) เป็นการจัดการศึกษาที่จัดการความลำเอียง สร้างเสรีภาพที่จะศึกษามุมมองและวัฒนธรรมที่แตกต่าง สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนโดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถึงความหลากหลายในวิถีการดำเนินชีวิต ความแตกต่างทางด้านความคิดที่สะท้อนมาจากมุมมองวัฒนธรรมที่แตกต่าง

Banks and Cherry (2001, pp. 3-4 อ้างถึงใน พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข, 2557, น. 1) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) หมายถึง การจัดการศึกษาในสถานศึกษาซึ่งมีผู้เรียนที่มาจากหลากหลายวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น ชาติพันธุ์วัฒนธรรม ภาษา เพศ ชนชั้นทางสังคม ศาสนา หรือข้อแตกต่างด้านอื่น ๆ เป็นต้น โดยผู้เรียนทุกคนจะได้รับประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันสถานศึกษาจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินงาน โดยการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ มีความเหมาะสม เช่น หลักสูตรของสถานศึกษาที่จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม เพื่อทำให้การจัดการศึกษาในบริบทวัฒนธรรมที่หลากหลายเป็นผลได้ เป็นต้น นอกจากนี้ การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมยังเป็นกระบวนการที่ต้องการให้เกิดความเท่าเทียมกัน

ทางการศึกษาและจัดรูปแบบการปฏิบัติต่อกันอย่างแตกต่าง หรือการเหยียดหยามกันซึ่งเป็นประเด็นที่ยังไม่สามารถบรรลุได้อย่างเต็มที่ในสังคมมนุษย์

Banks (2012, อ้างถึงใน สุรไกร นันทบุรุษย์ และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2558, น. 140) อธิบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) ไว้ว่า เป็นแนวทางในการปฏิรูปที่ออกแบบมาเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในองค์กรรวมเพื่อผู้เรียนที่มาจากความหลากหลายของเชื้อชาติ กลุ่มชน เพศ ความสามารถพิเศษของผู้เรียน และชนชั้นทางสังคม โดยจัดประสบการณ์ให้เกิดความเท่าเทียมกันทางการศึกษาทั้งในสถาบัน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

จรรยา จิวานาน (2540) การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) เป็นมโนคติหรือแนวคิดในการจัดการศึกษาสำหรับสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลายโดยการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมและความต้องการของผู้เรียนด้วยการบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับความเสมอภาคในการเรียน สำหรับความแตกต่างที่ทำให้เกิดความหลากหลายจะรวมถึงความแตกต่างด้าน สีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ชั้นของสังคม เศรษฐกิจ เพศ อายุและวัฒนธรรมถิ่นต่าง ๆ

สุธารา โยธจันทร์ (2541, น. 13) ได้สรุปความหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรมไว้ว่าการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมนั้น หมายถึง การจัดการศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายของวัฒนธรรมในสังคมซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างของหลักสูตรในสถานศึกษาให้ยอมรับและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากวัฒนธรรมในสังคมนั้น นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ตลอดจนคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมอย่างสร้างสรรค์ และเป็นสุข

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2552) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมคือแนวคิดและแนวปฏิบัติทางการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจ ยอมรับ และเคารพความแตกต่างหลากหลายวัฒนธรรม ตลอดจนประสบความสำเร็จทางการเรียนและสามารถเข้าสู่สังคมได้อย่างมีความสุข

สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ (2553) ให้ความหมายของ การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมว่าเป็นกระบวนการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่ผู้เรียนมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิต เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม เกิดการยอมรับ รวมทั้งการเสริมสร้างทักษะความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับบุคคลต่างวัฒนธรรม

สุธีรัช ชูชื่น (2555) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมหมายถึงการ จัดการศึกษาประเภทหนึ่ง โดยจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาซึ่งมีผู้เรียนที่มาจากหลากหลาย

วัฒนธรรม ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรมมีความเคารพซึ่งกันและกัน ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ให้การเคารพแก่คนหรือกลุ่มคนที่อ่อนแอกว่า รวมไปถึงการเปิดเผยจุดยืน วัตถุประสงค์ และอุดมการณ์ของตน เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจและลดความขัดแย้ง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความหมายการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาโดยเน้นความเสมอภาคทางการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ที่พัฒนามาจากปรัชญาความเชื่อค่านิยมแบบประชาธิปไตยและความเชื่อในคุณค่าของความหลากหลายวัฒนธรรม มีการจัดสภาพแวดล้อมให้กับผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบประเพณี วิถีชีวิต เพศ ชั้นทางสังคมและความต้องการพิเศษ อื่น ๆ ได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละคนทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้และประสบความสำเร็จ ความตระหนักรู้และยอมรับในความแตกต่างทางวัฒนธรรม เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองและยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น รวมทั้งมีทักษะทางวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกับคนต่างวัฒนธรรมอย่างสันติสุข ไม่มีอคติต่อกันไม่ให้เกิดการแบ่งแยกและเลือกปฏิบัติ

1.2 ความสำคัญการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

Bank (2002, p. 5 อ้างถึงใน ปริญญา พิमानแมน, ดนุลดา จามจური และวิบูลย์ อยู่โนศล, 2560, น. 102) การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เคารพ และยอมรับในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมมีทัศนคติในทางที่ดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อันจะนำมาซึ่งความสงบสุขในสังคมและมีแนวทางในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจ และทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

Kunzman (2003) เชื่อว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม มีความสำคัญทำให้สร้างความเข้าใจหรือความตระหนักรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดความสงบสุขในสังคมได้ การที่จะสร้างความสงบสุขและสันติภาพได้อย่างยั่งยืน คือ การส่งเสริมให้คนในสังคมเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) ในความมีอยู่และความเป็นไปของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันในกลุ่มผู้เรียนนั้น สถานศึกษาจะต้องจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้เป็นบรรยากาศแห่งความไว้วางใจและการยอมรับ สร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เป็นชุมชนแห่งการค้นหา ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มมีโอกาสประสบความสำเร็จโดยเท่าเทียมกัน และเกิดความภาคภูมิใจในตนเองฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณ เน้นความร่วมมือระหว่างกลุ่มผู้เรียน

Gay (2004, อ้างถึงใน ทิฆัมพร สมพงษ์, 2559, น. 30) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยเชื่อมโยงแนวคิดทางด้านพหุวัฒนธรรมและศาสตร์ความรู้ในสถานศึกษา โดยคำนึงถึงประเด็นเป็นจริงทางสังคมและความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน

UNESCO (2006, อ้างถึงใน รุติมดี อาพัทธนานนท์, 2556, น. 125) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมว่า มีความสำคัญ ในการทำให้ระบบการเมืองมีความเข้มแข็งมากขึ้น สร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขระหว่างกลุ่มชนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม สร้างความเข้าใจ และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างซึ่งเกิดจากความต่างทางวัฒนธรรมได้ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนในสังคมพหุวัฒนธรรม

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาบนพื้นฐานความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้บรรลุถึงความเข้าใจ อัตลักษณ์และวิถีชีวิตของผู้คนที่แตกต่างกันสู่ความเท่าเทียมและความเสมอภาค และช่วยให้ผู้คนที่มีความแตกต่างกัน ยอมรับและศรัทธาความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน

บรรจง ฟ้ารุ่งสว่าง และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2554) กล่าวว่า การจัดการศึกษาแนวพหุวัฒนธรรม มีความสำคัญกับบริบททางการเมือง สังคม และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน การเคารพความแตกต่างทาง วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ให้มีโอกาстиที่เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกัน

สุธีรัช ชูชื่น (2555) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมต้องการให้ผู้เรียนทราบและคุ้นเคยกับความคิดเกี่ยวกับความหลากหลายในสังคมทั้งวิถีชีวิต ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และมุมมองที่แตกต่างกับตนเอง และการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม มีความสำคัญกับการสร้างความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อพหุวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีคุณค่า และมีความเป็นมิตร

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การศึกษาพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญ คือ เป็นการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญต่อผู้เรียนทุกคน ทำให้สร้างความเข้าใจหรือความตระหนักรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีทัศนคติในทางที่ดีทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ไว้วางใจกันทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ขจัดการแบ่งแยก จะทำให้ผู้เรียนทุกกลุ่มมี

โอกาสประสบความสำเร็จโดยเท่าเทียมกัน อันจะทำให้ระบบการเมืองมีความเข้มแข็งมากขึ้นนำมาซึ่งความสงบสุขในสังคม

1.3 เป้าหมายการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

Hernandez (1989, น. 12 อ้างถึงใน หทัยรัตน์ ทับพร, 2559, น. 71) กล่าวว่า เป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมควร ประกอบด้วย 1) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มต่าง ๆ และได้พัฒนาเจตคติ และทักษะความสามารถที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนการอยู่ร่วมกันท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมและ 2) เพื่อประยุกต์ความรู้ด้านองค์ประกอบทางวัฒนธรรม ของสังคมให้สัมพันธ์กับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และสังคมที่ดีขึ้น

Golnick and Chin (1990, น. 31 อ้างถึงใน ปริญญา พิมาณแมน, ดนุลดดา จามจุรี และวิญญู อยู่นิล, 2560, น. 101) กล่าวถึงการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม จะต้องให้การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเข้าไปอยู่ในหลักสูตรที่เป็นทางการต้องให้มีการบูรณาการความแตกต่างทางวัฒนธรรมเข้าไปทั้งหลักสูตร รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มต่าง ๆ ควรจะบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในทุก ๆ วิชาทั้งนี้ได้แบ่งเป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม ไว้ดังนี้ 1) เพื่อส่งเสริมความมั่นคงและคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2) เพื่อส่งเสริมหลักมนุษยชน และการยอมรับนับถือผู้อื่นที่แตกต่างไปจากตน 3) เพื่อส่งเสริมทางเลือกของชีวิตสำหรับประชาชน 4) เพื่อส่งเสริมความเป็นธรรม และความเท่าเทียมกันของทุกคนในสังคมและ 5) เพื่อส่งเสริมหลักความยุติธรรมในการกระจายอำนาจ และรายได้ให้เกิดขึ้นในระหว่างกลุ่มของประชาชน

Baruth and Manning (1992, p. 42 อ้างถึงใน ณัฐอร วราพงษ์พิพัฒน์ และยศวีร์ สายฟ้า, 2558, น. 339) ที่กล่าวว่าเป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม ที่ควรนำให้คนทุกคนถึงสิ่งเหล่านี้ เฉพาะที่ควรจะทำ เพื่อให้ทุกคนบรรลุเป้าหมายด้านการเรียน คือ 1) การตระหนักเข้าใจและยอมรับนับถือใน ธรรมชาติของความแตกต่างและความคล้ายคลึงระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ 2) การรู้สึกถึงความแตกต่างที่มีอยู่ภายในกลุ่มต่าง ๆ ที่มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรม 3) การพัฒนา ความเข้าใจที่ดีต่อธรรมชาติและผลกระทบของชาตินิยม ตลอดจนผลกระทบทางชาตินิยมทั้งทางลบ และทางบวก 4) การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อเชื้อชาติและสีผิวของบุคคล ตลอดจนการยอมรับ และใช้ภูมิหลังทางวัฒนธรรมเป็นแรงจูงใจเกื้อหนุน และให้ความสำคัญต่อสังคมและ 5) การจัดและพัฒนา ประสบการณ์ที่เหมาะสมที่จะช่วยให้เด็กมีการพัฒนาที่ดีขึ้นทั้งทางด้านทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่จำเป็นต่อการอาศัยอยู่ในสังคมที่มีชาติพันธุ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย

Michaelis (1992, p. 200 อ้างถึงใน สุมณฑิพย์ บุญสมบัติ, 2536, น. 87-88) อธิบายเป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมไว้ว่า เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการติดต่อเชื่อมโยงกันของมนุษย์ในระบบสากลที่เกิดขึ้นจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเพื่อพัฒนาเจตคติและพฤติกรรม ซึ่งสะท้อนถึงความเคารพในความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าของความแตกต่างทางวัฒนธรรมความเข้าใจว่าทำไมความแตกต่างจึงมีอยู่ และการผลักดันให้เป็นที่น่าสนใจด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม กล่าวคือ 1) เพื่อพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการติดต่อเชื่อมโยงกันมนุษย์ในระบบสากลที่เกิดขึ้นจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาทิ อธิบายความต้องการร่วมกันของมนุษย์และความหวังใยในวัฒนธรรมของตนเองและของผู้อื่น และอธิบายว่า ทำไมวิธีการปะทะกันของมนุษย์จึงต้องแตกต่างกัน 2) เพื่อพัฒนาเจตคติและพฤติกรรม ซึ่งสะท้อนถึงความเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าของความแตกต่างทางวัฒนธรรมความเข้าใจว่า ทำไมความแตกต่างจึงมีอยู่และการผลักดันให้เป็นที่น่าสนใจด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม อาทิ ทำรายการสิ่งที่ใครคนใดคนหนึ่งควรหาเพื่อผลักดันให้ผู้อื่นทำตามแต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่แสดงออกดังกล่าวข้างต้นอาจจะกว้างเกินไป

Banks (1994, p. 43-44 อ้างถึงใน มุจรินทร์ ผลกล้า, 2553) อธิบายว่าเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม คือ การปฏิรูปสถานศึกษาและสถาบันทางการศึกษาเพื่อว่าผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมทางด้านเชื้อชาติ สัญชาติ และชนชั้น ทางสังคมได้รับโอกาส และประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

Cortes (1996, pp. 16-20 อ้างถึงใน พิริยะ กรุณา, 2561, น. 354) เป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ความเชื่อ ทศนคติ เกี่ยวกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม กลุ่มชนและเชื้อชาติในทุกระดับ ให้มีความเสมอภาคทางการศึกษา

Banks (2001, p. 58 ใน ณัฐอร วราพงษ์พิพัฒน์ และยศวีร์ สายฟ้า, 2558, น. 339) เป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม ทำให้เกิดการยอมรับและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมของตนเอง และยอมรับและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมอื่น

Cunningham and Cordeiro (2003, p. 104 อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง, 2557, น. 102) กล่าวว่าเป้าหมายของการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมต้องคำนึงถึง 1) ความเป็นธรรมชาติของการจัดการศึกษาที่ยึด หลักการกระจายอำนาจ 2) ความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์และกลุ่ม โดยมุ่งให้เกิดความสามัคคีกัน 3) ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม กลุ่มและชาติพันธุ์ และ 4) การพัฒนาทัศนคติทุกระดับสังคมที่เกี่ยวข้องกับพหุวัฒนธรรม

Ramsey and Williams (2003, p. 63 อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง, 2555, น. 25) ได้บ่งชี้ว่าเป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม มุ่งเน้นอยู่ที่การสร้างให้เกิดความเท่าเทียม มุ่งเน้นความเหมือนและแตกต่าง เพื่อให้เกิดการยอมรับต่อกัน ทั้งนี้รวมถึงกลุ่มคนที่เป็นชนกลุ่ม น้อยของสังคม นอกจากนี้การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นการจัดการศึกษาที่ไม่พึงประสงค์ให้ เกิดการเผชิญหน้า เกิดความเกลียดชังต่อเชื้อชาติ และยังให้ความสำคัญกับประเด็นของการแบ่งแยก การมีอำนาจทางสังคมรวมถึงการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่ส่งผลต่อชีวิตของกลุ่มคนที่ขาดโอกาส ทางสังคม

Banks (2004, pp. 71-71 อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง, 2555, น. 23) มองว่า แนวคิดการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นศาสตร์หนึ่งในแวดวงทางการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เพิ่มความเท่าเทียมทางการศึกษาสำหรับ ผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ชนชั้น ทางสังคม และกลุ่มทางวัฒนธรรม และยังคงกล่าวอีกว่าเป้าหมายอีกประการหนึ่งของการจัดการศึกษา พหุวัฒนธรรมคือ การช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ ในการดำรงอยู่ใน สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะมีปฏิสัมพันธ์ต่อรองและสื่อสารกับผู้อื่นที่มาจากกลุ่มที่ หลากหลาย

Cushner, McClelland and Safford (2006, p. 108 อ้างถึงใน จิตติกร ทองสุกใส, เอกรินทร์ สังข์ทอง, ชีร หฤทัย ธนาสันต์ และคณิดา นิจรัตกุล, 2562, น. 276) มีมุมมองว่าเป้าหมาย ของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมนั้นเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจสังคม ให้ผู้เรียนมีความตระหนัก ต่ออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ในสังคมว่าปัจเจกบุคคลมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างไร รวมถึงการเข้าใจถึงปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่วัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้ผู้เรียนมีทักษะและเข้าใจ วัฒนธรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้บุคคลสามารถมีส่วนร่วมในชุมชนสังคม และโลกได้

จรรยา จัวนาน (2538, น. 24) มีแนวคิดที่ว่าเป้าหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรม คือ การมีส่วนร่วมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความยุติธรรม และความเสมอภาคทางสังคมใน สถานศึกษา สามารถสร้างความยุติธรรมและ ความเท่าเทียมในสังคมได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็ถือว่า บรรลุเป้าหมายของการศึกษาพหุวัฒนธรรม อย่างแท้จริง

วุฒิสักดิ์ โภชนกุล (2551) ได้กล่าวว่าเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาพหุ วัฒนธรรม คือ การเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาซึ่งมีทั้งผู้เรียนชาย หญิง ผู้มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียน จากวัฒนธรรมที่หลากหลาย ชนชั้นทางสังคม เชื้อชาติ และกลุ่มชน โดยการจัด ประสบการณ์การ เรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเท่าเทียมกันให้เกิดขึ้น ในสถานศึกษา ในการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของ ผู้เรียนทุกคนที่มาจากกลุ่มที่หลากหลาย อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาเจตคติทางบวกต่อความแตกต่างทาง วัฒนธรรม เชื้อชาติ กลุ่มชนและศาสนา

อามัดไญนี คาโอะ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม คือ การมีส่วนร่วมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งการลดความอคติความลำเอียง การมีส่วนร่วมในการรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันของสังคม

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความเท่าเทียมทางสังคม เกิดการยอมรับและเข้าใจในความแตกต่างของมิติต่างๆ ทางสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนมุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสำเร็จของสมาชิกในสังคม นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์บนพื้นฐานของความแตกต่างรวมถึงเกิดความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงและความเป็นไปของโลก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป้าหมายการศึกษาพหุวัฒนธรรม คือ 1) เพื่อให้มีความเสมอภาคทางการศึกษา ลดอคติระหว่างบุคคลในการอยู่ร่วมกันท่ามกลางสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ที่มีความแตกต่างกันทางด้านเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ชนชั้นทางสังคม และกลุ่มทางวัฒนธรรม 2) เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการเข้าใจถึงปฏิสัมพันธ์ของบุคคล และให้การยอมรับต่อกันในธรรมชาติของความแตกต่างในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เพื่อให้มีความยุติธรรมและความเสมอภาคทางสังคมในสถานศึกษา 3) เพื่อให้มีการจัดและพัฒนาประสบการณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางด้านทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการอาศัยอยู่ในสังคมที่มีชาติพันธุ์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย สามารถสร้างความยุติธรรม และความเท่าเทียมในสังคมได้

1.4 แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

1. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Banks

Banks (1994, อ้างถึงใน มุจรินทร์ ผลกล้า, 2553) ได้กล่าวถึง แนวทางการปฏิรูปการศึกษาโดยนำแนวคิดของพหุวัฒนธรรมมาใช้คือ 1) การจัดการเรียนการสอนควบคู่กับวิถีชีวิตที่เด็กเรียนรู้ 2) ให้สิทธิความเสมอภาคกับผู้เรียนทุกคน 3) ส่งเสริมให้ยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและผู้อื่น 4) จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ลดการแบ่งแยก 5) ใช้หลักสูตรที่เรียนรู้เกี่ยวกับทุกกลุ่มชน 6) ตอบสนองความสนใจความต้องการของกลุ่มเด็กทุกคน และ 7) ตระหนักตลอดเวลาว่าการจัดการศึกษามีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน

2. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Grant and Sleeter

Grant and Sleeter (2003) กล่าวถึงแนวทางทั่วไปของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม 5 ประการ (Five General Approaches) คือ

1) การสอนในสภาพที่แตกต่างของความสามารถพิเศษและวัฒนธรรมของผู้เรียน (Teaching the Exception and Culturally Different Student) มีวัตถุประสงค์จะเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนทั้งความรู้วิชาการ โทศัพท์และค่านิยมเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ของตนได้ในสังคม ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งรวมไปถึงรูปแบบการเรียนรู้ (learning styles) ภูมิหลังและประสบการณ์และภาษาของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนตามแนวทางนี้ต้องได้รับการปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมแต่มีการพิจารณาว่าในทางนี้หรือการผสมกลมกลืน (assimilation) มากเกินไปผู้เรียนบางกลุ่มยังต้องได้รับการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นอีก

2) การสร้างสัมพันธไมตรีในมนุษย์ (The Human Relations Approach) มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาอัตมโนหรือมโนภาพแห่งตน (self – concept) ของผู้เรียนควบคู่กับการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อลดอคติ ความมีอคติวิธีการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งจะช่วยส่งเสริมและสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ในห้องเรียนการเรียนการสอนตามแนวนี้จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักและเข้าใจคนกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งแตกต่างจากตนและเกิดความสามัคคีแต่นักวิจารณ์เห็นว่าวิธีการนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอัตมโนทัศน์และความเข้าใจวัฒนธรรมโดยไม่สนใจที่จะวิเคราะห์มูลเหตุของการเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

3) การสร้างหลักสูตรที่เจาะจงหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับกลุ่มของผู้เรียน (The Single-Group Studies Curriculum) เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มเช่นสตรีศึกษาแอฟริกาอเมริกันศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นและรับรู้ความเป็นมาของวัฒนธรรมของตน และตระหนักถึงบทบาทของกลุ่มตนในการสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมส่วนรวมท่ามกลางความหลากหลาย เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวนี้คือ การลดช่องว่างระหว่างช่วงชั้นต่าง ๆ ในสังคมและชุมชนต่าง ๆ เข้าถึงอำนาจในสังคมมากขึ้นแต่วิธีการนี้ได้รับความวิจารณ์ว่าเป็นเพียงการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมเท่านั้น ยังไม่มีการส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างจริงจัง และหากเน้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะมากเกินไปอาจทำให้เกิดความแตกแยกมากขึ้น

4) การสร้างให้เกิดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม (The Multicultural Education Approaches) ส่งเสริมแนวทางพหุวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม (The Multicultural and Social Deconstructionists Approaches) การจัดการศึกษาตามแนวนี้ส่งเสริมการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกันการเคารพความแตกต่างการสร้างทางเลือกในชีวิตความเป็นธรรมในสังคมโอกาสที่เท่าเทียมกันและการจัดสรรอำนาจที่เป็นธรรมในสังคมบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในสถานศึกษาต้องเข้าร่วมในกระบวนการจัดการศึกษา

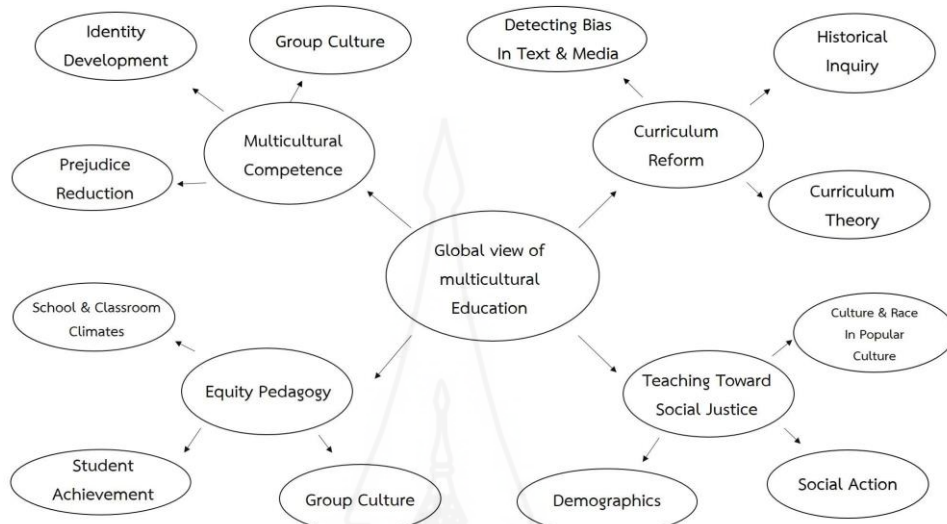
สถานศึกษาที่จัดการศึกษาแนวทางนี้จะไม่มีกลุ่มวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหลักแต่ครูผู้บริหารและบุคลากรก็มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเช่นเดียวกันกับผู้เรียนครูผู้สอนต้องไม่มีอคติและไม่คิดว่าผู้เรียนมีความสามารถต่างกันเนื่องจากชนชั้นเพศภาษาเชื้อชาติและสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ไม่มีการเรียนการสอนที่แยกเฉพาะกลุ่มและครูที่สอนผู้เรียนตามแนวทางนี้ต้องเป็นผู้ที่ทุ่มเทในการทำงานมันเข้ารับการฝึกฝนอบรมพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม จะพัฒนาได้ด้วยความหลากหลายของหลักสูตรและแนวปฏิบัติ โดยสถานศึกษาจะต้องออกแบบเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ที่ Sleeter and Grant กล่าวว่าจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมไม่สามารถมองเห็นได้จากกระทำให้ในรายวิชาหรือหลักสูตรเดียว นักการศึกษาจะต้องใช้การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมแนวทางที่กว้างหลากหลายในหลักสูตร และการปฏิบัติที่ส่งผลถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษา

5) การส่งเสริมและออกแบบการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมในสังคม (The multicultural and social deconstructionists approach) เป็นภาษาการศึกษาที่เป็นการออกแบบโปรแกรมการศึกษาใหม่โดย Sleeter and Grant ผนวกแนวคิดการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural education) เข้ากับแนวคิดกลุ่มปฏิรูปสังคม (Social Reconstructionist) เพราะเห็นด้วยกับการสร้างให้เกิดการศึกษาในลักษณะพหุวัฒนธรรมตามแนวทางที่สังคมเห็นว่าผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะจำเป็นเพิ่มเติม นอกจากการเรียนในสถานศึกษาเพื่อช่วยให้เขาต่อสู่กับการกดขี่และการเลือกปฏิบัติในสังคมและเรียนรู้ที่จะตอบสนองเรื่องดังกล่าวอย่างสร้างสรรค์กับกลุ่มอื่นๆในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลงในการสร้างสังคมใหม่และสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม

3. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Ameny-Dixox

Ameny-Dixox (2004) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของมุมมองสำคัญระดับสากลโลก 4 มิติของการศึกษาพหุวัฒนธรรมซึ่งขึ้นอยู่กับเตรียมความพร้อมด้านความเท่าเทียมกันทางการศึกษาความหลากหลายวัฒนธรรมโดยประกอบด้วย 4 มิติดังนี้ 1) การเพิ่มศักยภาพทางพหุวัฒนธรรม (Multicultural Competence) ได้แก่ วัฒนธรรมกลุ่ม การพัฒนาอัตลักษณ์ การลดความอยุติธรรม 2) การปฏิรูปหลักสูตร (Curriculum Reform) ได้แก่ ตรวจสอบความลำเอียงในตำราและสื่อ การสืบเสาะทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎีหลักสูตร 3) การสอนถึงความยุติธรรมทางสังคม (Teaching Toward Social Justice) ได้แก่ วัฒนธรรมและการแข่งขันในวัฒนธรรมสมัยนิยม กิจกรรมทางสังคมประชากรศาสตร์ 4) การสร้างความเท่าเทียมของการเรียนการสอน (Equity Ped agogy)

ได้แก่ บรรยากาศสถานศึกษาและห้องเรียนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รูปแบบทางวัฒนธรรมในการเรียนการสอน



ภาพที่ 2.1 แสดงส่วนประกอบของมุมมองสำคัญระดับสากลโลก 4 มิติ โดย Ameny-Dixon,

Gloria M. (2004). สืบค้นจาก <http://www.nationalforum.com>.

aaaa/Electronic%20Journal%20Volumes/AmenyDixon,%20Gloria%20M.%20Why%20MulticulturalEducationMore.

4. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Gates

Gates (2006) ทำการสำรวจความรอบรู้ทางวัฒนธรรมของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตซานเมืองมลรัฐโคโลราโดสหรัฐอเมริกาโดยพัฒนาแบบวัดแนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมของ Banks ซึ่งมี 5 องค์ประกอบคือ 1) การบูรณาการเนื้อหาวัฒนธรรมในวิชาต่างๆ 2) สร้างความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรม 3) การลดอคติ 4) การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม และ 5) การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในสถานศึกษา

5. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Rios

Rios (2012) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมประกอบด้วย ดังนี้ 1) ความคาดหวังที่สูงที่ตอบสนองต่อองค์การทั้งตัวคุณครูและการเรียนรู้ในชุมชน 2) การร่วมคิดร่วมทำและความร่วมมือจากพนักงานผู้เรียนและชุมชนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 3) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีด้วยการใส่ใจในความสัมพันธ์กับคุณครูและชุมชน 4) ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมในสถานศึกษาโดยการสร้างคุณค่าของพลังวัฒนธรรมในสถานศึกษาผู้ผู้เรียนและบุคลากรเพื่อสร้างคุณภาพแผนการสอนและการเรียนรู้ต่างอย่างลงตัวตนเองความตั้งใจการ

รับผิดชอบและเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้ 5) หลักสูตรที่มีความเสมอภาคโดยการเตรียมหลักสูตรให้บรรลุความเสมอภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการของวัฒนธรรมและมีความหลากหลาย 6) การสื่อสาร โดยต้องเข้าใจในพลังของรูปแบบการสื่อสารการฝึกฝนและสนับสนุนพันธกิจของสถานศึกษา 7) วิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ โดยต้องมีการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเข้มข้น และมีความแน่วแน่จริงจัง 8) การมีภาวะผู้นำที่เป็นเอกภาพโดยมีการทำงานที่มีประสิทธิผลและสนับสนุนผู้เรียนทุกคนและ 9) ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนทุกคน

6. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ Banks

Banks (2016) นักการศึกษาชาวอเมริกันผู้ซึ่งบุกเบิกวิจัยพัฒนาแนวคิดและวิธีการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมได้กล่าวถึงรูปแบบหรือแนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมว่ามี 5 รูปแบบดังนี้

1) บูรณาการเนื้อหาวัฒนธรรมของผู้เรียนไปในวิชาต่างๆ (Content Integration) คือ การที่ครูผู้สอนยังคงสอนวิชาต่าง ๆ มาสอดแทรกบูรณาการในเนื้อหาเดิมที่กำลังสอนอยู่โดยครูอาจนำเรื่องราวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต งานศิลปะหรือสถาปัตยกรรมของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ที่อยู่ในห้องเรียน ในสถานศึกษาหรือในชุมชนมายกตัวอย่างมาอภิปรายร่วมกันซึ่งวิธีการนี้นอกจากจะเหมาะสมกับการสอนวิชาทางด้านภาษา และสังคมศึกษาแล้วยังสามารถสอดแทรกในวิชาทางด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ได้อีกด้วย เช่น การสอดแทรกประวัติของคณิตศาสตร์ที่ริเริ่มประดิษฐ์คิดค้นหรือพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในขณะที่สอนหัวข้อประวัตินักวิทยาศาสตร์ที่สำคัญของโลก เป็นต้น

2) กระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (The Knowledge Construction Process) การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในรูปแบบนี้ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้บอกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาความรู้ที่มีอยู่เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบและการตัดสินใจผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง เกิดอคติ เกิดความลำเอียงของคนในชุมชนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติวัฒนธรรมหรือครูให้ผู้เรียนค้นคว้าทำรายงานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ในชุมชนในเชิงวิเคราะห์ เปรียบเทียบ โดยเก็บข้อมูลทางการอ่านบันทึกประวัติศาสตร์การสัมภาษณ์บุคคลเป็นต้นซึ่งรูปแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เข้าใจถึงทัศนคติการมองโลกของพวกเขา และเกิดความอกเห็นใจในผู้คนที่มีความเชื่อชาติวัฒนธรรมต่างจากตน

3) การลดอคติ (Prejudice Reduction) การศึกษาพหุวัฒนธรรมในรูปแบบนี้มีความเชื่อว่าเด็กส่วนใหญ่เข้าสถานศึกษามาพร้อมกับเจตคติต่อเชื้อชาติวัฒนธรรมอื่น ๆ ในทางลบ

ซึ่งสะท้อนถึงเจตคติของพ่อแม่ผู้ปกครองของพวกเขาเช่นเดียวกัน ดังนั้นแนวคิดสำคัญคือทำอย่างไรที่สถานศึกษาและครูจะปลูกฝังเจตคติทางเชื้อชาติในทิศทางบวกและปลูกฝังเจตคตินิยมความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดในตัวของผู้เรียนการจัดหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อเชื้อชาติวัฒนธรรมอื่น ๆ ในทางบวกและมีค่านิยมแบบประชาธิปไตยโดยครูควรจัดสภาพแวดล้อมได้แก่ (1) ให้การเสริมแรงทางบวกและผู้เรียนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ (2) ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและในสังคม (3) ปรับเปลี่ยนเนื้อหาหลักสูตรให้เลือกต่อการส่งเสริมการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ (4) ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจากกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้ติดต่อสัมพันธ์กัน

4) การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรม (Equity Pedagogy) การศึกษาพหุวัฒนธรรมในแนวทางนี้มุ่งเน้นให้ครูปรับวิธีการสอนที่เอื้ออำนวยสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมในชั้นเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนโดยเท่าเทียมกัน โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนจับกลุ่มต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนและในสถานศึกษาอย่างทั่วถึงเช่นเปิดโอกาสให้เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งการที่ครูจะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคนครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมภาษาค่านิยม และแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนของตนเป็นอย่างดี

5) การปรับโครงสร้างทางสังคม และวัฒนธรรมในสถานศึกษา (An Empowering School Culture and Social Structure) การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในแนวทางนี้เน้นการปรับวัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกันโดยผู้บริหารครูบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา รวมถึงผู้ปกครองผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจการสร้างบรรยากาศของความร่วมมือกันการปรับรูปแบบการสื่อสารที่เชื่อมต่อสมาชิกทุกคนในสถานศึกษา ปรับหลักสูตรและการสอนรวมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทุกกลุ่ม

7. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ อามัดไญนี ดาโอะ

อามัดไญนี ดาโอะ (2551) ซึ่งให้เห็นว่า แนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมนั้นผู้บริหาร และคณะครูต้องวางแผนเพื่อสร้างความพร้อมในการจัดทำหลักสูตรระดับชาติ หรือในระดับประเทศและระดับของสถานศึกษา ในระดับชาตินั้นต้องมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลประกอบด้วย 7

องค์ประกอบด้วยกัน คือ 1) นโยบาย 2) บุคลากรของสถานศึกษา 3) หลักสูตร 4) ความร่วมมือของผู้ปกครอง 5) กลยุทธ์การสอน 6) สื่อการสอน 7) การติดตามตรวจสอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) นโยบายต้องสนับสนุนความหลากหลายของวัฒนธรรม จุดประสงค์ของนโยบายควรประกอบด้วย การให้สิทธิทางกฎหมายกับการศึกษาพหุวัฒนธรรม การอำนวยความสะดวกในการสร้างโปรแกรมการฝึกหัดและการส่งเสริมความแตกต่างทางวัฒนธรรม และโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันสำหรับทุกคน รวมถึงสื่อสารกับผู้ปกครองและประชาชนว่า การศึกษาพหุวัฒนธรรมถือว่ามีผลสำคัญในสังคมปัจจุบัน อธิบายส่วนนี้ควรประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับการศึกษาพหุวัฒนธรรม และแนวทางที่ทีมงานสามารถใช้ได้ในการพัฒนาและประยุกต์ใช้กับแนวทางการศึกษาพหุวัฒนธรรม

2) บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาจะต้องแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางชนชาติ ศาสนาวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อความแตกต่างในเรื่องของกลุ่มชน ชนชาติ และศาสนา ผู้เรียนจะต้องได้เห็นว่าผู้บริหารครูและคนอื่น ๆ ซึ่งมีภูมิหลังทางวัฒนธรรม และชนชาติต่างกันสามารถทำงานร่วมกันได้ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจว่า สังคมของเรามีการเคารพผู้คนที่มาจากต่างกลุ่มความเชื่อของผู้เรียนมักได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์โดยตรงของผู้เรียนในสถานศึกษา

3) หลักสูตรแนวคิดประสบการณ์ ประเด็น และปัญหาต่าง ๆ จากทัศนคติและมุมมองเรื่องกลุ่มชนจะต้องรวมอยู่ในหลักสูตรของสถานศึกษา หลักสูตรจะต้องแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและวิธีการดำเนินการทางสังคมที่มีต่อการศึกษาพหุวัฒนธรรมมากกว่าที่จะเป็นส่วนเสริมของรายวิชา หรือหลักสูตร นั้นย่อมหมายความว่า จะต้องมีการปรับแนวคิดของหลักสูตรโดยการทำให้เนื้อหาชนกลุ่มน้อยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ไม่แยกออกจากหลักสูตร หรือเป็นส่วนเสริมของหลักสูตร บทบาทของครูในการใช้หลักสูตรพหุวัฒนธรรมถือว่ามีผลสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ครูมีอิทธิพลมากกว่าหลักสูตร อันเนื่องจาก ค่านิยมทัศนคติ และรูปแบบการสอนนั้นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงไม่ใช่เรื่องง่ายนักในการสร้างหลักสูตรสื่อการสอนพหุวัฒนธรรมจะกลายเป็นของที่ไร้ประสิทธิภาพทันที หากได้รับการนำไปใช้โดยครูซึ่งขาดความรู้เรื่องการศึกษาพหุวัฒนธรรมหรือใครก็ตามซึ่งไม่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อชนชาติ กลุ่มชน ศาสนา และวัฒนธรรมด้วยเหตุผลนี้เองจึงต้องมีการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

4) การสนับสนุนของสถานศึกษาและบรรยากาศในชั้นเรียนครูจะต้องเตรียมการที่ดีในการส่งเสริมบรรยากาศเชิงบวกให้แก่ผู้เรียนทุกคน วัฒนธรรมของสถานศึกษาทั้งหมดจะต้องได้รับการตรวจสอบอย่างใกล้ชิด เพื่อหาว่าวัฒนธรรมดังกล่าวส่งเสริมให้เกิดการกด

จีหรือไม่ ลำดับชั้นในสถานศึกษาจะต้องได้รับการตรวจสอบ เพื่อประเมินว่าลำดับชั้นดังกล่าวช่วยให้เกิดการสอนที่ดีสำหรับครูทุกคน

5) ครูจะต้องมีความชำนาญในการใช้หลักสูตรการศึกษาพหุวัฒนธรรม ในส่วนของกลยุทธ์ทางการสอน ความร่วมมือและการมีปฏิสัมพันธ์ในหลักสูตรการศึกษาพหุวัฒนธรรมนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการแสดงออกถึงความรู้สึก และอารมณ์ของการมีส่วนร่วมในการสนทนา และการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนในชั้น ครูที่ชอบสั่งถือเป็นจุดอ่อนในการสอน อย่างไรก็ตามจะสังเกตได้ว่าเมื่อมีการสอนเรื่องพหุวัฒนธรรมความหลากหลายถึงเป็นเรื่องที่มีค่าและเป็นส่วนสำคัญของเนื้อหา

6) สื่อการสอนในสถานศึกษาจะต้องสอดคล้องกับประสบการณ์ด้านกลุ่มชน ศาสนา และวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนควรจะรวมความคิดเห็นที่แตกต่างและมุมมองของผู้เรียนทุกคนควรจะได้รับการกระตุ้นให้คิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ เช่น พวกเขากำลังฟังใครอยู่พวกเราไม่ฟังใครบ้างทำไมถึงผลิตภาพยนตร์แบบนั้นอะไรคือความลำเอียงของผู้เรียนที่มีในงานเขียน

7) การศึกษาพหุวัฒนธรรมจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับแผนการประเมิน ติดตาม และตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมนั้นสามารถบรรลุผลได้จริง การศึกษาพหุวัฒนธรรมถือเป็นความรับผิดชอบร่วมของสถานศึกษา และทุกคนที่มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับภายในสถานศึกษา โปรแกรมการประเมินที่ได้รับจากการสร้างแนวคิดที่ดี และมีประสิทธิภาพจะทำให้ได้ผลการตอบรับ และสามารถกำหนดว่า มาตรฐานทางพหุวัฒนธรรมจะสามารถตอบสนองแนวทางของสถานศึกษาในการติดตามดูแลการพัฒนาของการศึกษาพหุวัฒนธรรมได้หรือไม่

อามัคไญนี คาโอะ ยังกล่าวอีกว่า การเตรียมความพร้อมในระดับสถานศึกษานั้น สถานศึกษาจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายส่วนกลาง คือ 1) ต้องพัฒนานโยบาย และกลยุทธ์การใช้การศึกษาพหุวัฒนธรรมของตนเอง 2) พัฒนาและทราบโปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพ และการอบรมให้กับบุคลากร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าความตระหนักถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมระหว่างบุคคล ตรวจสอบทัศนคติเพิ่มความรู้ และทักษะในการศึกษาระหว่างวัฒนธรรม การจัดการกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ การแบ่งแยกเชื้อชาติและศาสนา ในการตัดสินใจตลอดจน การสร้างความคุ้นเคยให้กับบุคลากรในเรื่องแหล่งต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการศึกษาพหุวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติ 3) กำหนดจุดประสงค์เพื่อเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติจากนโยบายส่วนกลาง เช่น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดความมั่นใจเคารพตนเอง และภูมิใจในวัฒนธรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าความเป็นมนุษย์โดยไม่

คำนึงถึงหน้าตา ภาษาวัฒนธรรม ศาสนา ความสามารถทางกาย สติปัญญาโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาตระหนักเข้าใจ และชื่นชมความแตกต่างทางวัฒนธรรม และผู้เรียนจะต้องเข้าใจการพึ่งพาอาศัยของสมาชิกทุกคนบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม 4) ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อระบุประเด็นเกี่ยวกับการศึกษาพหุวัฒนธรรม

8. แนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของบัญญัติ ยงย่วน, ปนัดดา ชน-เศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ

บัญญัติ ยงย่วน, ปนัดดา ชนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555) ได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่มาพิจารณาร่วมกับกรอบแนวคิดทฤษฎีการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมของ Banks และได้ออกแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาทดลองในการวิจัยดังนี้

1) กิจกรรมการเรียนการสอนโดยเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เชื้อชาติภาษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิตของคนเชื้อสายต่าง ๆ ไปกลับเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางในลักษณะของการยกตัวอย่างประกอบการใช้สื่อของจริงสื่อรูปภาพการสาธิตให้ดูแล และให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงในส่วนของรูปแบบการสอนได้ส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนไทยและเด็กต่างด้าวได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันรวมทั้งให้มีการองค์ผู้เรียนที่มีเพศ และความสามารถต่างกันให้อยู่กลุ่มเดียวกันเพื่อให้เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นที่สนคดีได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอ และเรียนรู้ที่จะปรับตัวกับเพื่อนต่างชาติวัฒนธรรม

2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรกระตุ้นส่งเสริมให้สถานศึกษาจะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ลูกเสือกีฬา กิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรมวันเด็กวันพ่อวันแม่โดยเปิดโอกาสให้เด็กไทยและเด็กต่างด้าวได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทางด้านเชื้อชาติภาษาศาสนาขนบประเพณีและวิถีชีวิตผ่านกิจกรรมที่หลากหลายอันนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนต่างชาติและส่งผลให้เด็กกลุ่มต่าง ๆ เกิดเจตคติที่ดีต่อกันเกิดการยอมรับและเคารพในความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมนอกจากนี้ยังส่งเสริมให้สถานศึกษาชักนำให้ผู้ปกครองผู้เรียนกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าร่วมทำกิจกรรมกลับทางสถานศึกษาให้มากขึ้น

3) บรรยากาศภายในสถานศึกษาส่งเสริมความรู้ให้ผู้บริหารครูและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาให้สร้างบรรยากาศของวัฒนธรรมให้เกิดขึ้น โดยเน้นที่บรรยากาศของความเสมอภาคและความยุติธรรมและเป็นประชาธิปไตยและการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม



ภาพที่ 2.2 รูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

ทีมา บัญญัติ ขง่วน, ปนัดดา ชนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ. (2555). การพัฒนารูปแบบ
การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา. สืบค้นจาก
<http://www.cf.mahidol.ac.th/autopage/file>

9. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ ชุมศักดิ์ อินทร์
รักษ์

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์(2557) กล่าวถึง แนวทางในการการวางแผนเพื่อสร้างบทเรียน
ในแนวทางของพหุวัฒนธรรม(Multicultural Approaches to Lesson Planning) มี 3 องค์ประกอบ
ดังนี้

1) การพัฒนาบทเรียน (Aspects of the Lesson) โดยหลักสูตรจะประกอบด้วย
1) มีความหลากหลายรูปแบบและแบบฝึกหัด 2) แบบฝึกหัดต้องไม่แสดงถึงความเข้าใจผิดใน
หลักการของพหุวัฒนธรรม (Misconceptions) 3) ภาษาที่ใช้ในแบบฝึกหัดต้องคำนึงถึงระดับ
ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียน 4) องค์ความรู้ที่สำคัญต้องมีการจัดทำเป็นเอกสาร 5) สื่อ
อุปกรณ์ต้องไม่แสดงถึงการกีดกันทางเพศ เชื้อชาติ และภาษา 6) แบบฝึกหัดให้เชื่อมโยงกับสังคม
ของผู้เรียน

2) การจัดการสอนต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักการ 6 ประการ (Instruction
Based on 6 Principles) คือ 1) ความอยากรู้และความสามารถในการเรียนและการคิด 2) สอดคล้อง
กับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 3) สร้างให้เกิดองค์ความรู้ในตัวผู้เรียน 4) สร้างให้ผู้เรียน

ประสบความสำเร็จตามระดับที่เป็นจริงของแต่ละคน 5) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและแบ่งปันความรู้ 6) จัดให้ทุกคนหรือทุกกลุ่มมีส่วนร่วม

3) การประเมินผล (Assessment) ประกอบด้วย 1) ใช้วิธีการที่หลากหลาย 2) ครอบคลุมทั้งหลักสูตร 3) ไม่แสดงถึงความรู้ที่ไม่เท่าเทียมกัน 4) มีความยืดหยุ่นด้านเวลาเนื้อเรื่องทักษะการอ่านภาษาและอื่น ๆ 5) พิจารณาถึงภาษาที่หนึ่งของผู้เรียน 6) เคารพในภาษาและรายละเอียดปลีกย่อย (Item) ในการทดสอบ 7) หลีกเลี่ยงการสร้างความขวยเขินแก่ผู้เรียนจากผลการประเมิน

10. แนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมตามแนวคิดของ สันติ บุรณะชาติ

สันติ บุรณะชาติ(2558) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษา สถานศึกษาสามารถนำการศึกษาพหุวัฒนธรรมไปสู่การบริหารสถานศึกษา โดยอาศัย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษาควรกำหนดปรัชญา นโยบาย และโครงสร้างการบริหารงานที่มีขอบข่ายงานทางด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการผู้เรียนที่มีตัวแทนจากกลุ่มชนต่าง ๆ โดยกำหนด และดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการเสริมพลังและอาศัยการมีส่วนร่วม มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และร่วมกันปรับปรุง แก้ไข แผนงาน โครงการ กิจกรรม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชนกลุ่มต่าง ๆ ดังนั้น ในการบริหารจัดการควรให้ชุมชน บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้มากขึ้น

2) ด้านหลักสูตร ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาควรต้องคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มชนความหลากหลายด้านภาษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและค่านิยม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน และสถานศึกษาทางด้านวิชาชีพต่าง ๆ เป็นต้น โดยครูและผู้เรียนต้องร่วมกันศึกษาวิเคราะห์พื้นฐานของผู้เรียน

3) ด้านการเรียนการสอน ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องมีทัศนคติ และมีความเข้าใจผู้เรียนในแต่ละกลุ่มชน มีการใช้สื่อสารการเรียนการสอนที่ไม่มีอคติทางวัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงความเป็นชนชาติ มีเทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เหมาะสมต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และค่านิยมรวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นของแต่ละกลุ่มชน โดยวางแผนการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการความหลากหลายทางวัฒนธรรมเข้าไปในแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกลุ่มต่างๆ วัดและประเมินผลการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับผู้เรียนและให้ความเป็นธรรมกับทุกกลุ่มชน

4) ด้านบุคลากร ในการบริหารงานของกลุ่มบุคลากรของสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายที่คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการพัฒนาบุคลากรในเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องเพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ การจัดการศึกษาบริบทที่มีหลากหลายกลุ่มชน มีทัศนคติ การรับรู้ ความเชื่อ และพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนต่อความเป็นชนชาติของผู้เรียน มีคู่มือการปฏิบัติงานที่มีข้อมูลกลุ่มชนชาติ หรือชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของผู้เรียนของสถานศึกษามีระบบนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลที่คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการเลือกสรรบุคลากรที่มีความเข้าใจพื้นฐานทางวัฒนธรรมของกลุ่มต่าง ๆ จัดบุคลากรเข้าสู่งานให้เหมาะสม บุคลากรติดตาม ดูแล และให้คำปรึกษาผู้เรียนในแต่ละกลุ่มชนอย่างใกล้ชิด ให้ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยมีประเด็นด้านการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงาน

5) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน โดยผู้ปกครอง และชุมชนให้การยอมรับ เคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านความคิด ความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิต และภาษาที่แตกต่างกัน บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และชุมชนที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม และโครงการเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยกำหนดให้ผู้ปกครองและชุมชนในแต่ละกลุ่มชนได้วางแผนร่วมกันในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาร่วมกัน ระดมทรัพยากร ร่วมกิจกรรม และเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านภูมิปัญญาของกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน รวมทั้งกำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยประเด็นด้านการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินและสถานศึกษาควรสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจและการยอมรับในแตกต่างหลายหลายทางวัฒนธรรม

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางของการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การจัดกลุ่มและสังเคราะห์แนวทางของการจัดการศึกษาพัฒนาวัฒนธรรม

ที่	องค์ประกอบ	แนวคิด	การสังเคราะห์
1.	<ul style="list-style-type: none"> - ตระหนักตลอดเวลาว่าการจัดการศึกษามีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน - การสร้างให้เกิดการศึกษาในลักษณะ พหุวัฒนธรรม - ความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานของครู - วิสัยทัศน์สู่ความสำเร็จ โดยต้องมีการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเข้มข้น และแน่วแน่จริงจัง - การมีภาวะผู้นำที่เป็นเอกภาพ โดยมีการทำงานที่มีประสิทธิผล และสนับสนุนผู้เรียนทุกคน - การบริหารงานของกลุ่มบุคลากร สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายที่คำนึงถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรม - การบริหารจัดการโดยสถานศึกษาควรกำหนดปรัชญา นโยบาย และ โครงสร้าง - การบริหารงานที่มีขอบข่ายงานทางด้าน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม 	<p>Banks (1994)</p> <p>Grant and Sleeter (2003)</p> <p>Rios (2012)</p> <p>สันติ บุรณะชาติ(2558)</p>	<p>การบริหาร จัดการ</p>
2.	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเรียนการสอนควบคู่กับวิถีชีวิตที่เด็กเรียนรู้และการใช้หลักสูตรที่เรียนรู้เกี่ยวกับทุกกลุ่มชน - การบูรณาการเนื้อหาวัฒนธรรมของผู้เรียนเข้าไปในวิชาต่าง ๆ - การสร้างหลักสูตรที่เจาะจงหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกลุ่มของผู้เรียน - การปฏิรูปหลักสูตร - หลักสูตรที่มีความเสมอภาค 	<p>Banks (1994)</p> <p>Gate (2006); Banks (2016)</p> <p>Grant and Sleeter (2003)</p> <p>Ameny-Dixon (2004)</p> <p>Rios (2012)</p> <p>อามัดไญนี คาโอะ (2551)</p>	<p>การพัฒนา หลักสูตร</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบ	แนวคิด	การสังเคราะห์
	<ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรแนวคิดประสบการณ์ ประเด็น และมุมมองเรื่องกลุ่มชนจะต้องรวมอยู่ในหลักสูตรของสถานศึกษา - กิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการวิถีชีวิตของคนเชื้อสายต่าง ๆ ไปกับเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง - การพัฒนาบทเรียนตามหลักสูตรที่มีความเหมาะสมภาค - การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาควรต้องคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มชน 	<ul style="list-style-type: none"> บัญญัติ ขงย่วนและคณะ (2553) ซุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557) สันติ บุรณะชาติ (2558) 	
3.	<ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมให้ยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมตนเองและผู้อื่น - การจัดการเรียนการสอนโดยให้สิทธิความเสมอภาคกับผู้เรียนทุกคน - การสอนที่ยึดหลักความยุติธรรมเน้นการสร้างองค์ความรู้ - การจัดองค์ความรู้ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ - การสอนในสภาพที่แตกต่างของความสามารถพิเศษและวัฒนธรรมของผู้เรียน - การสอนถึงความยุติธรรมทางสังคม - การสร้างความเท่าเทียมของการเรียนการสอน - กำหนดจุดประสงค์เพื่อเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติจากนโยบายส่วนกลาง 	<ul style="list-style-type: none"> Banks (1994) Gate (2006); Banks (2016) Banks (2016) Grant and Sleeter (2003) Ameny-Dixon (2004) อามัดไญนี ดาโอ๊ะ (2551) บัญญัติ ขงย่วนและคณะ (2553) 	<ul style="list-style-type: none"> การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบ	แนวคิด	การสังเคราะห์
	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร - การจัดการสอนต้องอยู่บนพื้นฐานของการสร้างองค์ความรู้ - การจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องมีทัศนคติ และมีความเข้าใจผู้เรียนแต่ละกลุ่มชน 	<ul style="list-style-type: none"> ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์(2557) สันติ บุรณะชาติ(2558) 	
4.	<ul style="list-style-type: none"> - จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ลดการแบ่งแยก ให้สิทธิความเสมอภาคกับผู้เรียนทุกคน - การปรับโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมในสถานศึกษาดอกคิ - การให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมในสถานศึกษา - บรรยากาศพหุวัฒนธรรมนิยมภายในสถานศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> Banks (1994) Gate(2006); Banks(2016) Rios (2012) บัญญัติ ขงย่วนและคณะ (2553) 	<ul style="list-style-type: none"> การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศการเรียนรู้
5.	<ul style="list-style-type: none"> - ครูสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มต่างๆ มีผลสัมฤทธิ์สูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน - การศึกษาพหุวัฒนธรรมจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับแผนการประเมินติดตาม และตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ - การประเมินผลที่หลากหลาย ครอบคลุมและเท่าเทียม - วัดและประเมินผลการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับผู้เรียน และให้ความเป็นธรรมกับทุกกลุ่มชน 	<ul style="list-style-type: none"> Banks (2016) อามัด ไญนี คาโอะ (2551) ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557) สันติ บุรณะชาติ(2558) 	การประเมินผล

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบ	แนวคิด	การสังเคราะห์
6.	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างความสัมพันธ์ไมตรีในมนุษย์ของผู้เรียนควบคู่กับการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ - การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีด้วยการใส่ใจในความสัมพันธ์กับครูและชุมชน - ผู้บริหารครูบุคลากรทุกคนในสถานศึกษารวมถึงผู้ปกครองผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจการปรับรูปแบบการสื่อสารที่เชื่อมต่อสมาชิกทุกคนในสถานศึกษา - การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนตอบรับการมีส่วนร่วมจากภายนอก - การจัดการสอนให้ทุกกลุ่มมีส่วนร่วม - การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 	<p>Grant and Sleeter (2003)</p> <p>Rios (2012) Banks (2016)</p> <p>อามัดไญนี คาโอะ (2551)</p> <p>ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์(2557)</p> <p>สันติ บุรณะชาติ(2558)</p>	<p>การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์</p>

ตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์แนวทางของการจัดการศึกษาพัฒนาธรรม

แนวทางของ การจัดการศึกษาพัฒนาธรรม	แนวคิด										
	Banks(1994)	Banks(2016)	Grant and Slecter (2003)	Ameny-Dixon (2004)	Gates (2006)	Rios (2012)	อามัด ไญนี ดาโอะ (2551)	บัญญัติ ยงย่วนและคณะ (2553)	ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557)	สันติ บูรณะชาติ(2558)	ความถี่
การบริหารจัดการ	✓		✓			✓				✓	4
การพัฒนาหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
การจัดบรรยากาศการเรียนรู้	✓	✓	✓		✓	✓		✓			6
การประเมินผล		✓					✓		✓	✓	4
การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์		✓	✓			✓	✓		✓	✓	6

จากตารางที่ 2.1 และ 2.2 จะเห็นได้จากนักวิชาการได้เสนอแนวคิดในการจัดการศึกษาตามแนวพัฒนาธรรมที่หลากหลายซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นแนวคิดบางแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์นำมากำหนดชื่อแนวทางที่มีความหมายเดียวกันแต่มีชื่อที่แตกต่างกันที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความหมายเดียวกันและครอบคลุมองค์ประกอบอื่น และจากการสังเคราะห์ส่วนใหญ่มีความเหมือนและคล้ายคลึงกันจากความถี่สูงสุดที่อันดับแรก ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ 4) การมีส่วนร่วมและสร้าง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพิจารณาว่าแนวทางด้าน การบริหารจัดการ และการประเมินผล นั้นเป็นเป็นองค์ประกอบของการศึกษา คือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นควรมีการประเมินผลที่ชัดเจน และการบริหารจัดการควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งผู้เรียนครู บุคลากร ชุมชนมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดี ดังนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ชื่อใหม่และได้แนวทางในการจัดการศึกษาตามแนวพัฒนาธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ นั้นใช้แนวทาง จำนวน 6 แนวทาง ดังนี้

- 1) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน
- 2) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล
- 4) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา
- 5) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม

6) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

ซึ่ง 6 แนวทางมีแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ได้รับความหมายดังต่อไปนี้

Reihl (2000, น. 55-81 อ้างถึงใน ศิลป์ชัย สุวรรณมณี, 2556) กล่าวถึงแนวทางการบริหารของผู้บริหารที่จะต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษาโดยยึดหลัก 3 ประการคือ 1) ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2) ผู้บริหารต้องมีส่วนเกี่ยวข้องและมีบทบาทที่ชัดเจนต่อการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา โดยมีบทบาทในการส่งเสริม อำนวยความสะดวก หรือเป็นตัวเร่งในการส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาและตระหนักต่อการเรียนการสอน รูปแบบ การจัดการเรียนการสอน และประเมินผลที่เหมาะสมต่อผู้เรียน และ 3) ผู้บริหารจะต้องสามารถเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและชุมชนโดยให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของชุมชนและสังคมที่แท้จริง

Smith and Piele (2006, น. 64 อ้างถึงใน พิริยะ กรุณา, 2561) กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมนั้นผู้นำต้องกำหนดปรัชญาขององค์กรที่ชัดเจน รวมถึงคุณค่าที่องค์กรจะนำไปสู่กระบวนการร่างนโยบาย กฎระเบียบ โปรแกรมต่าง ๆ การนำปรัชญาไปสู่การปฏิบัติผู้นำต้องเป็นตัวแบบที่ดีในการปฏิบัติตนที่ดีงามอย่างสม่ำเสมอ ส่วนกลยุทธ์นั้นจะสะท้อนให้เห็นว่าผู้นำนั้นเห็นความสำคัญของการส่งเสริมแนวคิดทางด้านพหุวัฒนธรรม คือ การจัดสรรงบประมาณโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับพหุวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้นำมีความจริงจังต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม รวมทั้งการสร้างกิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว นอกจากนี้ การอบรมครู การสร้างหลักสูตร การสร้างวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรจะสะท้อนให้เห็นถึงผู้นำในการบริหารที่ทำให้ความสำคัญกับพหุวัฒนธรรม

มณญา กัปวัฒนวรสุข (2550, น. 87-89) กล่าวว่า รูปแบบการบริหาร (Style) ผู้บริหารสถานศึกษาควรบริหารงานอย่างใกล้ชิดกับบุคลากรในทุกฝ่าย การกำหนดวัฒนธรรมขององค์กรก็สำคัญเป็นอย่างมากเพราะถ้าเรากำหนดเป้าหมายหลักหรือกรอบแนวคิดหลักไว้เป็นที่ชัดเจนแล้วบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาจะได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติและที่สำคัญที่สุด คือ เมื่อมีปัญหา

ต้องมีการแก้ไขอย่างทันทีในระยะเวลาที่รวดเร็วทันเหตุการณ์ และควรให้เกียรติเคารพและรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในฝ่ายงานที่ตนรับผิดชอบอยู่

สุรศักดิ์ ชนะมารัมย์ (2554, น. 86) กล่าวว่า ปัจจัยภาวะของผู้บริหารควรมีแบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศและพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

ศิลป์ชัย สุวรรณมณี (2557, น. 239) กล่าวว่าหลักการที่มีความสำคัญต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษา คือ หลักความหลากหลายซึ่งมีตัวบ่งชี้ที่สำคัญภายใต้ความหลากหลายโดยความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ คือ การพัฒนาผู้บริหารให้มีภาวะผู้นำที่เอื้อต่อการบริหารในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ส่วนผู้บริหารการศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เห็นว่าการพัฒนาบุคลากรให้มีทัศนคติที่ดีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและครูผู้สอนควรใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายโดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ในส่วนขององค์ประกอบด้านรูปแบบเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในลำดับที่สองของการบริหาร สถานศึกษามัธยมศึกษาของรัฐ ที่สอดคล้องกับบริบททางสังคมแบบพหุวัฒนธรรม และตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่ที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับการบริหารงานด้านวิชาการ

สันติ บูรณะชาติ(2558) กล่าวว่า การบริหารจัดการของสถานศึกษาควรกำหนดปรัชญา นโยบาย และโครงสร้างการบริหารงานที่มีขอบข่ายงานทางด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการผู้เรียนที่มีตัวแทนจากกลุ่มชนต่าง ๆ โดยกำหนดและดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการเสริมพลังและอาศัยการมีส่วนร่วม มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และร่วมกันปรับปรุง แก้ไข แผนงาน โครงการ กิจกรรม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชนกลุ่มต่าง ๆ ดังนั้น ในการบริหารจัดการควรให้ชุมชน บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้มากขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน หมายถึง การดำเนินการของผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดปรัชญา ทิศทาง และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาที่ชัดเจนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองตามความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน มีโครงสร้างการบริหารงานที่สามารถส่งเสริมให้เกิดหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการกำหนดกลยุทธ์และตัวชี้วัดของสถานศึกษาที่สำคัญกับการจัดการศึกษาในสังคม

พหุวัฒนธรรม มีการจัดสรรทรัพยากรที่สะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับพหุวัฒนธรรม มีการพัฒนาครูให้มีทัศนคติที่ดีต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชนกลุ่มต่าง ๆ

2) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ได้รับความหมายดังต่อไปนี้

หลักสูตร ถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้ ทั้งนี้ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) ดังนี้

สังัด อุทรานันท์ (2532) ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ หมายถึง การดำเนินการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่หรือจัดทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

บัญญัติ ขงย่วน และคณะ (2553) กล่าวถึงหลักสูตรการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาว่ากิจกรรมการเรียนการสอนควรบูรณาการวิถีชีวิตของคนเชื้อสายต่าง ๆ ไปกับเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2557) กล่าวถึงหลักสูตรการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาว่าการพัฒนาบทเรียนตามหลักสูตรควรมีความเสมอภาค

รัตนา ดวงแก้ว (2562) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรว่าเป็นกระบวนการออกแบบและจัดทำหลักสูตรอย่างเป็นระบบเพื่อให้มีความเหมาะสมกับวิถีชีวิต ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และสังคมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาหลักสูตรที่ดีต้องอาศัยตัวแบบการพัฒนาหลักสูตรซึ่งเปรียบเสมือนพิมพ์เขียว ที่จะช่วยให้ผู้บริหารและคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ได้ใช้ในการสร้างหลักสูตรอย่างมีทิศทาง มีความถูกต้องเหมาะสม และสะดวกรวดเร็ว

Taba (1962, อ้างถึงใน ชำรง บัวศรี, 2542) ได้กล่าวถึง ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงจากอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดประเมินผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ ส่วนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ตั้งแต่จุดมุ่งหมายและวิธีการ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้านความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐาน หรือรูปแบบของหลักสูตร

Good (1973, อ้างถึงใน บณูมี เฌรยอค, 2531) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร คือขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะกับสถานศึกษาและระบบสถานศึกษา จุดมุ่งหมายของการสอน วัตถุประสงค์ วิธีการสอนรวมทั้งการประเมินผล คำว่า การเปลี่ยนแปลง หมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิมเป็นการสร้างโอกาสทางการเรียนใหม่

Grant and Sleeter (2003) กล่าวถึงหลักสูตรการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาว่าควรสร้างหลักสูตรที่เจาะจงหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกลุ่มของผู้เรียน

Ameny - Dixon (2004) กล่าวถึงหลักสูตรการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาว่า ควรปฏิรูปหลักสูตร (Curriculum Reform) ได้แก่ การตรวจสอบความลำเอียงในตำรา และสื่อ การสืบเสาะทางประวัติศาสตร์ ทฤษฎีหลักสูตร

Rios (2012) กล่าวถึงหลักสูตรการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาว่า หลักสูตรควรมีความเสมอภาค

Ford (2014) กล่าวถึงหลักสูตรการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาว่า เอกสาร - ตำราควรสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม หมายถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในการจัดการศึกษา มีการบูรณาการวิถีชีวิตของคนเชื้อสายต่าง ๆ ไปกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรแกนกลาง มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย รวมทั้งจัดทำเอกสาร ตำราที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคม

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

Banks (2001) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ครูปรับหรือประยุกต์วิธีสอนที่เอื้ออำนวยและสนับสนุนผู้เรียนจากหลากหลายวัฒนธรรม เชื้อชาติ เพศสภาพ สถานะทางสังคมให้ประสบความสำเร็จในการเรียน รวมถึงการประยุกต์หรือปรับใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนจากวัฒนธรรมต่าง ๆ และภาษาของผู้เรียน

Grant and Sleeter (2003) กล่าวว่า การสอนในสภาพที่แตกต่างของความสามารถพิเศษและวัฒนธรรมของผู้เรียน (Teaching the Exception and Culturally Different Student) มีวัตถุประสงค์จะเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนทั้งความรู้วิชาการ โน้ตสน์และค่านิยม

เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ของตนได้ในสังคมผู้สอนจำเป็นต้องรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งรวมไปถึงรูปแบบการเรียนรู้(learning styles) ภูมิหลังและประสบการณ์และภาษาของผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนตามแนวทางนี้ต้องได้รับการปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมแต่มีการวิจารณ์ว่าในทางนี้หรือการผสมกลมกลืน (assimilation) มากเกินไป ผู้เรียนบางกลุ่มยังต้องได้รับการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นอีก

Ameny-Dixox (2004) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสร้างความเท่าเทียมของการเรียนการสอน ได้แก่ บรรยากาศสถานศึกษาและห้องเรียนผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รูปแบบทางวัฒนธรรมในการเรียนการสอน

Banks (2016) กล่าวว่า การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในรูปแบบนี้ครูจะเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้บอกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาความรู้ที่มีอยู่เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์เปรียบเทียบและการตัดสินใจผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง เกิดอคติ เกิดความลำเอียงของคนในชุมชนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติวัฒนธรรมหรือครูให้ผู้เรียนค้นคว้าทำรายงานเกี่ยวกับประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ในชุมชนในเชิงวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยเก็บข้อมูลทางการอ่านบันทึกประวัติศาสตร์การสัมภาษณ์บุคคลเป็นต้นซึ่งรูปแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเข้าใจถึงทัศนคติการมองโลกของพวกเขาและเกิดความอกเห็นใจในผู้อื่นที่มีเชื้อชาติวัฒนธรรมต่างจากตน

บัญญัติ ขงย่วน, ปนัดดา ธนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนโดยเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เชื้อชาติภาษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิตของคนเชื้อส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ(Cooperative Learning) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนไทยและเด็กต่างด้าวได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันรวมทั้งให้มีการองค์ผู้เรียนที่มีเพศและความสามารถต่างกันให้อยู่กลุ่มเดียวกันเพื่อให้เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นทัศนคติได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอและเรียนรู้ที่จะปรับตัวกับเพื่อนต่างชาติวัฒนธรรม

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์(2557) กล่าวว่า การจัดการสอนต้องสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล มีความหลากหลายจัดการสอนที่สามารถสร้างให้เกิดองค์ความรู้ในตัวผู้เรียน สร้างให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามระดับที่เป็นจริงของแต่ละคน ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและแบ่งปันความรู้ จัดให้ทุกคนหรือทุกกลุ่มมีส่วนร่วม

สันติ บุรณะชาติ(2558) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องมีทัศนคติและมีความเข้าใจผู้เรียนในแต่ละกลุ่มชน มีการใช้สื่อสารการเรียนการสอนที่ไม่มีอคติทาง

วัฒนธรรมเหมาะสมต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และ ค่านิยมรวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นของแต่ละกลุ่มชน โดยวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ เน้นการบูรณาการความหลากหลายทางวัฒนธรรมเข้าไปในแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกลุ่มต่าง ๆ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการ เรียนรู้ของแต่ละบุคคล หมายถึง การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความเข้าใจกันในแต่ละ กลุ่มชน โดยสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้ และประยุกต์รูปแบบการสอนที่หลากหลาย ให้ สอดคล้องกับนักเรียนจากวัฒนธรรมต่าง ๆ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด สามารถสร้างองค์ความรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และเกิดความอกเห็นใจในผู้อื่น ที่มีเชื้อชาติวัฒนธรรมต่างจากตน สามารถทำให้นักเรียนมีเหตุผลและให้เกียรติ ปรับและยอมรับในคุณค่า ของวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น

4) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ได้ความหมาย

ดังต่อไปนี้

จิราพร เครือแวงมน และธนารัตน์ ศรีพ่องงาม (2563) กล่าวว่า การจัด บรรยากาศการเรียนรู้อาจต้องควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา และการวางแผนในการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดี ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการศึกษาการ จัดภายในอาคารสถานที่ให้น่าอยู่ อาคารสถานที่ และสภาพสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษามีอิทธิพล เหนือจิตใจของเด็ก สถานศึกษาที่มีบริเวณร่มรื่น มีอาคารสถานที่สะอาดจัดไว้เป็นระเบียบสวยงาม มีความปลอดภัยสูง และมีการจัดสภาพให้มีความยืดหยุ่นอย่างเหมาะสมมีการปรับเปลี่ยนตามยุค สมัย

ปฎิคม พงษ์ประเสริฐ (2550) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้อาจเป็นการ จัดองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองใน ทุก ๆ ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่สวยงามร่มรื่นเป็นระเบียบและบรรยากาศดี มี ความปลอดภัย มีวัสดุอุปกรณ์เสริมสร้างการเรียนรู้อย่างหลากหลาย

บัญญัติ ขงย่วน, ปนัดดา ธนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555) การจัดสภาพ บรรยากาศภายในสถานศึกษาจะส่งเสริมความรู้ให้นักเรียน จากผู้บริหาร ครูและบุคลากรทุกคนใน สถานศึกษาได้สร้างบรรยากาศของวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นโดยเน้นที่บรรยากาศของความเสมอภาค และความยุติธรรมและความเป็นประชาธิปไตยและการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

สุภาวดี ทองสำฤทธิ์ (2561) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้อาจเป็นและนอก ห้องเรียน ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น สิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่ให้มีความมั่นคง แข็งแรง สวยงาม

ปลอดภัยเป็นระเบียบ และที่สำคัญมีความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และในสภาพแวดล้อมด้านวิชาการ เช่น การใช้และการจัดหาสื่อการเรียนการสอน การจัดทำแผนการสอน การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นการจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ให้เพียงพอและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เกิดการเรียนรู้ได้ดีส่งผลต่อการรับรู้ของผู้เรียน

วรมน ยาติ (2558) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ เป็นการจัดให้มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทางสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข จัดให้สถานศึกษามีความพร้อมโดยให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น มุ่งเน้นการเรียนการสอนตามธรรมชาติให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและปลูกฝังเรื่องความสะอาด ความมีวินัย เอื้อเพื่อพ่อแม่ มีความรักสามัคคี

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการศึกษา จัดอาคารสถานที่ และสภาพสิ่งแวดล้อมภายในที่เป็นระเบียบ ปลอดภัยเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสภาพท้องถิ่น จัดบรรยากาศให้มีความเสมอภาค ยุติธรรมเป็นประชาธิปไตยและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม จัดบรรยากาศในสถานศึกษาให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันนักเรียนในกลุ่มชนต่าง ๆ ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ เรียนอย่างมีความสุข

5) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม

Bennett (1995, อ้างถึงใน ชูพินิจ เกษมณี, 2545 น. 33 – 34) การประเมินที่น่าเชื่อถือ และกระทำได้อย่างหลากหลาย ทางเลือกการศึกษาพัฒนาธรรมเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลกลายเป็นผู้มีลักษณะพัฒนาธรรมและพัฒนาความสามารถ

Banks (2016) กล่าวว่า การประเมินผลสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคนครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมภาษาค่านิยม และแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนของตนเป็นอย่างดี

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย และการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ บริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับผู้เรียน และให้ความเป็นธรรมกับทุกกลุ่มชน

เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่มีความยืดหยุ่น และสมบูรณ์ทั้งในด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาสาระจัดบรรยากาศการเรียนรู้การเลือกใช้สื่อ นวัตกรรม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเข้มข้น

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2557) กล่าวว่า การประเมินผลให้ใช้วิธีการที่หลากหลายครอบคลุมทั้งหลักสูตร โดยไม่แสดงถึงความรู้ที่ไม่เท่าเทียมกันมีความยืดหยุ่นด้านเวลาเนื้อเรื่องทักษะการอ่านภาษาและอื่น ๆ หลีกเลี่ยงการสร้างความขวยเขินแก่ผู้เรียนจากผลการประเมิน

กิตติวินท์ เฉลยวานกร (2559) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรม สถานศึกษาได้พิจารณาจากจุดมุ่งหมายของการสอน คือ พิสัย คือ พุทธพิสัย เจตพิสัย และทักษะพิสัยครูผู้สอนจึงเลือกเครื่องมือการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

มุนีร่าห์ ยามิรุเต็ง (2561) การวัดผล การประเมินผลการเรียนของผู้เรียน การให้คำปรึกษา การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น ซึ่งในทุก ๆ กิจกรรมที่เกิดขึ้นนั้นผู้สอนควรที่จะเพิ่มความพยายามในการที่จะให้มีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพราะตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว เรามักจะสะดวกใจและสุขใจในการอยู่กับบุคคลที่มีลักษณะเสมือนหรือใกล้เคียงตนเองมากที่สุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การประเมินผลอย่างเป็นทางการ หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่มีความยืดหยุ่น ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ส่งเสริมครูให้ออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ได้รับข้อมูลย้อนกลับเพื่อการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลยึดหลักความเท่าเทียมโดยให้เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม ให้มีสิทธิความเสมอภาคและเท่าเทียมทั้งนี้ต้องยอมรับกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นได้

6) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน

เกสรี สุวรรณเรืองศรี (2542) ควรให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และประชาชนในชุมชน มีส่วนร่วมและเห็นคุณค่าในการจัดการศึกษา ซึ่งการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เด็กเชื้อชาติไทย และเด็กต่างเชื้อชาติมีโอกาสได้ติดต่อสื่อสารร่วมมือกันมากขึ้น ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประเพณี มีโอกาสได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอ แบ่งปัน ช่วยเหลือ ทำให้เกิดความเข้าใจ และยอมรับในความแตกต่างทางเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

สันติ บุรณะชาติ (2558) กล่าวว่า ในการบริหารจัดการควรให้ชุมชน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร

จัดการให้มากขึ้น สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย วิทัศน์ที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน โดยผู้ปกครอง และชุมชนให้การยอมรับ เคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านความคิด ความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิต และภาษาที่แตกต่างกัน

บัญญัติ ขงย่วน, ปันดดา ธนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม เน้นการปรับวัฒนธรรมองค์กรของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ ให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา รวมถึงผู้ปกครอง ผู้เรียน ควรมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การสร้างบรรยากาศของความร่วมมือกันที่เปิดโอกาสให้ครู ผู้เรียน และผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยทั่วถึงกัน

มูจลินทร์ ผลกล้า (2557) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของทุกกลุ่มศาสนา วัฒนธรรม เป็นส่วนประกอบที่จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง สถานศึกษาเปิดโอกาสให้กลุ่มบุคคล ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ได้เข้ามามีส่วนร่วมกันคิด ร่วมกันเสนอ ร่วมวางแผน ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมดำเนินการในกิจกรรมของสถานศึกษา และมีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประเพณีซึ่งกันและกัน มีการจัดกิจกรรมตามขนบประเพณีโดยจัดกิจกรรมของทุกคนในกลุ่มชุมชน

2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.1 แนวคิด และพัฒนาการในการศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็น

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น มีพัฒนาการมายาวนานกว่า 70 ปี นับตั้งแต่โบด์ (Bode) ได้เขียนบทความที่ชื่อว่า “The Concepts of Needs” และได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือ เรื่อง “Progressive Education at the Crossroads” ในปี ค.ศ. 1938 ซึ่งถือได้ว่า แนวคิดเรื่อง ความ ต้องการจำเป็นเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก จากที่เคยเป็นแค่ “ความต้องการจำเป็นตามความรู้สึก (Felt needs)” (สุวิมล ว่องวานิช, 2548 , น. 4-5) และในปัจจุบันการประเมินความต้องการจำเป็น มีกระบวนการที่เป็นระบบ และมีระเบียบวิธีที่หลากหลายจนเรียกได้ว่าเป็น การวิจัยเชิงประเมิน ประเภทหนึ่ง ซึ่งพัฒนาการของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นสามารถ แบ่งออกได้เป็น 3 ยุค ได้แก่ ยุคที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อการกำหนดเป้าหมายที่พึงประสงค์ (Needs assessment for goal setting) อยู่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1930-1960 นักวิชาการที่สำคัญ คือ ไทเลอร์ และ โบด์ (Tyler and Bode) ยุคที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อ การวางแผนงาน

(Needs assessment for planning) อยู่ใน ช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1961-1970 นักวิชาการที่สำคัญ คือ สตัฟเฟิลบีม และอัลกิน (Stufflebeam and Alkin) และยุคที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผน และการนำแผนไปสู่ การปฏิบัติ (Needs assessment for planning and implementing) อยู่ใน ช่วง ระหว่างปี ค.ศ. 1971-ปัจจุบันนักวิชาการที่สำคัญ คือ คาฟแมน (Kaufman) (สุวิมล ว่องวานิช, 2548 , น. 16-22)

การวิจัยประเมินความจำเป็นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดของการประเมิน ซึ่งนำมาใช้ในการวางแผน หรือการบริหาร และสามารถจัดกลุ่มประเภทของการวิจัยได้ในกลุ่มเดียวกับการวิจัยประเมินผล (evaluation research) โดยที่การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นมีเป้าหมายเพื่อตอบคำถามวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความต้องการจำเป็นที่ผู้วิจัยต้องการเสาะแสวงหา โดยใช้กระบวนการวิจัย ดังนั้นจึงสื่อให้เห็นประเด็นที่สนใจศึกษา คือ “ความต้องการจำเป็น” (needs) และทำให้มองเห็นได้ว่า การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นมีความคล้ายคลึงกับการวิจัยอนาคต (future research) เนื่องจากการวิจัยที่มุ่งหาคำตอบที่นำไปใช้ในการวางแผนงานที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต ดังนั้นวิธีวิทยาที่ใช้ในการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น จึงใช้เทคนิคที่พัฒนามาจาก การวิจัยอนาคตเป็นส่วนใหญ่ ความแตกต่างอยู่ที่ว่าการวิจัยอนาคตมุ่งหาภาพในอนาคต และแสวงหามาตรการที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพปัจจุบัน เพื่อให้ได้สภาพตามต้องการในอนาคต ส่วนการวิจัยประเมิน ความต้องการจำเป็นนั้น ไม่ว่าจะใช้เทคนิคในการเก็บข้อมูลแบบใด ก็จะมีการ ดำเนินงานในส่วนที่เป็นการจัดลำดับความสำคัญของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นร่วม ไปด้วย ซึ่ง เป็นไปในลักษณะเฉพาะ ทางเทคนิคการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

สรุปได้ว่า การพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นมีการพัฒนาการตามยุคที่มีจุดเน้นต่าง กันไปในกระบวนการดำเนินงาน และค่อย ๆ เข้าไปมีส่วนในรูปแบบการวิจัยประเมินผล ทั้งใน ระเบียบวิธีวิจัยที่คล้ายคลึงกับการวิจัยอนาคต แต่มีความแตกต่างในเป้าหมายและเทคนิควิธี และ นำไปจัดลำดับความสำคัญ และนำข้อมูลไปใช้วางแผน และพัฒนาองค์การอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2.2 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

Kuafman (1981, อ้างถึงใน พชรวิ ชันอาสาละ, 2544, น. 36) นิยามการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่า เป็นการวิเคราะห์สารสนเทศอย่างเป็นระบบที่แสดงหลักฐานให้ทราบถึงความแตกต่างหรือช่องว่าง (Gap) ระหว่างผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current Results) และผลที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น (Desired Result) รวมถึงการจัดเรียงลำดับความสำคัญของช่องว่างหรือความต้องการจำเป็นตลอดจนคัดเลือกความต้องการจำเป็นมาใช้เพื่อแก้ปัญหา

Witkin (1984, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2548, น. 60) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็น จะเป็นความแตกต่างของสองสภาวะนั่นคือ ความต้องการจำเป็น เป็นความแตกต่างระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ ณ ตอนนี (What is) กับสภาวะที่ควรจะเป็นต่อไป (What should be) และกล่าวถึงความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า เป็นกระบวนการที่จัดกระทำอย่างเป็นระบบ และนำมาใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ ณ ตอนนี กับสภาวะที่มุ่งหวังหรือสภาวะที่ควรจะเป็นในอนาคต โดยเน้นความแตกต่างของผลลัพธ์ (Outcome gaps) และนำมาจัดเรียงลำดับ และเลือกความต้องการจำเป็นที่มีลำดับความจำเป็นสูงกว่ามาแก้ไข ปรับปรุง หรือพัฒนา

Mckillip (1987, p 64) กล่าวถึงความหมายในเชิงเปรียบเทียบระหว่าง คำว่า ความต้องการจำเป็น หรือ “Needs” คำว่า “Want” และคำว่า “Demand” ไว้ว่า “Want” เป็นสิ่งที่คนพอใจหรือเต็มใจจะซื้อ จะจ่าย หรือให้ได้มา แต่โดยไม่ได้เป็นสิ่งที่คนขาดแคลน ส่วน “Demand” เป็นระดับความต้องการ (Want) ที่มีระดับความเข้มสูงกว่า และเป็นระดับความต้องการที่อยู่ในภาวะกดดัน อาจเป็นการร้องเรียน ร้องขอ หรือเรียกร้องจากกลุ่มคนขนาดใหญ่ที่มีมติเป็นความต้องการหรือนิยมชมชอบร่วมกันในขณะนั้น ส่วนความต้องการจำเป็น หรือ “Needs” เป็นสิ่งที่มีระดับความต้องการหรือระดับความจำเป็นที่สูงที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงภาวะที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจจะเกิดขึ้นกับองค์กร หากองค์กรนั้นละเลยเรื่องการจัดการกับความต้องการจำเป็นดังกล่าว เป็นสิ่งที่องค์กรจะไม่ได้ให้ความสนใจไม่ได้เลย เพราะอาจทำให้เกิดผลที่ไม่พึงประสงค์ตามมา

Kaufman Rojas and Mayer (1993, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, น.60) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการที่ใช้บอกผลต่างระหว่างผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในภาวะปัจจุบัน (Current Result) กับภาวะความปรารถนา (Desired) โดยต้องมีการเรียงลำดับความสำคัญ (Priority Order) ของความต้องการจำเป็นที่มีอยู่มากมายนั้น เพื่อจะได้เลือกความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญที่สุดให้ได้

Reviere, et al. (1996, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2550, น. 63) ให้ความหมายเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นว่า ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็นจะต้องทำเป็นกระบวนการที่เป็นระบบ ใช้ประโยชน์สำหรับใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ หรือการคัดเลือกปัจจัยต่าง ๆ ในขั้นตัดสินใจดำเนินงานตามนโยบาย หรือโครงการทุกขั้นตอน โดยเขาสรุปว่า ผลการประเมินจะใช้ได้เฉพาะกลุ่มประชากร ซึ่งต้องมีการเก็บข้อมูลที่เป็นระบบตามสภาพที่ประจักษ์เห็นชัดว่าจริง และเน้นที่ผลผลิตที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงหรือผลลัพธ์

Witkin and Altschuld (1995, อ้างถึงใน มยุรีย์ เขียวจะอ่อน, 2541, น. 63) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นการวิเคราะห์ช่องว่าง หรือความแตกต่างระหว่างสภาพ

ปัจจุบัน (What is) กับสภาพที่ต้องการ หรือสภาพที่ควรจะเป็น (What should be) ที่มีระบบ จัดลำดับ ความสำคัญของความต้องการจำเป็น อันเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา เนื่องจากการจัดกิจกรรมหรือ พัฒนาการพัฒนาโครงการต่าง ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นสำคัญ หากทราบภายหลังว่าจุดมุ่งหมายของโครงการที่ปฏิบัติไม่ตรงกับความต้องการของ ผู้รับบริการ จะเป็นการสูญเปล่าทั้งเวลาและทรัพยากรเพราะผลที่ได้ไม่สามารถนำไปใช้ในการ ปรับปรุงแก้ปัญหาให้ดีขึ้น

ปฏิญญา โกลดลิริพจน์ (2547, น. 8) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็น กระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบ สำหรับเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา หรือกำหนด จุดประสงค์ในการทำงานเพื่อพัฒนาที่ถูกทาง โดยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรหรือ บุคคลที่มุ่งประเมินเพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือความต้องการจำเป็นซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างผลที่ เกิดขึ้นในปัจจุบันกับผลที่ควรจะเป็นและเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อหาความต้องการจำเป็นที่มี ความสำคัญที่สุดสำหรับเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป

สุวิมล ว่องวานิช (2550, น. 62) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็น กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุ สิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำ ผลที่ได้มาวิเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การ เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอัน เนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการ เปลี่ยนแปลงทางบวก

สุวิมล ว่องวานิช (2558, น. 76) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่ระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นจริง ส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลลัพธ์ จากนั้นมีการจัดลำดับความสำคัญ แล้วเลือกความ ต้องการจำเป็นที่สำคัญมาแก้ไข

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความหมายการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพ ที่เป็นจริง จากนั้นนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้น แล้วเลือกความต้องการ จำเป็นที่อยู่ในลำดับความสำคัญมาก ๆ มาแก้ไข เพื่อหาแนวทางการพัฒนาต่อไป

2.3 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2550, น. 62-63) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การวางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นและสนองความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้นมากที่สุด ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจเพื่อวางแผนงานที่มีความเฉพาะของกลุ่มบุคคล ทำให้ได้ข้อมูลที่นำไปกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายของการดำเนินงาน สามารถเป็นหลักเทียบในการดำเนินงาน เป็นประโยชน์มากต่อการวางแผนการประเมินงานหรือโครงการ เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถกำหนดแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ป้องกันการสูญเสียทรัพยากรกับการดำเนินงานที่ไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์การดำเนินงานอย่างแท้จริง และยังทำให้ทราบว่าทรัพยากรที่ลงทุนไปจะถูกนำไปใช้ในการพัฒนางานอะไรบ้าง และสร้างความมั่นใจว่าสิ่งที่ได้ปฏิบัติจะสนองความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง เนื่องจากมีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่รองรับการตัดสินใจวางแผนการพัฒนาองค์กร นอกจากนี้ยังทำให้ได้ข้อมูลที่ชี้ความต้องการและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ในทางตรงกันข้ามกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นจะทำให้เกิดความมั่นใจกับทุกฝ่ายและเป็นการปกป้องการตัดสินใจว่าเป็นไปอย่างโปร่งใส ยุติธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น สามารถทำให้มีประโยชน์ในการวางแผนทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จตามที่หวัง เป็นข้อมูลที่ใช่เป็นหลักเทียบความสำเร็จของการดำเนินงาน ทั้งในการวางแผนการทำงานของหน่วยงาน เป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไป

2.4 หลักการของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, น. 80-81) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวข้องกับหลักการพื้นฐาน 2 ประการ ดังนี้

หลักความแตกต่าง (discrepancy) ผู้วิจัยอาจออกแบบกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น ให้มีการเปรียบเทียบข้อมูลสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น หรือออกแบบการวิจัยที่มีความแตกต่างแฝงอยู่ ความแตกต่างนั้นไม่ได้บ่งบอกว่าเป็นความต้องการจำเป็นเสมอไป แต่ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดระดับความสำคัญของเป้าหมายที่พึงประสงค์

หลักความสำคัญ (importance) สิ่งที่เป็นความต้องการจำเป็นมีความสำคัญมาก ต้องได้รับการตอบสนอง และความต้องการจำเป็นนั้นต้องได้รับการจัดลำดับความสำคัญ (needs prioritization) โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย

งานวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นและหาแนวทางในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการประเมินความต้องการจำเป็นที่กล่าวข้างต้น

2.5 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

Altschuld and Witkin(2000, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2558, น.100-101) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นคล้ายคลึงกับการประเมินแบบมีระบบ จึงเสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน ดำเนินการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นที่มีอยู่ วางแผนการดำเนินงาน โดยกำหนดขอบเขตและประเด็นของความต้องการจำเป็น กำหนดจุดมุ่งหมายของความต้องการจำเป็น แหล่งข้อมูล การใช้ประโยชน์ข้อมูล

ระยะที่ 2 การประเมิน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์หาสาเหตุ

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน ดำเนินการจัดลำดับความต้องการก่อนหลัง และเกณฑ์การตัดสินใจหาแนวทางแก้ไขปัญหา การจัดทำแผนปฏิบัติงาน การนำเสนอข้อมูลหรือเผยแพร่ข้อมูลหรือนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

สุวิมล ว่องวาณิช (2558, น.107) กล่าวว่า ในทางปฏิบัติการประเมินความต้องการจำเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการเป็นอันดับแรก คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น จากนั้นกำหนดคำถามและขอบเขตการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ทั้งการกำหนดจุดมุ่งหมายและคำถามจะนำมาใช้ในการออกแบบกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ดังนี้

1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อให้ทราบว่าการประเมินความต้องการจำเป็นไปเพื่ออะไร เช่น การพัฒนาบุคคล การวางแผนการทำงานที่สนองความต้องการขององค์กร หรือการปรับปรุงพัฒนา เป็นต้น

2) กำหนดคำถามและขอบเขตการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

การกำหนดขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็นขึ้นอยู่กับคำถามการวิจัย เช่น ครูมีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเรื่องใด สาเหตุที่ครูต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องนั้นมีอะไรบ้าง แนวทางการพัฒนาครูมีอะไรบ้าง เป็นต้น

3) การออกแบบกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

(1) การกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง

การกำหนดกลุ่มเป้าหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นมักมีความ สัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกประเมินกับผู้ให้ข้อมูล แต่ส่วนใหญ่จะหมายถึงกลุ่มผู้ถูกประเมิน ดังนั้นจึงควร ระบุนให้ชัดเจนว่ากลุ่มเป้าหมายคือบุคคลกลุ่มใด

(2) การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นเหมือนกับการวิจัย และ การประเมินอื่น เช่น การสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกต การจัดประชุมกลุ่ม เป็นต้น จึงจัดกลุ่ม ประเภทของวิธีการประเมินตามเกณฑ์ เช่น จัดประเภทตามแหล่งข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลทุติยภูมิ และ ข้อมูลปฐมภูมิ การจัดประเภทตามจำนวนผู้ใช้ข้อมูล ได้แก่ วิธีการเก็บข้อมูลรายบุคคล และการเก็บ ข้อมูลรายกลุ่ม การจัดประเภทตามขั้นตอนที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ วิธีการเก็บข้อมูลขั้นตอน เดียวและวิธีการเก็บข้อมูลหลายขั้นตอน

(3) การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูล

การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูลขึ้นอยู่กับวิธีการเก็บข้อมูล เช่น ถ้าการเก็บ ข้อมูลจากการสำรวจ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ดังนั้น การสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มี 2 รูปแบบใหญ่ ๆ Witkin(1984, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2558, น.198-199) ได้เสนอรูปแบบของ คำถามสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่กำหนดกลุ่มของข้อความ ให้คนตอบข้อมูลชุดเดียว (single response) กับรูปแบบที่กำหนดกลุ่มของข้อความให้คนตอบ 2 ชุด (dual response) ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำมาจัดกระทำแล้วทำการจัดลำดับ ความสำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก. รูปแบบการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดียว (Single-Response Format) รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบสนองเดียว ปรากฏในแบบสอบถามที่มี ข้อ คำถามให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้คำถามเพียงชุดเดียว มีลักษณะดังตาราง

ตารางที่ 2.3 รูปแบบการตอบข้อมูลชุดเดียวหรือการตอบสนองเดียว (Single-Response Format)

ข้อความ	ระดับความต้องการ				
	1	2	3	4	5
1.ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ					
2.ความรู้ด้านคณิตศาสตร์					
3.ความรู้ด้านภาษาไทย					

หมายเหตุ: 1= น้อยที่สุด 2= น้อย 3= ปานกลาง 4= มาก 5=มากที่สุด

ข. รูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตรฐานค่าโดยให้ตอบข้อมูลสองชุด เช่น ให้ระบุสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็น มีลักษณะดังตาราง

ตารางที่ 2.4 รูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format)

ข้อความ	ระดับความต้องการ					สภาพที่ควรจะเป็น				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ										
2. ความรู้ด้านคณิตศาสตร์										
3. ความรู้ด้านภาษาไทย										

หมายเหตุ: 1= น้อยที่สุด 2= น้อย 3= ปานกลาง 4= มาก 5=มากที่สุด

การออกแบบรูปแบบการตอบขึ้นอยู่กับข้อกำหนดนิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น หากนิยามตามโมเดลความแตกต่าง (discrepancy model) ก็มักจะมี 2 รูปแบบการตอบข้อมูลสองชุดหรือการตอบสนองคู่ แล้วค่อยนำข้อมูลสองส่วนนั้นมาจัดกระทำให้มีความหมายเพื่อสะท้อนระดับความต้องการจำเป็น

(4) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลขึ้นอยู่กับรูปแบบการตอบที่ดำเนินการประเมินเป็นผู้กำหนด โดยทั่วไปหากเป็นข้อมูลแบบตอบสนองเดี่ยวจะใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนรูปแบบการตอบสนองคู่ มักใช้วิธีการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 ชุดนั้น

(5) การจัดทำรายงาน

การจัดทำรายงานการประเมิน โดยออกแบบการนำเสนอซึ่งมีทั้งการเขียนในลักษณะความเรียง การใช้ตัวเลขสถิติ อาจมีการนำเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภาพเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ทั้งนี้การนำเสนอรายงานต้องพิจารณากลุ่มเป้าหมายด้วย รายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น มีองค์ประกอบ ได้แก่ บทสรุปผู้บริหาร บทนำ วิธีการประเมิน ผลการประเมิน บทอภิปราย สรุปและข้อเสนอแนะ และรายการอ้างอิงและภาคผนวก

(6) การใช้ผลประเมิน

การใช้ประโยชน์จากการประเมินความต้องการจำเป็นควรเกิดขึ้นในขั้นตอนการวางแผนงาน และการนำแผนสู่การปฏิบัติ การกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นให้ครอบคลุมวงจรการบริหาร หากต้องการออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็นให้เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน ซึ่งต้องย้อนกลับไปกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล เครื่องมือแต่ละวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความต้องการจำเป็น

2.6 การหาความต้องการจำเป็นโดยวิธีการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา (Priority Setting)

2.6.1 ความหมายของการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา (Priority Setting) คือ การจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา (Priority Setting) เป็นขั้นตอนสำคัญของการกำหนดความต้องการจำเป็น จากการวิเคราะห์สาเหตุ แล้วนำไปสู่การกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้ขั้นตอนการหาความต้องการจำเป็นมีความหมายและมีความสมบูรณ์ เพราะสามารถนำผลของความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับคุณลักษณะและบริบท ณ ขณะนั้น ทั้งนี้เพราะการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา จะนำความต้องการจำเป็นที่ได้มาจัดเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปสู่น้อย ตามลำดับ

2.6.2 วัตถุประสงค์ของการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา ก็เพื่อต้องการระบุความต้องการจำเป็นที่มีความเร่งด่วนและมีความสำคัญที่สุดเรียงตามลำดับ ภายใต้เงื่อนไขของการประเมินสภาพแวดล้อมและความเหมาะสมของบริบท ณ ขณะนั้น ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานที่เป็นเป้าหมายของความต้องการจำเป็นนั้น

2.6.3 หลักการของการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา การจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหาจำเป็นต้องตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ประเมินความต้องการจำเป็นให้มีทั้งความตรงและความเที่ยง และจะต้องตรวจสอบคุณภาพของปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหา ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ควรประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของการกำหนดความต้องการจำเป็น
- 2) ระดับความแตกต่างของสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่จริงและสภาพความคาดหวังที่ควรจะต้องเป็นในอนาคต เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการประเมินว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน

- 3) การคำนึงถึงหรือการประเมินความเสี่ยง
- 4) การคำนึงถึงการจัดระดับความยากง่ายของความต้องการจำเป็น
- 5) ผลกระทบและผลลัพธ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากความ
ต้องการจำเป็นในการแก้ปัญหา

2.6.4 การจัดเรียงเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของปัญหาด้วยการหาค่าดัชนี (Index) ประกอบด้วย 3 วิธีย่อย คือ

1) วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ที่ได้รับการปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมของการนำความต้องการจำเป็นไปใช้ประโยชน์

2) วิธี Mean Difference Method (MDF) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ที่คำนึงเฉพาะผลต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพความคาดหวัง

3) วิธีวัดการทดสอบที (t-test) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ใช้สถิติค่าที (t-test) ให้เป็นตัวแทนค่าดัชนีของความต้องการจำเป็น

2.6.5 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี (Modified Priority Needs Index หรือ PNI_{modified}) ที่เสนอความคิดเห็นมาจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร โดยวิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) เป็นวิธีการที่ปรับปรุงแล้วโดย นางลักษณะ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวานิช (สุวิมล ว่องวานิช, 2550, น. 279) มีหลักการสำคัญคือเป็นการหาค่าความแตกต่างของสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่และสภาพความคาดหวังที่ควรจะเป็น แล้วนำไปหารด้วยปัจจุบันที่เป็นอยู่ และใช้หลักการควบคุมขอบเขตของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในช่วงขอบเขตที่ไม่กว้างมากเกินไป โดยมีสูตรสำหรับการคำนวณ ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีแสดงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังหรือที่ควรจะเป็น
D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่

ขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็น โดยวิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี

คมสร วงษ์รักษา (2540, น. 137) ได้อธิบายถึงขั้นตอนวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น มีดังนี้

1. เตรียมรายการที่จะกำหนดเป็นความต้องการจำเป็นทั้งหมดจากแหล่งข้อมูลซึ่งอาจจะเป็นเอกสารอ้างอิงที่มีผู้รวบรวมไว้แล้วอย่างน่าเชื่อถือ หรืออาจเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหรือปฏิบัติงานด้านนั้น ๆ เป็นประจำ แล้วนำข้อมูลนั้นมาประมวล ออกแบบ และจัดทำเป็นแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลความต้องการจำเป็นทั้งหมดมาสร้างเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีการตอบในลักษณะสองสภาพ คือ สภาพที่เป็นจริงหรือสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (D) และสภาพที่คาดหวังหรือสภาพที่ควรจะเป็น (I)
3. แจกแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประเมิน (อาจเป็นกลุ่มตัวอย่าง) เพื่อให้ตอบคำถาม คนละ 1 ชุด
4. ผู้วิจัยหรือผู้ที่ดำเนินการนำมาคำนวณหาค่าดัชนีการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของแต่ละข้อ แล้วนำมาจัดเรียงลำดับ

2.7 ประโยชน์ของการใช้แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็น

การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น มีความสำคัญสำหรับการวางแผนแบบครบวงจร เป็น กระบวนการที่สำคัญ และมีประโยชน์ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2548, น. 33-36)

- 1) การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถกำหนดแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ป้องกันการสูญเสียทรัพยากร กับการดำเนินงานที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์การดำเนินงานอย่างแท้จริง
- 2) ผลที่ได้จากการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบท ที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่นำไปสู่การวางแผน การกำหนด แนวทางพัฒนาองค์การให้ สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้น และสนองความต้องการขององค์การ
- 3) การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานที่นำไปสู่การพัฒนาองค์การ โดยในขั้นตอนแรกซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติงาน และการพัฒนาโครงการ

3. ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่

3.1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตารางที่ 2.5 ข้อมูลพื้นฐานสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ที่	ประเภทการศึกษา	ขนาด สถานศึกษา	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน ครู	จำนวนผู้เรียน
1	อนุบาล – ประถมศึกษา	ขนาดเล็ก	13	86	849
		ขนาดกลาง	13	164	2,678
		ขนาดใหญ่	1	37	722
		ขนาดใหญ่พิเศษ	1	88	2,043
2	อนุบาล – มัธยมศึกษา ตอนต้น	ขนาดกลาง	7	163	2,054
		รวม	35	538	8,346

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. (2563). รายงานผลข้อมูลสารสนเทศ ปีการศึกษา 2563. สืบค้นจาก <http://www.krabiedu.net/index.php?name=pageWebinformation>

จากตารางที่ 2.5 สถานศึกษาในอำเภอเมืองกระบี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดกระบี่ มีจำนวน 35 โรงเรียน โดยการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล-ประถมศึกษา ประกอบด้วย สถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 13 แห่ง สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 13 แห่ง สถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 1 แห่ง และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 1 แห่ง และสถานศึกษาขยายโอกาส(อนุบาล – มัธยมศึกษาตอนต้น)ประกอบด้วย สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 7 แห่ง รวมจำนวนของครูทั้งหมด 538 คน และจำนวนผู้เรียน 8,346 คน

3.2 ข้อมูลด้านศาสนา

ตารางที่ 2.6 ข้อมูลด้านศาสนาของสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ที่	ศาสนา	จำนวนผู้เรียน	ร้อยละ
1	พุทธ	3,929	47.08
2	อิสลาม	4,379	52.46
3	คริสต์	28	0.34
4	ซิกข์	6	0.07
5	พราหมณ์/ฮินดู	3	0.04
6	อื่น ๆ	1	0.01
	รวม	8,346	100

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2565*. สืบค้นจาก <http://www.krabiedu.net/index.php?name=page&file=page&op=educationplan4year>

จากตารางที่ 2.6 สถานศึกษาในอำเภอเมืองกระบี่ มีจำนวนผู้เรียนที่นับถือศาสนา ดังนี้ ศาสนาพุทธจำนวนร้อยละ 47.08 ศาสนาอิสลามจำนวนร้อยละ 52.46 ศาสนาคริสต์จำนวนร้อยละ 0.34 ศาสนาซิกข์จำนวนร้อยละ 0.07 ศาสนาพราหมณ์/ฮินดูจำนวนร้อยละ 0.03 ศาสนาอื่น ๆ จำนวนร้อยละ 0.01

3.3 ข้อมูลด้านเชื้อชาติพันธุ์

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลด้านเชื้อชาติของสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ที่	เชื้อชาติพันธุ์	จำนวนผู้เรียน	ร้อยละ
1	ไทย	8,189	98.11
2	กัมพูชา	29	0.36
3	พม่า	84	1.01
4	ฟิลิปปินส์	8	0.09
5	ลาว	22	0.26
6	ไม่ปรากฏเชื้อชาติ	14	0.17
	รวม	8,346	100

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2565*. สืบค้นจาก <http://www.krabiedu.net/index.php?name=page&file=page&op=educationplan4year>

จากตารางที่ 2.7 สถานศึกษาในอำเภอเมืองกระบี่ มีจำนวนผู้เรียนที่เชื้อชาติพันธุ์ดังนี้ สัญชาติไทยจำนวนร้อยละ 98.11 สัญชาติกัมพูชาจำนวนร้อยละ 0.36 สัญชาติพม่าจำนวนร้อยละ 1.01 สัญชาติฟิลิปปินส์จำนวนร้อยละ 0.09 สัญชาติลาวจำนวนร้อยละ 0.26 ไม่ปรากฏสัญชาติจำนวนร้อยละ 0.17

3.4 ข้อมูลด้านพื้นที่

อำเภอเมืองกระบี่มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภออ่าวลึกและอำเภอเขาพนม ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอเขาพนมและอำเภอเหนือคลอง ทิศใต้ ติดต่อกับอ่าวพังงา ทิศตะวันตก ติดต่อกับอ่าวพังงา ดังภาพ



ภาพที่ 2.3 แผนที่จังหวัดกระบี่ ปรับปรุงจาก ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาปีการศึกษา 2563
จังหวัดกระบี่. น. 2; สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกระบี่, 2563.

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ดังนี้
บัญญัติ ขงย่วน ปันดดา ธนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ (2555) ได้ทำการศึกษา
การ พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า
(1) ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและผู้ปกครอง ส่วน
ใหญ่เห็นด้วยกับนโยบายการ กระจายโอกาสทางการศึกษาของกระทรวงศึกษา ให้กับเด็กต่างเชื้อ
ชาติ วัฒนธรรม ได้มีโอกาสเข้าเรียน โดยให้เหตุผลว่าเป็นการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ตามหลัก
มนุษยธรรม รูปแบบการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในเขตนี้ยังคงใช้แนวทางการจัดการศึกษาที่
นำมาจากส่วนกลาง โดยใช้เนื้อหาความรู้ที่กำหนดจากส่วนกลางมาใช้สอนผู้เรียน ครูส่วนใหญ่มี
ความเชื่อว่าจะไม่จำเป็นจูงนำเนื้อหาด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ขนบประเพณี และวิถีชีวิตของผู้เรียน
ต่างเชื้อชาติเข้ามาบูรณาการกับเนื้อหาของไทย (2) พบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การเข้าค่าย
ลูกเสือ การเข้าค่ายคุณธรรม การทำกิจกรรม วันดีกวันแม่และกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้น
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองไทยแล ต่างเชื้อชาติได้มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น เป็นเวทีของการ
แสดงออกทางวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความ เข้าอกเข้าใจ เกิดความรักสามัคคีกันมากขึ้น และพบว่า

ผู้ปกครองผู้เรียนต่างเชื้อชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มอญ พม่า จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบกับผู้ปกครองไทย

บังอร ร้อยกรอง (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาในสังคม พหุวัฒนธรรม เป็นการวิจัยพหุกรณีศึกษาโดยเลือกชุมชนที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 3 ชุมชน คือ ชุมชนบ้านคลองคูจาม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชุมชนบ้านในดุ้ง จังหวัดนครศรีธรรมราช และชุมชนบ้านปิงหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า (1) ชุมชนบ้านคลองคูจาม เป็นชุมชนที่ชาวไทยพุทธและมุสลิมมีประวัติการอยู่ร่วมกันอย่างสันติมาเป็นเวลานาน ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนาแต่ได้จัดสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจให้ชาวอิสลาม และมีการประสานระหว่างสถานศึกษา วัด และมัสยิดในการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีการเชิญผู้นำศาสนาพุทธและอิสลามมาบรรยายความรู้พร้อมกันให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมทางศาสนาทั้งที่วัดและมัสยิด ประสานงานกับ มัสยิด เพื่อส่งผู้รู้มาสอนศาสนาอิสลามเพิ่มเติม สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป และจัดค่ายคุณธรรมจริยธรรมให้ผู้เรียนทั้งสองศาสนาเรียนรู้ร่วมกัน (2) ชุมชนบ้านในดุ้งผู้เรียนเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม ขณะที่ผู้บริหารและครูนับถือพุทธ ผู้อำนวยการสถานศึกษาขอคำปรึกษาจากผู้นำศาสนาและผู้นำชุมชนเพื่อให้ผู้เรียนมาเรียนมากขึ้น โดยมีการจัดสถานที่ที่เหมาะสม และเชิญผู้รู้มาสอนศาสนาอิสลามให้ผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งมีการจัดสอนภาษาอาหรับและภาษามลายูเพิ่มเติมให้ผู้เรียนมุสลิม ให้ผู้เรียนทุกศาสนาเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม และให้ผู้เรียนที่นับถือพุทธไปสังเกตกิจกรรมศาสนาที่มัสยิด (3) ชุมชนบ้านปิงหลวง ผู้บริหาร และครูนับถือพุทธ ผู้เรียนส่วนใหญ่นับถือพุทธ พ.ศ. 2547 เริ่มมีผู้เรียนมุสลิม เนื่องจากสถานศึกษาเดิมถูกยุบ สถานศึกษาจึงได้จัดสถานที่ที่เหมาะสม แต่ไม่มีการสอนศาสนาเพิ่มเติม ครูซึ่งเป็นคนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนพุทธ และมุสลิม (4) แนวทางการจัดการศึกษาควรใช้การสร้างเสริมลักษณะพหุวัฒนธรรมที่ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และแนวทางสร้างสัมพันธ์ไมตรีในมนุษย์ซึ่งส่งเสริมความเข้าใจวัฒนธรรม และความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ

รอฮานิง มะแซสะอิ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า ครูมีการจัดการศึกษาตามแนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมของศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมศึกษาของครูไม่แตกต่างกัน เนื่องจากสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มียุทธศาสตร์ในการบริหารงานด้านการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ

การศึกษาเพื่อคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องคนพิการและผู้ด้อยโอกาส สามารถบริหารจัดการ บริหาร หลักสูตรและวางแผนการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้น การพัฒนาครูและบุคลากรให้มี ความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า แนวทางในการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมศึกษาของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใน 5 ด้าน คือ (1) การสร้างพลัง อำนาจทางวัฒนธรรมทำให้ครูต้องมีความตระหนัก ถึงด้านการบูรณาการด้านเนื้อหา ด้าน กระบวนการสร้างองค์ความรู้ ด้านการลดความลำเอียง ด้านการสอนเกี่ยวกับความเสมอภาค และ ด้านบทบาทหน้าที่ (2) มีความรู้ความเข้าใจเรื่องพหุวัฒนธรรม มีความพร้อมในการบูรณาการ เนื้อหา การสร้างองค์ความรู้ วิเคราะห์ผู้เรียนและเนื้อหาที่จะสอน วิธีการสอนและสื่อการสอน การวัดและประเมินผล และการนิเทศติดตามของผู้บริหารเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การลดความลำเอียง (3) ครูต้องสร้างทัศนคติที่ดีระหว่างครูสร้างเจตคติที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน สร้างเจตคติที่ดีระหว่างครูกับผู้ปกครอง และสร้างเจตคติที่ดีระหว่างสถานศึกษากับบุคคลภายนอก (4) ความเสมอภาคครูต้องปฏิบัติให้ผู้เรียนเห็นแบบอย่างเนื่องจากผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านการเรียนรู้ (5) การสร้างพลังอำนาจทางวัฒนธรรมในสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ มีความรักสามัคคีใน สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของชุมชนและหน่วยงานภายนอกซึ่งเป็นการพัฒนา การศึกษาอย่างยั่งยืนต่อไป

สิริวรรณ ศรีพหล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการจัดการ เรียนการสอน ทางไกล เรื่อง พหุวัฒนธรรมสำหรับครูสังคมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า (1) ครูสังคมศึกษาให้ความ คิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสอน ในสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา ยะลา ปัตตานี และ นราธิวาส แต่ครูส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับน้อยและมิ ความเห็นว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนควรบูรณาการไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมรวมทั้งทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่วนเนื้อหาที่จะนำมาสอนควรเน้นทั้งในส่วนของความรู้และการให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติ กิจกรรมเพื่อสังคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันครูสังคมศึกษามีความต้องการได้รับการอบรม เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมโดยเน้นการฝึกอบรมในระบบทางไกล (2) ร่าง ต้นแบบระบบการจัดการเรียนการสอนทางไกล เรื่อง พหุวัฒนธรรมสำหรับครูสังคมศึกษา โดย ภาพรวม ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าเป็นระบบที่มีองค์ประกอบและขั้นตอนชัดเจน เป็นลำดับ ต่อเนื่องและให้ ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่าเป็นระบบการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและสามารถ นำไปสู่การปฏิบัติได้ และ (3) การตรวจสอบและรับรองต้นแบบชิ้นงาน คือ ระบบการจัดการเรียน

การสอนทางไกล เรื่อง พหุวัฒนธรรมสำหรับครูสังคมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิโดยภาพรวม ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า ต้นแบบชิ้นงานที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดีมากเป็นระบบการจัดการเรียน การสอนที่น่าสนใจ และการจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรม เป็นเรื่องใหม่ที่ควรส่งเสริม โดยเฉพาะครูสังคมศึกษาได้นำไปจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

สุรไกร นันทบุรุษย์ และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ กิจกรรมการลดอคติตามแนวคิดการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมที่มีต่อความเข้าใจในความ หลากหลาย ทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอน ปลาย ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติความเข้าใจอันดีต่อความหลากหลายทาง เชื้อ ชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน โดยมีเจต คติสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ ผู้เรียนนั้น ได้ เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนมากขึ้น และกิจกรรม ต่าง ๆ ที่ช่วย สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเจตคติทั้งด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม จากการจัด เนื้อหาสาระใน รายวิชาอาเซียนศึกษาที่เน้นความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม (2) พบว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติความเข้าใจในความหลากหลาย ทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ของกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่มขึ้น 1 ระดับอย่างชัดเจนจากการวัดเจตคตินั้นเกิดจากการได้เรียนรู้เนื้อหา พื้นฐานเกี่ยวกับความแตกต่างหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ที่ได้ให้ ความสำคัญกับความแตกต่างหลากหลายด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งด้านความคิด และมุมมองที่ต่างออกไปซึ่งไม่ได้เน้นเฉพาะความยิ่งใหญ่ของประเทศไทยและความรู้สึกชาตินิยมที่ ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นนั้นทำให้เห็นว่าการเรียนรู้เนื้อหาที่แตกต่างหลากหลายไปจากเดิมนั้นก็มีส่วน สำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ จากการบูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวกับความแตกต่าง หลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมมากขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ดี อันเกิดจากกระบวนการการเปลี่ยนแปลงอคติที่ได้รับอิทธิพลหรือพฤติกรรมต่าง ๆ เพราะสิ่ง เหล่านี้เห็นว่าเป็นเหมาะสมกับระบบ ค่านิยมที่มีอยู่ในตัวเขา

จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัฒน์ นิจนตร, ชยพล บัวดิษ และทวัช บุญแสง(2560) ได้ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม ระหว่างผู้เรียนไทยและผู้เรียนข้ามชาติในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในจังหวัดพังงา ผลการศึกษา พบว่า สถานศึกษามีนโยบายรับผู้เรียนข้ามชาติเข้าเรียนในสถานศึกษา และมีการจัดให้ผู้เรียนไทย เรียนร่วมชั้นกับผู้เรียนข้ามชาติ โดยมีครูปฐมวัยชาวไทยเป็นผู้สอนและใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร และชั้นเรียนผู้เรียนข้ามชาติ มีผู้สอนเป็นชาวพม่าและสื่อสารโดยใช้ภาษาพม่า และรูปแบบการจัด การศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาระดับปฐมวัย พบว่า รูปแบบ

การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนไทยและผู้เรียนข้ามชาติ ในสถานศึกษาระดับปฐมวัยมีองค์ประกอบ 7 ด้าน คือ ด้านนโยบายของสถานศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศสภาพแวดล้อม ด้านผู้ปกครอง และด้านชุมชน ผลการศึกษาในเชิงคุณภาพได้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนไทยและผู้เรียนข้ามชาติมีพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม ได้แก่ การทักทายผู้อื่นนอกเหนือจากภาษาแม่ของตนเอง การนับเลขเป็นภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาแม่ การแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเอง การสนใจเรียนวัฒนธรรมผู้อื่น การช่วยเหลือเพื่อนต่างวัฒนธรรม การเล่นกับเพื่อนต่างวัฒนธรรม และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองของเพื่อนต่างวัฒนธรรม การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแต่ละด้านที่มีส่วนสนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่น ผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม มีหลักสูตรที่คำนึงถึงความแตกต่างและหลากหลายของผู้เรียน ครูปฐมวัยได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความหลากหลายของผู้เรียน มีการสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมในห้องเรียนปฐมวัยเพื่อให้เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม มีการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรมของผู้ปกครองและชุมชน

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Eka Tal-a (2007, อ้างถึงใน บังอร ร้อยกรอง, 2553) ระบุว่าการศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์เกาหลีที่เรียนอยู่ในสถานศึกษารัฐบาลญี่ปุ่น ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นชาตินิยมของตนอย่างชัดเจน โดยมีการพัฒนาการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม 2 แนวทาง คือ การให้ความสำคัญของการสอนวัฒนธรรมของชนชาติตนเอง และการพัฒนาเอกลักษณ์วัฒนธรรมของชาติในกลุ่ม นักเรียนเกาหลี สิทธิมนุษยชนในญี่ปุ่นได้มองเห็นความสำคัญของปัญหาการแบ่งแยก และการส่งเสริมให้เด็กเกาหลีได้เรียนรู้การเมืองในการจัดการศึกษาด้านชาติพันธุ์แบบเดิมของเกาหลีนั้นเป็นการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม อีกทั้งมีการจัดหาครูที่มีหลายชาติพันธุ์เข้ามาเป็นครูสอนเด็กกลุ่มหลากหลายชาติพันธุ์และได้เสนอแนะให้ใช้วิชาศิลปะเพื่อการปฏิสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มต่างชาติพันธุ์

Tartwijk and et al. (2009, อ้างถึงใน รสสุคนธ์ เนาวบุตร, 2557) ดำรวจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการในชั้นเรียนพหุวัฒนธรรมของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาในประเทศเนเธอร์แลนด์ จำนวน 12 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า การได้สอนในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับครูการที่ครูได้แลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการในชั้นเรียนช่วยทำให้ครูประสบความสำเร็จในการสร้างบรรยากาศของชั้นเรียนให้

เป็นไปในทางบวก ครูจึงมีความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการบอกกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างชัดเจน ครูต้องแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนให้ถูกต้องเมื่อเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรทำ และครูต้องการที่จะลดปัจจัยเชิงลบของการแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อบรรยากาศของชั้นเรียน ครูได้มุ่งให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน และปรับปรุงวิธีการสอนของครูให้นักเรียน โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกันอย่างแท้จริง

สรุปจากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรม ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดการจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน 2) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 4) การจัดสภาพบรรยากาศพุทธวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา 5) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม 6) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน นำเสนอในภาพที่ 1.1 บทที่ 1



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนในการดำเนินการตาม ระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากรที่ศึกษาวิจัยในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูในสถานศึกษาอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 538 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างศึกษาวิจัยในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูในสถานศึกษาอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ โดยกำหนดขนาดกลุ่ม ตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คน และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามขนาดของสถานศึกษาทั้ง 4 ขนาดตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1.2.1 ขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 199 คนลงมา
 - 1.2.2 ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 120-719 คน
 - 1.2.3 ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720-1,679 คน
 - 1.2.4 ขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป
- นำเสนอดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามขนาดสถานศึกษา

ขนาดสถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	86	36
ขนาดกลาง	327	137
ขนาดใหญ่	37	16
ขนาดใหญ่พิเศษ	88	37

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้กำหนด เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังนี้ 1) การศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท 2) ประสบการณ์การปฏิบัติงานทางการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี 3) มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาในพื้นที่พหุวัฒนธรรม เลือกโดยแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์จำนวน 2 คน รวมจำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือประกอบด้วย

2.1.1 แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ซึ่งเป็นแบบประเมินที่มีการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) โดยแบบสอบถามดังกล่าว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert (1967, p. 179) ที่มีความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับ น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.1.2 แนวคำถามในการสัมภาษณ์

เป็นแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากระบี่ ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ในเรื่อง แนวทางการพัฒนาจัดการศึกษา
ตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถาม

การดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง
และพัฒนาเครื่องมือดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัด
การศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดของการวิจัย
- 2) จัดทำร่างแบบสอบถามตามหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามให้
สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย
- 3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ
พิจารณา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหา
ความตรงของเนื้อหาและหาค่าความเที่ยง ดังนี้
 - (1) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้
เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดูในภาคผนวก ก) เพื่อดูความสอดคล้องระหว่างนิยามตัวแปร

และข้อกระทงที่ใช้วัดตัวแปรรวมทั้งความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือค่า IOC (Index of item-objective congruence) ทั้งนี้กำหนดเกณฑ์คัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ซึ่งพบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 (ดูในภาคผนวก ค)

(2) ความเที่ยง (Reliability) การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ผู้วิจัย นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) ครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 30 คน แล้วนำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์ความเที่ยงของโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งพบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 (ดูในภาคผนวก ง)

5) นำเครื่องมือที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2.2.2 แนวคำถามในการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำแนวคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

2) นำข้อมูลแต่ละด้านของความต้องการจำเป็นของครูในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาโดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก มากำหนดแนวคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

3) นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจาก สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

3.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัด

กระบี่ โดยส่งแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

3.1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องเพื่อนำไปวิเคราะห์สภาพความเป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์และเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 ขอนหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ (ดูในภาคผนวก จ)

3.2.2 ผู้วิจัยนำส่งหนังสือด้วยตนเองไปพบ และนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์ระหว่างวันที่ 13-23 สิงหาคม 2564 รวมทั้งสิ้น 5 คน ระยะเวลาในการสัมภาษณ์คนละ 1 ชั่วโมง 30 นาที โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ ในการขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์

3.2.3 ผู้วิจัยรวบรวมคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและสถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

4.1.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ที่ใช้เกณฑ์สำหรับการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของกลุ่ม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3-.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.1.3 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์เพื่อลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยใช้สูตรลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs: $PNI_{modified}$) เป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นจริงด้วยสูตรคำนวณ โดยผลการวิเคราะห์ค่า $PNI_{modified}$ ที่ได้จะจำแนกทั้งค่า $PNI_{modified}$ เป็นรายชื่อ และค่า $PNI_{modified}$ เป็นรายด้าน โดยข้อหรือด้านที่มีค่า ค่า $PNI_{modified}$ มากกว่าแสดงว่า มีความต้องการจำเป็นมากกว่าจึงควรนำมา ปรับปรุง แก้ไขหรือพัฒนาข้อหรือด้านที่มีค่า $PNI_{modified}$ น้อยกว่า ด้วยสูตรการคำนวณดังนี้

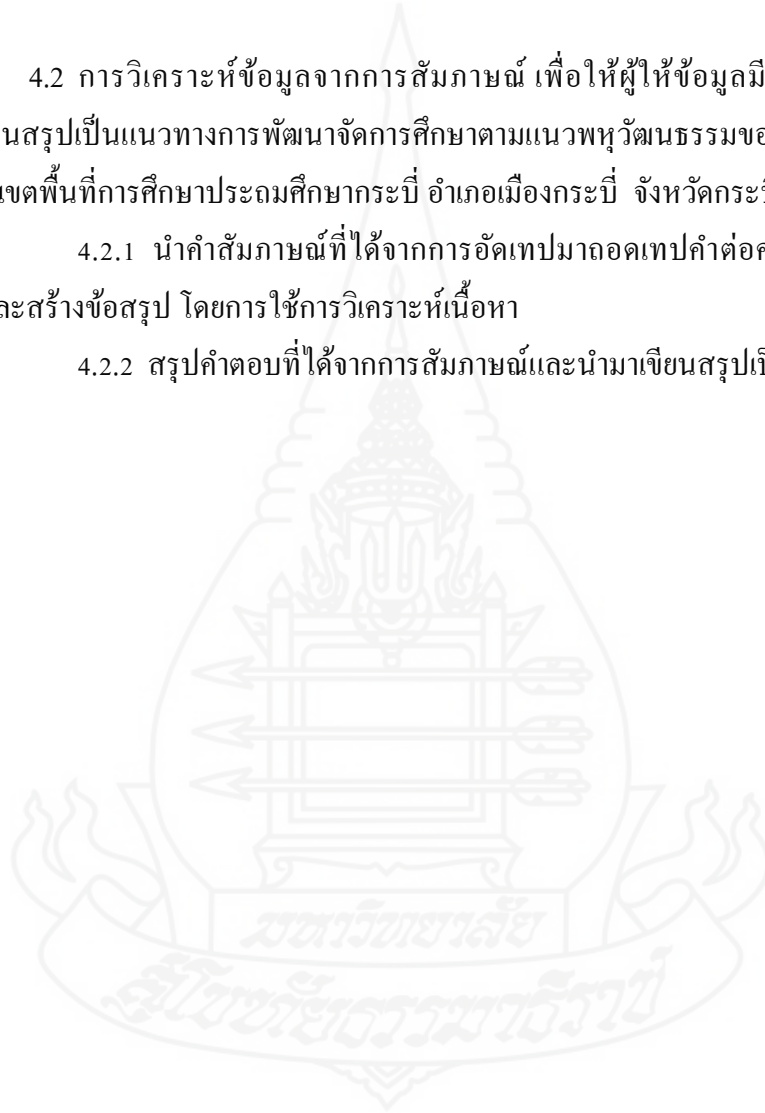
$$PNI_{\text{modified}} = \frac{(I-D)}{D}$$

- เมื่อ PNI หมายถึง คำนีแสดงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น
- I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังหรือที่ควรจะเป็น
- D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีโอกาสแสดงความคิดเห็นก่อนสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.2.1 นำคำสัมภาษณ์ที่ได้จากการอัดเทปมาถอดเทปคำต่อคำ วิเคราะห์ จำแนกประเภทและสร้างข้อสรุป โดยการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

4.2.2 สรุปคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์และนำมาเขียนสรุปเป็นความเรียง



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

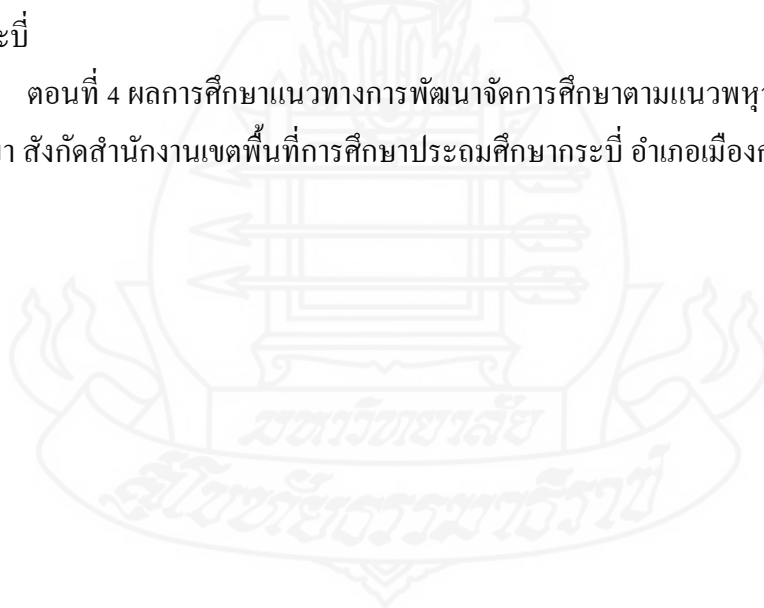
การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่



ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นครูผู้สอนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 226 คน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษาโดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ดังปรากฏผลในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	45	19.91
	หญิง	181	80.09
	รวม	226	100.00
2	อายุ		
	21-30 ปี	94	41.59
	31-40 ปี	65	28.76
	41-50 ปี	47	20.80
	51 ปีขึ้นไป	20	8.85
	รวม	226	100.00
3	ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี	184	81.41
	ปริญญาโท	41	18.14
	ปริญญาเอก	1	0.45
	รวม	226	100.00
4	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
	น้อยกว่า 5 ปี	100	44.24
	5-10 ปี	65	28.76
	11-15 ปี	17	7.52
	16-20 ปี	19	8.40

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	มากกว่า 20 ปี	25	11.08
	รวม	226	100.00
5	ขนาดของสถานศึกษา		
	ขนาดใหญ่พิเศษ	37	16.37
	ขนาดใหญ่	16	7.08
	ขนาดกลาง	137	60.62
	ขนาดเล็ก	36	15.93
	รวม	226	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคือครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 80.09 มีอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี มากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 41.59 รองลงมา อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 28.76 โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 81.41 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.14 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 44.24 รองลงมา อยู่ระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 28.76 ส่วนใหญ่เป็นครูอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 60.62 รองลงมาอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 16.37

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมปรากฏ ดังตารางที่ 4.2 – 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาโดยภาพรวม ($n=226$)

ที่	การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่พึงประสงค์		
		M_1	SD	การแปลความหมาย	M_2	SD	การแปลความหมาย
1	การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน	2.99	0.63	ปานกลาง	4.55	0.51	มากที่สุด
2	การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3.04	0.70	ปานกลาง	4.54	0.54	มากที่สุด
3	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล	2.89	0.67	ปานกลาง	4.63	0.59	มากที่สุด
4	การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา	2.73	0.74	ปานกลาง	4.48	0.56	มากที่สุด
5	การประเมินผลอย่างเป็นธรรม	2.63	0.68	ปานกลาง	4.53	0.54	มากที่สุด
6	การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน	2.67	0.69	ปานกลาง	4.53	0.57	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	2.83	0.53	ปานกลาง	4.54	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ในภาพรวม การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M=2.83, SD=0.53$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.54, SD=0.56$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงในรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($M=2.63-3.04, SD=0.63-0.74$) โดยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M=3.04, SD=0.70$) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ($M=2.99, SD=0.63$) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ($M=2.89, SD=0.67$) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ($M=2.73, SD=0.74$) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน ($M=2.67, SD=0.69$) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม ($M=2.63, SD=0.68$)

ในส่วนสภาพที่พึงประสงค์ เมื่อพิจารณา พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.48-4.63, SD=0.51-0.59$) โดยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ($M=4.63, SD=0.59$) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ($M=4.55, SD=0.51$) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M=4.54, SD=0.54$) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม ($M=4.53, SD=0.54$) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน ($M=4.53, SD=0.57$) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ($M=4.48, SD=0.56$)

เมื่อพิจารณา การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ทั้งสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ แต่ละด้านในรายละเอียดปรากฏผลดังตารางที่ 4.3 ถึง 4.8

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ($n=226$)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		การแปลความหมาย	สภาพที่พึงประสงค์		การแปลความหมาย
		M_1	SD		M_2	SD	
1	สถานศึกษากำหนดปรัชญาวิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่แสดงถึงความตระหนักในการสร้างการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	2.92	0.64	ปานกลาง	4.51	0.51	มากที่สุด
2	สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน	2.49	0.67	ปานกลาง	4.54	0.54	มากที่สุด
3	สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานกระจายอำนาจอย่างเท่าเทียม บุคลากรสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติ	2.90	0.73	ปานกลาง	4.53	0.56	มากที่สุด
4	สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่างๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	2.82	0.63	ปานกลาง	4.65	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่พึงประสงค์			
		M_1	SD	การแปล ความหมาย	M_2	SD	การแปล ความหมาย
5	สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพ การศึกษาและพัฒนานักเรียนทุก กลุ่มชน	2.88	0.75	ปานกลาง	4.62	0.53	มากที่สุด
6	สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรร ทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจาย อย่างเท่าเทียม	3.03	0.69	ปานกลาง	4.49	0.55	มาก
7	สถานศึกษาจัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ครูให้มีทัศนคติ ที่ดี และยอมรับในคุณค่าของ วัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น	2.96	0.72	ปานกลาง	4.50	0.54	มาก
8	สถานศึกษาประสานความร่วมมือ ทุกภาคส่วนในการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการ ดำเนินงานการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรม	2.92	0.69	ปานกลาง	4.51	0.53	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	2.99	0.63	ปานกลาง	4.55	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้าน
การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M= 2.99$,
 $SD = 0.63$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M= 4.55$, $SD = 0.51$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($M= 2.49 - 3.03$, $SD = 0.63 - 0.75$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น
3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่า
เทียม ($M= 3.03$, $SD = 0.69$) สถานศึกษาจัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ครูให้มีทัศนคติที่ดี และ

ยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น ($M= 2.96, SD = 0.72$) สถานศึกษากำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่แสดงถึงความตระหนักในการสร้างการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M= 2.92, SD = 0.64$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน ($M= 2.49, SD = 0.67$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละรายการพบว่าอยู่ในระดับ มากถึงมากที่สุด ($M= 4.49 - 4.65, SD = 0.50 - 0.56$) โดยมีรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 6 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่นใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M= 4.65, SD = 0.50$) สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์และตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มชน ($M= 4.62, SD = 0.53$) สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน ($M= 4.54, SD = 0.54$) และมี 2 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษาจัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ครูให้มีทัศนคติที่ดี และยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น ($M= 4.50, SD = 0.54$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม ($M= 4.49, SD = 0.55$)



ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($n=226$)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่พึงประสงค์		
		M_1	SD	การแปลความหมาย	M_2	SD	การแปลความหมาย
1	สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3.01	0.65	ปานกลาง	4.59	0.52	มากที่สุด
2	สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ	3.07	0.66	ปานกลาง	4.57	0.52	มากที่สุด
3	สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในท้องถิ่นในบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3.06	0.70	ปานกลาง	4.52	0.53	มากที่สุด
4	สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	3.00	0.67	ปานกลาง	4.57	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่พึงประสงค์			
		M_1	SD	การแปล ความหมาย	M_2	SD	การแปล ความหมาย
5	สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสาร ประกอบการสอน ตามความ สนใจของนักเรียนที่มีความ แตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต	3.05	0.70	ปานกลาง	4.44	0.54	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.04	0.70	ปานกลาง	4.54	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=0.70$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.54$, $SD=0.54$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.00-3.07$, $SD=0.65-0.70$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ ($M=3.07$, $SD=0.66$) สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในห้องเรียนในบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M=3.06$, $SD=0.70$) สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต ($M=3.05$, $SD=0.70$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา ($M=3.00$, $SD=0.67$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละรายการพบว่าอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($M=4.44-4.59$, $SD=0.52-0.54$) โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M=4.59$, $SD=0.52$) สถานศึกษาส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมี

ประสิทธิภาพ ($M= 4.57, SD = 0.52$) และสถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา ($M= 4.57, SD = 0.52$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน และมี 1 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือสถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต ($M= 4.44, SD = 0.54$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ($n=226$)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่พึงประสงค์		
		M_1	SD	การแปลความหมาย	M_2	SD	การแปลความหมาย
1	ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน	2.71	0.68	ปานกลาง	4.67	0.48	มากที่สุด
2	ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน	2.64	0.66	ปานกลาง	4.65	0.49	มากที่สุด
3	ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.77	0.71	ปานกลาง	4.61	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		การแปล ความหมาย	สภาพที่พึงประสงค์		การแปล ความหมาย
		M_1	SD		M_2	SD	
4	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการทำให้ นักเรียน ได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น	2.91	0.63	ปานกลาง	4.59	0.49	มากที่สุด
5	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองและยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น	2.81	0.63	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด
6	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	2.70	0.65	ปานกลาง	4.59	0.49	มากที่สุด
7	ครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมแตกต่างจากตน	2.67	0.62	ปานกลาง	4.70	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		2.89	0.67	ปานกลาง	4.63	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.89, SD = 0.67$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.63, SD = 0.59$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.64 - 2.91, SD = 0.62 - 0.71$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ คุรุจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมโดยการทำให้นักเรียน ได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น ($M = 2.91, SD = 0.63$) คุรุจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองและยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น ($M = 2.81, SD = 0.63$) คุรุบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 2.77, SD = 0.71$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ คุรุจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ($M = 2.64, SD = 0.66$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.59 - 4.70, SD = 0.45 - 0.54$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ คุรุปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมแตกต่างจากตน ($M = 4.70, SD = 0.45$) คุรุมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน ($M = 4.67, SD = 0.48$) คุรุจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ($M = 4.65, SD = 0.49$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ คุรุจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการทำให้นักเรียน ได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น ($M = 4.59, SD = 0.49$) คุรุจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา ($M = 4.59, SD = 0.49$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวทฤษฎีคุณธรรมของสถานศึกษาด้านการจัดสภาพบรรยากาศสหวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ($n=226$)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		การแปลความหมาย	สภาพที่พึงประสงค์		การแปลความหมาย
		M_1	SD		M_2	SD	
1	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	2.64	0.72	ปานกลาง	4.50	0.52	มากที่สุด
2	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่างๆ ได้มีโอกาสประกอบพิธีกรรมในเทศกาลงานประเพณี และการละเล่นต่างๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน	2.83	0.71	ปานกลาง	4.28	0.53	มากที่สุด
3	สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค	2.76	0.77	ปานกลาง	4.51	0.61	มากที่สุด
4	สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	2.67	0.74	ปานกลาง	4.53	0.59	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่พึงประสงค์			
		M_1	SD	การแปล ความหมาย	M_2	SD	การแปล ความหมาย
5	สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือ สถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียน นาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายใน สถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ ของนักเรียนที่มีความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม	2.76	0.88	ปานกลาง	4.64	0.74	มาก
	รวมเฉลี่ย	2.73	0.76	ปานกลาง	4.48	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้าน
การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ตามสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับปาน
กลาง ($M = 2.73$, $SD = 0.76$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.48$, $SD = 0.60$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($M = 2.64 - 2.83$, $SD = 0.71 - 0.88$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3
ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มี
โอกาส ประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน
($M = 2.83$, $SD = 0.71$) สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่าง
ปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค ($M = 2.76$, $SD = 0.77$) และ
สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์
หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ($M =$
 2.76 , $SD = 0.88$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ
การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M = 2.64$, $SD = 0.72$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละรายการพบว่าอยู่ในระดับ มากถึงมากที่สุด
($M = 4.28 - 4.64$, $SD = 0.52 - 0.74$) โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ย
สูงกว่ารายการอื่นใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรม

ต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ($M= 4.64, SD = 0.74$) สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข ($M= 4.53, SD = 0.59$) สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค ($M= 4.51, SD = 0.61$) และมี 1 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาส ประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน ($M= 4.28, SD = 0.53$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านการประเมินผลอย่างเป็นธรรม ($n=226$)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่พึงประสงค์			
		M_1	SD	การแปลความหมาย	M_2	SD	การแปลความหมาย
1	ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน	2.79	0.62	ปานกลาง	4.50	0.52	มาก
2	ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมตามศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม	2.66	0.62	ปานกลาง	4.51	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่พึงประสงค์			
		M_1	SD	การแปล ความหมาย	M_2	SD	การแปล ความหมาย
3	ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	2.57	0.65	ปานกลาง	4.53	0.51	มากที่สุด
4	ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน อย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน	2.50	0.63	ปานกลาง	4.56	0.51	มากที่สุด
5	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน เพื่อน ร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม	2.64	0.61	ปานกลาง	4.56	0.55	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	2.63	0.68	ปานกลาง	4.53	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการประเมินผลอย่างเป็นธรรม ตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M= 2.63, SD = 0.68$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M= 4.53, SD = 0.54$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.50 - 2.79, SD = 0.61 - 0.65$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน ($M= 2.79,$

$SD = 0.62$) ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมตามศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม ($M = 2.66, SD = 0.62$) ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($M = 2.57, SD = 0.65$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน ($M = 2.50, SD = 0.63$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละรายการพบว่าอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($M = 4.50 - 4.56, SD = 0.51 - 0.55$) โดยมีรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่นใน 3 ลำดับแรกได้แก่ ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน ($M = 4.56, SD = 0.51$) และครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เทียม ($M = 4.53, SD = 0.51$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ครูเปิดโอกาสให้ นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม ($M = 4.56, SD = 0.55$) และมี 1 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือ ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน ($M = 4.50, SD = 0.52$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาด้านการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน($n=226$)

ที่	รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่พึงประสงค์			
		M_1	SD	การแปลความหมาย	M_2	SD	การแปลความหมาย
1	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผน โครงการและกิจกรรม	2.76	0.72	ปานกลาง	4.46	0.57	มากที่สุด
2	สถานศึกษากับผู้ปกครองชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือแลกเปลี่ยน ข้อมูลและร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา	2.74	0.65	ปานกลาง	4.54	0.54	มากที่สุด
3	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม	2.56	0.66	ปานกลาง	4.54	0.55	มากที่สุด
4	สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน	2.64	0.63	ปานกลาง	4.57	0.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	2.67	0.69	ปานกลาง	4.53	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน ตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M=2.67, SD=0.69$) และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.53, SD=0.57$)

เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแต่ละรายการพบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M=2.56-2.76, SD=0.63-0.72$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผน โครงการและกิจกรรม ($M=2.76, SD=0.72$) สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา ($M=2.74, SD=0.65$) สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน ($M=2.64, SD=0.63$) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม ($M=2.56, SD=0.66$)

ในส่วนของสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละรายการพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($M=4.46-4.57, SD=0.57-0.54$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน ($M=4.57, SD=0.54$) สถานศึกษากับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา ($M=4.54, SD=0.54$) และสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม ($M=4.54, SD=0.55$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผน โครงการและกิจกรรม ($M=4.46, SD=0.57$)

ตอนที่ 3 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอ
เมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

จากการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลของค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) และ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) มาจัดลำดับด้วยการหาค่าดัชนีของความ
ต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.9 – 4.15

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความ
ต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตาม
แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในภาพรวม (n=226)

ที่	การจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรม	M_1	M_2	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1	การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน	2.99	4.55	0.52	5
2	การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	3.04	4.54	0.49	6
3	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละ บุคคล	2.89	4.63	0.60	4
4	การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรม ภายในสถานศึกษา	2.73	4.48	0.64	3
5	การประเมินผลอย่างเป็นธรรม	2.63	4.53	0.72	1
6	การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน	2.67	4.53	0.70	2

จากตารางที่ 4.9 ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของ
สถานศึกษาทั้ง 6 ด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก ได้แก่ การประเมินผลอย่าง
เป็นธรรม ($PNI_{modified} = 0.72$) รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครอง

และชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.70$) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.64$) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = 0.60$) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.49$)

เมื่อพิจารณา ความต้องการจำเป็นใน การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.10 ถึง 4.15

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความ
ต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษา
ตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการบริหารจัดการศึกษา
เพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ($n=226$)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1	สถานศึกษากำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่แสดงถึงความตระหนักในการสร้างการ ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	2.92	4.51	0.54	5
2	สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย โครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อ ตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่ม ชน	2.49	4.54	0.82	1
3	สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานกระจาย อำนาจอย่างเท่าเทียม บุคลากรสามารถอยู่ ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติ	2.90	4.53	0.56	4

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
4	สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำ ศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่าง ๆ ที่ สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	2.82	4.65	0.64	2
5	สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนา นักเรียนทุกกลุ่มชน	2.88	4.62	0.60	3
6	สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากร ทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม	3.03	4.49	0.48	8
7	สถานศึกษาจัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ ให้มีทัศนคติที่ดี และยอมรับในคุณค่าของ วัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น	2.96	4.50	0.52	7
8	สถานศึกษาประสานความร่วมมือทุกภาคส่วน ในการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการ ดำเนินงานการจัดการศึกษาตามแนวพหุ วัฒนธรรม	2.92	4.51	0.54	5

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตาม
แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน โดย
เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษากำหนด
วัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการ
ของนักเรียนทุกกลุ่มชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.82$) สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของ
ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.64$) สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อ
ยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.60$) ตามลำดับ ส่วนค่า

ความต้องการจำเป็นที่มีค่า PNI_{modified} น้อยที่สุด ได้แก่ สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม ($PNI_{\text{modified}} = 0.48$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมชน (n=226)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1	สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3.01	4.59	0.52	1
2	สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ	3.07	4.57	0.48	3
3	สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในท้องถิ่นในบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	3.06	4.52	0.47	4
4	สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	3.00	4.57	0.52	1
5	สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต	3.05	4.44	0.45	5

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) และสถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.48$) ตามลำดับ ส่วนค่าความต้องการจำเป็นที่มีค่า PNI_{modified} น้อยที่สุด ได้แก่ สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต ($PNI_{\text{modified}} = 0.45$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล (n=226)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1	ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน	2.71	4.67	0.72	3
2	ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน	2.64	4.65	0.76	1
3	ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.77	4.61	0.66	5

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
4	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น	2.91	4.59	0.57	7
5	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง และยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น	2.81	4.60	0.63	6
6	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	2.70	4.59	0.70	4
7	ครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมแตกต่างจากตน	2.67	4.70	0.76	1

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ($PNI_{\text{modified}} = 0.76$) และครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมแตกต่างจากตน ($PNI_{\text{modified}} = 0.76$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน ($PNI_{\text{modified}} = 0.72$)ตามลำดับ ส่วนค่าความต้องการจำเป็นที่มีค่า PNI_{modified} น้อยที่สุด ได้แก่ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น ($PNI_{\text{modified}} = 0.57$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความ
ต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตาม
แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรม
ภายในสถานศึกษา (n=226)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม	2.64	4.50	0.70	1
2	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุก กลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาส ประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และ การละเล่นต่างๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน	2.83	4.28	0.51	5
3	สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่ เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้ อย่างเสมอภาค	2.76	4.51	0.63	4
4	สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้ นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถ เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	2.67	4.53	0.70	1
5	สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้าน ศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายใน สถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มี ความแตกต่างทางวัฒนธรรม	2.76	4.64	0.68	3

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ในการจัดการศึกษาตาม
แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในด้านการจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายใน

สถานศึกษา โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.70$) และสถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข ($PNI_{\text{modified}} = 0.70$) อยู่ในลำดับที่เท่ากัน สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.68$) ตามลำดับ ส่วนค่าความต้องการจำเป็นที่มีค่า PNI_{modified} น้อยที่สุด ได้แก่ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาส ประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.51$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความ ต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตาม แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการประเมินผลอย่างเป็นธรรม (n=226)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1	ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน	2.79	4.50	0.61	5
2	ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมตามศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม	2.66	4.51	0.69	4
3	ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	2.57	4.53	0.76	2

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
4	ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน	2.50	4.56	0.82	1
5	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม	2.64	4.56	0.76	2

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาในด้านการประเมินผลอย่างเป็นธรรม โดยเรียงลำดับความ
 ต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายใน
 และภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน
 ($PNI_{\text{modified}} = 0.82$) ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการ
 พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของ
 นักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม($PNI_{\text{modified}} = 0.76$) และครูเปิดโอกาสให้นักเรียน เพื่อน
 ร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม ($PNI_{\text{modified}} = 0.76$) อยู่ใน
 ลำดับที่เท่ากัน ตามลำดับ ส่วนค่าความต้องการจำเป็นที่มีค่า PNI_{modified} น้อยที่สุด ครูมีการเลือก
 วิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริงครอบคลุม
 สาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน ได้แก่ ($PNI_{\text{modified}} = 0.61$)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (M_1) ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (M_2) ดัชนีของความ
ต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตาม
แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในด้านการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ
ผู้ปกครองและชุมชน (n=226)

ที่	รายการ	M_1	M_2	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้า มามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผนโครงการและกิจกรรม	2.76	4.46	0.61	4
2	สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร ภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความ ร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือ การแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา	2.74	4.54	0.65	3
3	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทาง ศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และ ผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม	2.56	4.54	0.77	1
4	สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ใน การส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณี ของทุกคนในกลุ่มชุมชน	2.64	4.57	0.73	2

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตาม
แนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ในด้านการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง
และชุมชน โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามี
การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่าง
วัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.77$) สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กร
ภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน

(PNI_{modified} = 0.73) สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา (PNI_{modified} = 0.65) ตามลำดับ ส่วนค่าความต้องการจำเป็นที่มีค่า PNI_{modified} น้อยที่สุด ได้แก่ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผนโครงการและกิจกรรม (PNI_{modified} = 0.61)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะปี อำเภอ เมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะปี อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่นั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาประเด็นในการเสนอตามลำดับความต้องการจำเป็นซึ่งได้วิเคราะห์ผลการศึกษาไว้ในตอนที่ 3 โดย 3 ลำดับแรก คือ 1) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม 2) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน และ 3) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา โดยได้นำประเด็นดังกล่าวมาสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์จำนวน 2 คน รวมจำนวน 5 คน อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ประเด็นที่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาเพิ่มเติมจากรอบที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่ามีแนวทางในการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่สำคัญดังนี้

4.1 การประเมินผลอย่างเป็นธรรม

4.1.1 สถานศึกษาควรต้องมีคู่มือการวัดผลและประเมินผลตามสภาพการเรียนรู้ มีระเบียบการวัดและประเมินผลที่แน่นอน มีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล มีตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการที่จะวัดผลและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล และแบบวัดที่ชัดเจนยอมรับได้ มีแนวทางในการวัดที่มีความเที่ยงธรรมในการวัดได้ทุกกลุ่มวัฒนธรรม ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “โรงเรียนต้องมีระเบียบการวัดและประเมินผล รวมถึงแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ความเที่ยงธรรมกับนักเรียนทุกกลุ่ม”

4.1.2 สถานศึกษาควรให้ครูศึกษาวิธีการวัดผลประเมินผลที่ยืดหยุ่นแก่กัน รวมถึงวัดและประเมินผลนักเรียนทุกกลุ่มแบบเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันและความเป็นธรรมแก่

นักเรียนทุกคน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความภาคภูมิใจให้กับนักเรียนทุกกลุ่มชาติพันธุ์อีกด้วย ที่สามารถเรียนรู้และผ่านการดำเนินเช่นเดียวกับนักเรียนร่วมห้องได้

4.1.3 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูมีการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนาโดย ประเมินผลก่อนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของ นักเรียน ประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ และประเมินนักเรียนอย่างสม่ำเสมอหลังจบกระบวนการ จัดการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น ในการประเมินผลโดยการสังเกต ครูควร กำหนดเกณฑ์ในการสังเกตอย่างมีจุดประสงค์ชัดเจนเพื่อสังเกตนักเรียนอย่างเป็นระบบ และบันทึก ผลการปฏิบัติงานของนักเรียน

4.1.4 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้เข้าไปศึกษาสัมผัสวิถีชีวิตของนักเรียนทุกคน ครูจะต้องทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล และทุกกลุ่ม และต้องเข้าใจในความแตกต่าง ระหว่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียน เพื่อจะเข้าใจถึงสภาพที่เป็นไป เพื่อจะได้เข้าใจ และสามารถดลอคติ ในการวัดและประเมินผลนักเรียนได้เที่ยงธรรมได้ รวมถึงศึกษาและเรียนรู้จาก บุคคลรอบข้างของนักเรียน เช่น ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้น เพราะจะช่วยให้รับทราบข้อมูลจาก มุมมองที่แตกต่าง และหลากหลายจากบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ครูต้องมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจนเป็น ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “โรงเรียนควรให้ ครูได้เข้าไปเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตตามสภาพบริบท และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ของนักเรียน จะสามารถเข้าใจและดลอคติในการประเมินผลกับนักเรียนได้”

4.1.5 สถานศึกษาควรมีรูปแบบการประเมินที่เป็นตามรูปแบบการเรียนรู้ของ นักเรียน (Learning Style) ครูควรใช้ข้อมูลใช้วิธีที่หลากหลายและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดหลาย ด้านเพื่อให้นักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้แสดงความสามารถของตนเองออกมาอย่าง แท้จริง และให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน เช่น ด้านสติปัญญา ความสามารถในการปฏิบัติงาน เจตคติและค่านิยม กระบวนการคิด การแก้ปัญหา ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมกัน ฉะนั้น ครูควรเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของ นักเรียนเพื่อที่จะวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย”

4.1.6 ครูควรมีการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมผลการเรียนรู้ทุกด้านทั้งด้าน สติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ และด้านสังคม ตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันเพื่อช่วย ให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วนพอเพียงต่อการประเมินเพื่อพัฒนาและทำให้เห็นผลการพัฒนาอย่าง จริงจัง และตามสถานการณ์ต่าง ๆ ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “นักเรียนทุกคนนั้นมีพื้นฐานในการ เรียนรู้ทุกคน แต่อาจจะไม่เท่ากันเพราะคนเรามีการเรียนรู้ที่ต่างกัน บางคนพบเจอสิ่งที่แตกต่างจาก คนอื่นก็จะมีความรู้ความเข้าใจที่ต่างจากคนอื่นครูจึงต้องประเมินผลให้ครอบคลุม”

4.1.7 การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ในการประเมินผลงานหรือประเมิน ชิ้นงานของนักเรียน เช่น รายวิชาศิลปะใช้การมีส่วนร่วมของเพื่อนในการกิจกรรมการประเมิน การ ให้นักเรียนมีการประเมินเช่นกันและกัน การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน ได้มีส่วนร่วม ในการประเมิน ทำให้เขาเรียนรู้ความคิด เรียนรู้ความเข้าใจ หรือเจตคติเรื่องต่าง ๆ ของกันและกันได้ อย่างดีขึ้น ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “การประเมินแบบมีส่วนร่วมของเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนทำให้ เด็กที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมมีโอกาสได้เรียนรู้ และได้เข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรมด้วยกันของคนอื่น ๆ ให้มากขึ้น”

4.2 การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน

4.2.1 ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้ครู ให้ความสำคัญของผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรมได้ร่วมกิจกรรมได้อย่างเสมอภาค

4.2.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมบทบาทให้ครูสร้างและจัดกิจกรรมกิจกรรมที่ทำให้เกิด ความร่วมมือกับผู้ปกครองในทุกกลุ่มที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม

4.2.3 สถานศึกษาควรให้ผู้ปกครอง และชุมชนมีบทบาท และมีโอกาสมีส่วนร่วม ทำกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ของสถานศึกษา และมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมที่ แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ และให้การยอมรับผู้ปกครอง และชุมชนในการรับฟังความคิดเห็น นำ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้มาพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เช่น ผ่านคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ ซึ่งเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน ดังผู้ที่ ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “ให้ชุมชน องค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม อย่างเสมอภาคโดยผ่านคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มาจากหลากหลายกลุ่มวัฒนธรรมที่ สนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น”

4.2.4 สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับ ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากศาสนาต่าง ๆ ให้ความสำคัญของทุกกลุ่มศาสนา ทุกกลุ่ม วัฒนธรรม โดยการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปี รวมทั้งจัดให้มีความหลากหลายทาง กิจกรรม เช่น ศาสนาพุทธในกิจกรรมเข้าพรรษาให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการ ศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนร่วมกันแห่เทียนเข้าพรรษา รวมทั้งร่วมทำความสะอาด ส่วน นักเรียนที่ต่างศาสนาทำกิจกรรมจิตอาสาอื่น ๆ ศาสนาอิสลามในกิจกรรมการถือศีลอดของชาว มุสลิม สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้จักอดกลั้นอดทน ศาสนาคริสต์ใน

กิจกรรมคริสต์มาส และโดยที่นักเรียนทุกคนในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นเชื้อสายใดหรือนับถือศาสนาใดก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นได้ด้วยกัน สามารถสร้างเข้าใจซึ่งกันและกัน และสร้างความรู้ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ในวันสำคัญที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้น ทำให้นักเรียนเรียนรู้การอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดี ไม่รังเกียจกัน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “อยากจะให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูและบุคลากรทุกคนมองว่า แต่ละคนมีความแตกต่าง แต่เราควรแตกต่างแต่ไม่แตกแยก เพราะทุกศาสนาต่างมีคำสอนและการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้นับถือเป็นคนดีตามครรลองคลองธรรมของศาสนานั้น ๆ”

4.2.5 สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขนบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน ควรจัดให้มีกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ทั้งของสถานศึกษา และกิจกรรมตาม ขนบธรรมเนียมของทุกคนในกลุ่มวัฒนธรรม ทุกศาสนาที่มีอยู่ในชุมชน จัดอยู่ในแผนปฏิบัติการ ประจำปีของสถานศึกษา และให้เป็น โครงการและกิจกรรมต่อเนื่องได้ ในการจัดกิจกรรมของชุมชนสถานศึกษาควรนำครู บุคลากร นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมเข้าไปร่วม ส่วนการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ควรเชิญผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชนทุกคนในกลุ่มชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมสารทเดือนสิบ กิจกรรมदानาเกี่ยวข้าวสังข์หยดอินทรี กิจกรรมการแข่งขันกรงหัวจุก กิจกรรมบูโบริ้อาซุรอ กิจกรรมประเพณีลอยเรือชาวเล ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ให้โรงเรียนเข้าไปร่วมกิจกรรมกับชุมชน เพราะ โรงเรียน นักเรียน ชุมชน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ต่างต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน”

4.2.6 สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีความร่วมมือ ประสานความร่วมมือ ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา โดยมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ในปัญหาของการดำเนินงานของสถานศึกษา และชุมชน และร่วมแบ่งปันในพัฒนาสถานศึกษา หรือให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ซึ่งกันและกัน เช่น การกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสัมพันธ์ กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมประชาสัมพันธ์ กิจกรรมระดมทุนทางทรัพยากรทางการศึกษา การทำบันทึกข้อตกลงระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4.3 การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา

4.3.1 สถานศึกษาควรจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้มีการจัดโต๊ะห้องเรียน ให้ความยืดหยุ่น โดยโต๊ะเรียนและเก้าอี้แต่ละตัวสามารถเคลื่อนย้ายไปได้มาตลอดเวลา ในแต่ละกิจกรรมแต่ละรายวิชา ไม่เพียงแต่การจัดโต๊ะเรียนที่สามารถตอบโจทย์การเรียนรู้ได้ดีแล้ว ในการจัดจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องในสัดส่วนที่ไม่มาก คือ ห้องละประมาณ 25-30 คน เป็นจำนวนที่

สมเหตุสมผลสามารถที่เชื่อมต่อการเรียนรู้ได้ทั่วถึงมากขึ้น จะทำให้ครูผู้สอนสามารถเข้าถึงนักเรียนได้ง่าย โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “การจัดโต๊ะเก้าอี้สามารถเอื้อต่อการออกแบบกิจกรรมของแต่ละกิจกรรมได้มากขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้กับเพื่อน ๆ กลุ่มเดียวกันหรือข้ามกลุ่มได้ด้วย และยังสามารถฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นทีมได้ด้วย”

4.3.2 สถานศึกษาควรจัดให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกลุ่มวัฒนธรรมกันไม่ควรนั่งกระจุกด้วยกัน ควรให้มีการกระจายนั่งทั่วห้องไม่ให้มีการแบ่งแยกกัน สามารถให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้

4.3.3 สถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนับสนุนและส่งเสริมความสัมพันธ์อย่างจริงจังด้วยความจริงใจ เพื่อเชื่อมช่องว่างระหว่างนักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงสุด ควรให้มีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนทำให้อ่านเรียนเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ (Learning Space) อย่างแท้จริง เช่น ผนังห้องมีข้อความที่สร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน และบางห้องมีข้อความที่ต้องการสะท้อนภาพของตนเอง ตามห้องเรียนต่าง ๆ

4.3.4 สถานศึกษาควรมีป้ายนิเทศตามกลุ่มสาระ และเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ตามที่นักเรียนมีความสนใจตามความถนัดของตนเอง ตามบริบทของวัฒนธรรมของตนเองโดยให้นักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องในการทำและจัดป้ายนิเทศหรือมุมกิจกรรม มีมุมพักสายตา มุมอ่านเรียนรู้ มุมสืบค้น เพื่อการเรียนรู้ ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “โรงเรียนเพิ่มมุมการเรียนรู้ตามบริบทของแต่ละโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนที่ต่างกลุ่มวัฒนธรรมกัน ได้สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง”

4.3.5 สถานศึกษาควรมีห้องหรืออาคารที่สามารถปฏิบัติศาสนกิจได้ทุกศาสนา ตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม เช่น ห้องพระพุทธศาสนา ห้องละหมาด ห้องคริสต์ศาสนา หากสถานศึกษามีพื้นที่อันจำกัด ให้สถานศึกษามอบอาคารพื้นที่ที่มีให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ดังผู้ที่ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับห้องศาสนาของนักเรียนทุกกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน จัดให้การเรียนแยกออกไปต่างหากโดยสถานศึกษาจัดสถานที่ อุปกรณ์ให้พร้อมและเหมาะสม”

4.3.6 สถานศึกษาควรจัดให้มีห้องศิลปวัฒนธรรมอื่น ๆ ทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรีไทย ห้องดนตรีสากล ห้องศิลปะ ห้องหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือการทาสีบนฝาผนังสถานศึกษาบอกเล่าเรื่องราวของชุมชนพหุวัฒนธรรม ที่มาของวัฒนธรรมต่าง ๆ

ที่มาของประเพณี วันสำคัญทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และเพื่อเหมาะสมต่อสภาพความแตกต่างทางวัฒนธรรม

4.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.4.1 การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

1) สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองและของผู้อื่น เช่น กิจกรรมนาฏศิลป์พื้นบ้าน ศิลปะ ดนตรี การแสดง จัดให้มีชั้นเรียนวัฒนธรรมเกิดขึ้น เช่น ชั้นเรียนวัฒนธรรมไทย ชั้นเรียนวัฒนธรรมจีน ชั้นเรียนวัฒนธรรมพม่า ชั้นเรียนวัฒนธรรมมลายู ชั้นเรียนวัฒนธรรมชาวเลอูรักลาโว้ย ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทำให้นักเรียนเปิดกว้างทางความคิดมากขึ้น ทำให้เข้าใจเพื่อน ๆ ในต่างวัฒนธรรมกัน และทำให้บรรยากาศโดยรวมในโรงเรียนมีความน่าอยู่มากขึ้น นักเรียนได้ใช้ทักษะ ความรู้ ความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่”

2) สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษา เช่น ชมรมดนตรีและนาฏศิลป์ ชมรมดนตรีไทย ชมรมดนตรีสากล ชมรมนาฏศิลป์ ชมรมดนตรีพื้นบ้าน-พื้นเมือง รวมทั้งกิจกรรมทางด้านภาษา ชมรมภาษาไทย ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมภาษาพม่า ชมรมภาษาอูรักลาโว้ย กิจกรรมที่ทำให้เด็กได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า “โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรท้องถิ่นที่มาสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางวัฒนธรรมได้”

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่

1.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1) ประชากร คือ ครูในสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 538 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในสถานศึกษา อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 226 ซึ่งได้มาโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3) ผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา คือ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์จำนวน 2 คน รวมจำนวน 5 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 2 ลักษณะ คือ

1) แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปหาความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 คน ซึ่งพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้นมาหาค่าความเที่ยงด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเที่ยงของสภาพความเป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.98

2) แนวคำถามในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ จำนวน 35 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลจากครู ผู้วิจัยดำเนินการส่งและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความร่วมมือแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขออนุญาตไปยังสถานศึกษาเพื่อพบผู้บริหารสถานศึกษา โดยชี้แจงวัตถุประสงค์เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากสถานศึกษาด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมา 226 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2) แนวคำถามในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำส่งหนังสือด้วยตนเอง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ เพื่อนัดหมายวันเวลาในการสัมภาษณ์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ใช้การคำนวณค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index: PNI_{modified}) และนำผลที่ได้มาจัดลำดับความสำคัญ

3) วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนว พหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมือง กระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปจัดหมวดหมู่เนื้อหา โดยวิธีอุปนัย

1.3 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยมีดังนี้

1.3.1 สภาพที่เป็นจริงในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายใน สถานศึกษา การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน การประเมินผลอย่างเป็น ธรรม โดยแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม พบว่า ทุกรายการ มีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมี ประสิทธิภาพ สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยมุ่งเน้น ให้เกิดความเสมอภาคในท้องถิ่นในบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้ เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา

2) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน พบว่า ทุกรายการมีสภาพ ที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม สถานศึกษา จัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ภูมิทัศน์ที่ดี และยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเอง และผู้อื่น สถานศึกษากำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่แสดงถึงความตระหนักในการสร้างการ ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์

และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล พบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมโดยการทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองและยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น ควบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนลำดับสุดท้ายคือ การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

4) การจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา พบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาสประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค และสถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ส่วนลำดับสุดท้ายคือ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

5) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน พบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผนโครงการและกิจกรรม สถานศึกษากับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขนบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน ส่วนลำดับสุดท้ายคือ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม

6) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม พบว่า ทุกรายการมีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริงครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมตามศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน

1.3.2 สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การประเมินผลอย่างเป็นธรรม การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา โดยในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1) การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมแตกต่างจากตน ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ครูจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมโดยการทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณา วัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น ครูจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและภาษา อยู่ในลำดับที่เท่ากัน

2) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน พบว่าอยู่ในระดับ มากถึงมากที่สุด โดยมีรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 6 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่นใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทาง

วัฒนธรรม สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนา นักเรียนทุกกลุ่มชน สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการ การศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน และมี 2 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อ ตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน ส่วนลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาจัดทำแผนการ จัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม

3) *การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม* พบว่าอยู่ใน ระดับมากถึงมากที่สุด โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดทำ โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม สถานศึกษาส่งเสริม และสนับสนุนให้ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษามีการบูร ณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและภาษา อยู่ในลำดับที่เท่ากัน และมี 1 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่าง ทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต

4) *การประเมินผลอย่างเป็นธรรม* พบว่า อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมี รายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่นใน 3 ลำดับแรกได้แก่ ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอ ภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน และครูเปิดโอกาสให้ นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วม ในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ครูมีการนำผลการวัดและ ประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรมเทียม และมี 1 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือ ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือ การประเมินอย่างหลากหลายเน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสม กับธรรมชาติของนักเรียน

5) *การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน* พบว่า อยู่ ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาร่วมมือ กับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรม ตามขนบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน สถานศึกษากับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและ ภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการ

พัฒนาสถานศึกษา และสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ส่วนลำดับสุดท้าย คือสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผนโครงการและกิจกรรม

6) การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยรายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายการอื่นใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค และมี 1 รายการที่มีอยู่ในระดับมาก คือสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาส ประกอบพิธีกรรมในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่าง ๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน

1.3.3 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในระดับแรก ได้แก่ การประเมินผลอย่างเป็นธรรม รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยแต่ละด้านสรุปได้ ดังนี้

1) การประเมินผลอย่างเป็นธรรม ความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความสำคัญเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และครูเปิดโอกาสให้นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ตามลำดับ

2) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน ความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่าง สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน สถานศึกษากับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา ตามลำดับ

3) การจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา ความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข อยู่ในลำดับที่เท่ากัน สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่างๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ตามลำดับ

4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน และครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรม แตกต่างจากตน อยู่ในลำดับที่เท่ากัน ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน ตามลำดับ

5) การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน ความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มชน ตามลำดับ

6) การพัฒนาหลักสูตรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความต้องการจำเป็น 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา อยู่ในลำดับที่เท่ากัน สถานศึกษา

ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพตามลำดับ

1.3.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวทฤษฎีวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) **แนวทางการประเมินผลอย่างเป็นธรรม มีแนวทางดังนี้**

(1) สถานศึกษาควรมีคู่มือการวัดผลและประเมินผลตามสภาพการเรียนรู้ และมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการที่จะวัดผลและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล

(2) สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้เข้าไปศึกษาสัมพัทธ์วิถีชีวิตของนักเรียนทุกคน ครูจะต้องทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล และทุกกลุ่ม และต้องเข้าใจในความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียน เพื่อจะเข้าใจถึงสภาพที่เป็นไป เพื่อจะได้เข้าใจและสามารถลดอคติ ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้เที่ยงธรรมได้ รวมถึงศึกษาและเรียนรู้จากบุคคลรอบข้างของผู้เรียน เช่น ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้น เพราะจะช่วยให้รับทราบข้อมูลจากมุมมองที่แตกต่าง และหลากหลายจากบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจนเป็น

(3) สถานศึกษาควรมีรูปแบบการประเมินที่เป็นตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Style) ครูควรใช้ข้อมูลใช้วิธีที่หลากหลายและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดหลายด้านเพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้แสดงความสามารถของตนเองออกมาอย่างแท้จริง และให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน เช่น ด้านสติปัญญา ความสามารถในการปฏิบัติงาน เจตคติและค่านิยม กระบวนการคิด การแก้ปัญหา

(4) การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ในการประเมินผลงานหรือประเมินชิ้นงานของนักเรียน เช่น รายวิชาศิลปะใช้การมีส่วนร่วมของเพื่อนในการกิจกรรมการประเมิน การให้ผู้เรียนมีการประเมินเช่นกันและกัน การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน ได้มีส่วนร่วมในการประเมิน ทำให้เขาเรียนรู้ความคิด เรียนรู้ความเข้าใจ หรือเจตคติเรื่องต่าง ๆ ของกันและกันได้ดียิ่งขึ้น

2) **แนวทางการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน มีแนวทางดังนี้**

(1) ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้ครู ให้เห็นความสำคัญของ ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรมได้ร่วมกิจกรรมได้อย่างเสมอภาค

(2) ผู้บริหารควรส่งเสริมบทบาทให้ครูสร้างและจัดกิจกรรมกิจกรรมที่ทำให้เกิดความร่วมมือกับผู้ปกครองในทุกกลุ่มที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม

(3) สถานศึกษาคควรให้ผู้ปกครอง และชุมชนมีบทบาท และมีโอกาสมีส่วนร่วมทำกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ของสถานศึกษา และมีความรับผิดชอบในกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ และให้การยอมรับผู้ปกครอง และชุมชนในการรับฟังความคิดเห็น นำความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้มาพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

(4) สถานศึกษาคควรมีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากศาสนาต่าง ๆ ให้ความสำคัญของทุกกลุ่มศาสนา ทุกกลุ่มวัฒนธรรม โดยการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปี รวมทั้งจัดให้มีความหลากหลายทางกิจกรรมใน เช่น ศาสนาพุทธในกิจกรรมเข้าพรรษาให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนร่วมกันแห่เทียนเข้าพรรษา รวมทั้งร่วมทำความสะอาด ส่วนนักเรียนที่ต่างศาสนาทำกิจกรรมจิตอาสาอื่น ๆ ศาสนาอิสลามในกิจกรรมการถือศีลอดของชาวมุสลิม สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้จักอคคิ้ลันอดทน ศาสนาคริสต์ในกิจกรรมคริสต์มาส และโดยที่นักเรียนทุกคนในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นเชื้อสายใดหรือนับถือศาสนาใดก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นได้ด้วยกัน สามารถสร้างเข้าใจซึ่งกันและกัน และสร้างความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ในวันสำคัญที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้น ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้การอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดี ไม่รังเกียจกัน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

(5) สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขนบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน ควรจัดให้มีกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ทั้งของสถานศึกษา และกิจกรรมตาม ขนบธรรมเนียมของทุกคนในกลุ่มวัฒนธรรม ทุกศาสนาที่มีอยู่ในชุมชน จัดอยู่ในแผนปฏิบัติการ ประจำปีของสถานศึกษา และให้เป็นโครงการและกิจกรรมต่อเนื่องได้ ในการจัดกิจกรรมของชุมชนสถานศึกษา ควรนำครู บุคลากร นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมเข้าไปร่วม ส่วนการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา ควรเชิญผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชนทุกคนในกลุ่มชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม

(6) สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา โดยมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน

ในปัญหาของการดำเนินงานของสถานศึกษา และชุมชน และร่วมแบ่งปันในพัฒนาสถานศึกษา หรือให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์ซึ่งกันและกัน

3) **แนวทางการจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา มี**
แนวทางดังนี้

(1) สถานศึกษาควรจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้มีการจัดโต๊ะ ห้องเรียนให้มีความยืดหยุ่น โดยโต๊ะเรียนและเก้าอี้แต่ละตัวสามารถเคลื่อนย้ายไปได้มาตลอดเวลา ในแต่ละกิจกรรมแต่ละรายวิชา จัดจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องในสัดส่วนที่ไม่มาก คือ ห้องละ ประมาณ 25-30 คน เป็นจำนวนที่สมเหตุสมผลสามารถที่เชื่อมต่อการเรียนรู้ได้ทั่วถึงมากขึ้น จะทำให้ครูผู้สอนสามารถเข้าถึงนักเรียนได้ง่ายโดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อนักเรียนเป็นรายบุคคล

(2) สถานศึกษาควรจัดให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกลุ่มวัฒนธรรมกัน ไม่ควรนั่งกระจุกด้วยกัน ควรให้มีการกระจายนั่งทั่วห้องไม่ให้มีการแบ่งแยกกัน สามารถให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้

(3) สถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนับสนุนและ ส่งเสริมความสัมพันธ์อย่างจริงจังด้วยความจริงใจ เพื่อลดช่องว่างระหว่างนักเรียนที่มีความแตกต่าง ระหว่างวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงสุด ควรให้มีการจัดบรรยากาศในห้องเรียน ทำให้รู้สึกน่าเรียนเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ (Learning Space) อย่างแท้จริง

(4) สถานศึกษาควรมีป้ายนิเทศตามกลุ่มสาระและเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ตามที่นักเรียนมีความสนใจตามความถนัดของตนเอง ตามบริบทของวัฒนธรรมของตนเองโดยให้นักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องในการทำและจัดป้ายนิเทศหรือมุมกิจกรรม มีมุมพักสายตา มุมอ่านเรียนรู้ มุมสืบค้น เพื่อการเรียนรู้

(5) สถานศึกษาควรมีห้องหรืออาคารที่สามารถปฏิบัติศาสนกิจได้ทุก ศาสนาตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เช่น ห้องพระพุทธศาสนา ห้องละหมาด ห้องคริสต์ ศาสนา หากสถานศึกษามีพื้นที่อันจำกัด ให้สถานศึกษามอบอาคารพื้นที่ที่มีให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

(6) สถานศึกษาควรจัดให้มีห้องศิลปวัฒนธรรม อื่น ๆ ทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรีไทย ห้องดนตรีสากล ห้องศิลปะ ห้องหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือการทำสืบนฝานั่งสถานศึกษาออกเล่าเรื่องราวของชุมชนพหุวัฒนธรรม ที่มาของวัฒนธรรม ต่าง ๆ ที่มาของประเพณี วันสำคัญทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และเพื่อเหมาะสม ต่อสภาพความแตกต่างทางวัฒนธรรม

2. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีประเด็นสำคัญควรแก่การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า สภาพที่เป็นจริงในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในการดำเนินการในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษายังดำเนินการได้ไม่มากเท่าที่ควร โดยอาจมีสาเหตุมาจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมในระดับชาติตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ.2561-2580) ตรงกับยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ในกลยุทธ์ที่ 3 คือ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและสร้างเสริมโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาการพัฒนาทักษะการสร้างอาชีพและการใช้ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสงขลาเท่านั้น ซึ่งรัฐยังขาดความชัดเจนในกำหนดนโยบายเชิงโครงสร้าง การสนับสนุน รวมไปถึงแผนงาน/โครงการที่ชัดเจนในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมในจังหวัดและพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศ รวมถึงนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2564-2565 ยังไม่มีนโยบายการส่งเสริมการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมที่ชัดเจน ส่งผลให้ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ไม่ได้จัดทำนโยบาย และกำหนดกลยุทธ์ในเรื่องดังกล่าว รวมไปถึงขาดการสนับสนุนการจัดสรรทรัพยากร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงผู้บริหารการศึกษายังให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมไม่มากเท่าที่ควร รวมถึงอาจยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมอย่างชัดเจนที่นำไปสู่การปฏิบัติและประยุกต์ใช้ ทำให้ระดับปฏิบัติการทั้งผู้บริหารสถานศึกษา และครูไม่ได้จัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายของการอยู่ร่วมกัน ยอมรับ เคารพและแสดงออกถึงความมีน้ำใจต่อกัน และครูส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับน้อย อีกทั้งปัญหาที่ยากลำบากในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม เอกรินทร์ สังข์ทอง (2551) กล่าวว่า เป็นปัญหาอันเกิดมาจากความมุ่งหวังในการจัดการศึกษาตามกรอบแนวคิดการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมที่มีความคลุมเครือ ซับซ้อน เปราะบางและมักสร้างให้เกิดความยากลำบากและความไม่สะดวกในการสร้างทางเลือกหรือตัดสินใจเลือกแนวทางในการดำเนินการ เนื่องจากอาจนำไปสู่ความขัดแย้ง ระหว่างสถานศึกษา ชุมชน ในกลุ่มชนที่แตกต่างกันทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม และอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและ

อาจเป็นปัญหา เกิดความคิดแบ่งเขาแบ่งเรา อคติหรือความไม่เข้าใจกัน ซึ่งกลายเป็นอุปสรรคในการสื่อสารและการทำงานร่วมกันตั้งแต่ครอบครัว องค์กร ชุมชนและสังคมรวมถึงอุปสรรคต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินงานใด ๆ ตามเป้าหมายของสถานศึกษาในด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สิวิวรรณ ศรีพหล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการจัดการ เรียนการสอนทางไกล เรื่อง พหุวัฒนธรรมสำหรับครูสังคมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูสังคมศึกษาให้ความสำคัญเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสอนในสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส แต่ครูส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับน้อย และเช่นเดียวกับ บทความวิจัยของอามัด ไญนี คาโอะ (2551) ที่กล่าวว่า ครูขาดความรู้เรื่องการศึกษาพหุวัฒนธรรม ไม่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อชนชาติ กลุ่มชน ศาสนา และวัฒนธรรม จึงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและชี้ให้เห็นว่า แนวทางการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมนั้นผู้บริหาร และคณะครูต้องวางแผนเพื่อสร้างความพร้อมระดับชาติ หรือในระดับประเทศและระดับของสถานศึกษา ในระดับชาตินั้นต้องมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล อีกทั้งนโยบายต้องสนับสนุนความหลากหลายของวัฒนธรรม จุดประสงค์ของนโยบายควรประกอบด้วย การให้สิทธิทางกฎหมายกับการศึกษาพหุวัฒนธรรม การอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมความแตกต่างทางวัฒนธรรม และโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันสำหรับทุกคน รวมถึงสื่อสารกับผู้ปกครองและประชาชนว่า การศึกษาพหุวัฒนธรรมถือว่ามีความสำคัญในสังคมปัจจุบัน

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ยังตระหนักเห็นคุณค่า และเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม ทำให้สะท้อนในการเข้าใจในสภาพปัญหาและยังเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกสถานศึกษา เนื่องจากการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแก้ปัญหาการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี ความเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเข้าใจความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อของแต่ละบุคคลในสังคม ดังจะเห็นได้จากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งประชาชาติ หรือยูเนสโก (คณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21, 2551) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการมุ่งเน้นให้บุคคลได้เรียนรู้ตลอดชีวิตทั้ง

ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในโลกโดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความซับซ้อนและต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งการจัดการเรียนต้องส่งเสริมในการเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง การจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนนั้น ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความรู้ ความสามารถ มีความรอบรู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษา และหากกล่าวถึงการรับรองกฎบัตรอาเซียนซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนเพื่อเป็นกรอบในการทำงานซึ่งในบทที่ 1 ข้อย่อยที่ 10 ของธรรมนูญกล่าวถึงความร่วมมือด้านการศึกษาว่า เป็นหัวใจของการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศสมาชิก และมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความตระหนักในอัตลักษณ์ รวมทั้งความเข้าใจต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม ฉะนั้นการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการสร้าง ความเข้าใจหรือความตระหนักรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น การส่งเสริมให้คนในสังคมเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความสงบสุขและสันติภาพได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ UNESCO (2006) ที่ว่าการจัดการศึกษาพหุตามแนววัฒนธรรมว่า มีความสำคัญ ในการทำให้ระบบการเมืองมีความเข้มแข็งมากขึ้น สร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขระหว่างกลุ่มชนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม สร้างความเข้าใจ และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างซึ่งเกิดจากความต่างทางวัฒนธรรมได้ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนในสังคมพหุวัฒนธรรม และเช่นเดียวกับบทความวิจัยของสุวิรัช ชูชื่น (2555) ที่ว่าการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมต้องการให้ผู้เรียนทราบและคุ้นเคยกับความคิดเกี่ยวกับความหลากหลายในสังคมทั้งวิถีชีวิต ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และมุมมองที่แตกต่างกับตนเอง และการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมมีความสำคัญกับการสร้างความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อพหุวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีคุณค่า และมีความเป็นมิตร

2.3 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะบี อำเภอมืองกระบี่ พบว่า ลำดับที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การประเมินผลอย่างเป็นทางการ (PNI_{modified} = 0.72) การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน (PNI_{modified} = 0.70) และการจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา (PNI_{modified} = 0.64)

2.3.1 ความต้องการให้มีการประเมินผลอย่างเป็นทางการ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครูมีความต้องการให้มีการดำเนินการด้านการประเมินอยู่ในลำดับแรก ซึ่งอาจเนื่องจากสถานศึกษายังดำเนินการด้านนี้น้อยเห็นได้จากผลสภาพที่เป็นจริงอยู่ในมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจ

เป็นเพราะ สถานศึกษาไม่ได้ประเมินผลนักเรียนอย่างเป็นระบบ รอบด้านทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียนอย่างความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน เช่น ครูไม่ได้มีการวัดและประเมินผลก่อนการเรียนรู้โดยจัด ระหว่างการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้อย่างรอบด้านใน ประเมินผลการวัดทักษะ เจตคติ ความรู้ความสามารถอย่างสม่ำเสมอ อาจประเมินเพียงอย่างเดียว หนึ่งในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการประเมินผลที่ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดหลายด้าน เพื่อให้นักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้แสดงความสามารถของตนเองออกมาอย่าง แท้จริง เนื่องจากนักเรียนต่างกลุ่มวัฒนธรรมกันมีความสามารถรับข้อมูล โดยผ่านการรับรู้ทาง สายตาโดยการมองเห็น การรับรู้ทางโสตประสาทโดยการได้ยิน และการรับรู้ทางร่างกายโดยการ เคลื่อนไหวและการรู้สึกที่แตกต่างกัน ซึ่งจากความแตกต่างกันนี้สามารถทำให้ครูนำผลการประเมิน ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลประกอบการประเมินผลอย่างเป็น ธรรม และในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และที่สำคัญเพื่อให้ครูสังเกตเห็น ความสำคัญ และได้คำนึงถึงความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าในความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียน เพื่อจะเข้าใจถึงสภาพที่เป็นไป เพื่อจะได้เข้าใจและสามารถลด อคติ ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชนได้ ซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้แนวทางการประเมินผลอย่างเป็นธรรม คือ (1) สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครู ได้เข้าไปศึกษาสัมผัสวิถีชีวิต และเรียนรู้จากบุคคลรอบข้างของนักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่าง เชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ทุกคน เพื่อให้เข้าใจสภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล และสามารถลด อคติ ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้เที่ยงธรรมได้ (2) สถานศึกษาควรมีรูปแบบการประเมินที่ เป็นตามรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Style) ครูควรใช้ข้อมูลใช้วิธีที่หลากหลายและ ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดหลายด้านเพื่อให้นักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้แสดง ความสามารถของตนเองออกมาอย่างแท้จริง และให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน (3) ครูควรมีการ วัดและประเมินผลที่ครอบคลุมผลการเรียนรู้ทุกด้านทั้งด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้าน อารมณ์ และด้านสังคม ตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันเพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วน พอเพียงต่อการประเมินเพื่อพัฒนาและทำให้เห็นผลการพัฒนาอย่างจริงจัง ข้อเสนอดังกล่าวซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Banks (2016) ที่กล่าวว่า การประเมินผลอย่างเป็นธรรมสามารถส่งเสริม ให้ผู้เรียนกลุ่มต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน ครูต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมภาษาค่านิยม และแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนของตน เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับแนวคิดของเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครู ออกแบบการวัดผลและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และบริบท

สังคมพหุวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย และการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เพื่อสนองตอบผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับผู้เรียนและให้ความเป็นธรรมกับทุกกลุ่มชน

2.3.2 ความต้องการให้มีการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ด้านนี้มีความสำคัญและมีความต้องการจำเป็นมากเช่นกันเนื่องจากการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมนั้นสามารถบรรลุผลได้จริงนั้นถือเป็นความรับผิดชอบ และบทบาทหน้าที่ที่สำคัญร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน จะช่วยให้สถานศึกษาและชุมชนเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ซึ่งจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนอาจช่วยรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันของการจัดการศึกษาของคนทุกกลุ่มวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และสังคม และช่วยให้เกิดความร่วมมืออันดีต่อกัน ดังนั้น สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผน โครงการและ กิจกรรม รวมทั้งมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการแก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้แนวทางการมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและชุมชน คือ (1) ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้ครู ให้เห็นความสำคัญของ ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรมได้ร่วมกิจกรรมได้อย่างเสมอภาค (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมบทบาทให้ครูสร้างและจัดกิจกรรมกิจกรรมที่ทำให้เกิดความร่วมมือกับผู้ปกครองในทุกกลุ่มที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม (3) สถานศึกษาควรให้ผู้ปกครอง และชุมชนมีบทบาท และมีโอกาสมีส่วนร่วมทำกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ของสถานศึกษา ให้การยอมรับผู้ปกครอง และชุมชนในการรับฟังความคิดเห็น นำความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้มาพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (4) สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากศาสนาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเรียนรู้การอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข แนวทางที่นำเสนอดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของมูจลินทร์ ผลกล้า (2557) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของทุกกลุ่มศาสนา วัฒนธรรมเป็นส่วนประกอบที่จะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน เช่นเดียวกับแนวคิดของสันติ บุรณะชาติ (2558) กล่าวว่า สถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน โดยให้มีโครงการเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยกำหนดให้ผู้ปกครองและชุมชนในแต่ละกลุ่มชนได้วางแผนร่วมกันในการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา ร่วมกันระดมทรัพยากร ได้

ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นและสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านภูมิปัญญาของกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ให้กับผู้เรียนทำให้ผู้ปกครองและชุมชนได้ยอมรับ เคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านความคิด ความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิต และภาษาที่แตกต่างกัน

2.3.3 ความต้องการให้มีการจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความต้องการในด้านนี้เป็นอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญมาก สืบเนื่องมาจากการจัดสภาพบรรยากาศการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งหากสถานศึกษาสามารถจัดบรรยากาศให้มีความเสมอภาค ยุติธรรม และยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม จะสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนในกลุ่มชนต่าง ๆ ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ เรียนอย่างมีความสุขได้ และยังส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเสริมสร้างพัฒนาการและเสริมสร้างการเรียนรู้ของหลากหลายของผู้เรียนทุกกลุ่มชน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้แนวทางการจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา คือ (1) สถานศึกษาควรจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียนให้มีการจัดโต๊ะห้องเรียนให้มีความยืดหยุ่นในแต่ละกิจกรรมแต่ละรายวิชาที่สามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ทั่วถึงมากขึ้น (2) สถานศึกษาควรจัดให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกลุ่มวัฒนธรรมกันไม่ควรนั่งกระจุกด้วยกัน ควรให้มีการกระจายนั่งทั่วห้องไม่ให้มีการแบ่งแยกกัน สามารถให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้ (3) สถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนับสนุนและส่งเสริมความสัมพันธ์อย่างจริงจังด้วยความจริงใจ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และลดช่องว่างระหว่างนักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงสุด ควรให้มีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนทำให้รู้สึกน่าเรียนเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ (Learning Space) อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัฒน์ นิจนตร, ชยพล บัวดิษ และทวิช บุญแสง(2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม ระหว่างผู้เรียนไทยและผู้เรียนข้ามชาติในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในจังหวัดพังงา ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศพัฒนาธรรมภายในสถานศึกษา สามารถเป็นแรงหนุนเสริมให้นักเรียนแสดงท่าทางพฤติกรรมเชิงบวก เช่น การทักทาย การสนทนา และมีผลโดยตรงต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน

3. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผลการวิจัยในภาพรวมพบว่าสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการเกือบทุกด้าน มีค่าดัชนีความต้องการค่อนข้างสูง จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ภาครัฐควรมีการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ และผลักดันเกี่ยวกับแนวคิดการอยู่ร่วมกันในพหุวัฒนธรรมทั้งในระดับนโยบายและการนำสู่การปฏิบัติ โดย อาจใช้การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมเป็นตัวขับเคลื่อนได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมให้เกิดสถานศึกษาต้นแบบที่มีการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม โดยอาจจะเลือกจากสถานศึกษาที่มีความพร้อมในระดับหนึ่ง เช่น มีบริบทของประชากรในพื้นที่ที่มีความหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น

3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมและบริบทของพื้นที่อย่างแท้จริงและควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง คือ มีฝ่ายบริหารจัดการที่ดูแลงานพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยเฉพาะตลอดจนมีการจัดสรรงบประมาณ โดยเฉพาะสำหรับการส่งเสริมการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมในพื้นที่

4) สถานศึกษาควรพัฒนาหรือยกระดับการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม โดยการสร้างแรงจูงใจในการจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ และบริบทของผู้คนในพื้นที่ อันจะนำไปสู่การสร้างให้เกิดการยอมรับ ความไว้วางใจและสันติสุขในพื้นที่อย่างแท้จริง

3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

3.2.2 ควรมีการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมมาของสถานศึกษา

3.2.3 ควรมีการวิจัยประเมินความสำเร็จในการจัดการการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมมาของสถานศึกษา

3.2.4 ควรศึกษากรณีศึกษาสถานศึกษาที่มีแบบปฏิบัติที่ดีในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม

บรรณานุกรม



บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- กิตติกันต์ หาญปราบ. (2552). *หลักความเสมอภาค*. สืบค้นจาก <http://www.parst.or.th/philospedia/equality.html>
- กิตติวินท์ เดชชานากร. (2552). *การจัดการศึกษาในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษา: โรงเรียนบ้านร่องสำน ตำบลร่มเย็น อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา*. สืบค้นจาก <http://multied.sri.cmu.ac.th/wp-content/uploads/2016/.pdf>
- เก็จกนก เอื้อวงศ์ และพิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2562). หน่วยที่ 2 วิธีวิจัยทางการบริหารการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา*. หน่วยที่ 1-5 (พิมพ์ครั้งที่ 4, น. 54-95). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). *มองฝันไปข้างหน้า: วิสัยทัศน์ประเทศไทยปี 2560*. กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- เกษม เพ็ญภินันท์. (2552). *ความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมในมนุษยศาสตร์: รวมบทอภิปรายและบทความวิจัยจากการประชุมวิชาการระดับชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิภาษา.
- เกสรี สุวรรณเรืองศรี. (2542). *การพัฒนาโปรแกรมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาการสอนระดับอนุบาลในชุมชนไทยมุสลิมภาคใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับที่ 1 ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ขวัญสุดา วงษ์แหยม. (2559). *การบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชนพหุวัฒนธรรมของเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา*. (ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ไข่มุก อุทยาวลี. (2548). วิเคราะห์ปัญหาการจัดการศึกษาของรัฐที่มีต่อการบูรณาการทางสังคมและวัฒนธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 14(1), 51 – 82.
- คณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21. (2551). *การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในคน learning: the treasure within*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- คมศร วงษ์รักษา. (2540). *การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่อิงโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จรรยา จิวานาน. (2538). การศึกษาสำหรับสังคมหลายวัฒนธรรม. *วารสารรัฐสมิแล*, 16(1), 22-26.
- จารุณี มณีกุล. (2551). *การศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมในการศึกษาพิเศษ.* เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัฒน์ นิเจนตร, ชยพล บัวดิษ และทวัชบุญแสง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนไทยและนักเรียนข้ามชาติในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในจังหวัดพังงา. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 4(1), 115-146.
- จิระพันธ์ เฒะ. (2551). *หลักสูตรและการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้.* ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จิราพร เครือแวงมน และธนารัตน์ ศรีผ่องงาม. (2563). การพัฒนาแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภายในสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 24. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 9(2), 106-115.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2557). การจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนเผ่า. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 6(1), 7-14.
- จิตติกร ทองสุกใส, เอกรินทร์ สังข์ทอง, ชีร หฤทัยชนาสันดี และคณิตา นิจรัตกุล. (2662). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการพหุวัฒนธรรมศึกษาสำหรับการศึกษาปฐมวัยในจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ)*, 12(4), 272-291.
- จิตติมาตี อापัทธนานนท์. (2551). พหุวัฒนธรรมศึกษาในมุมมองของนักวิชาการชาวอเมริกันและข้อคิดต่อสังคมไทย. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 36(3), 129-145.
- _____. (2554). นโยบายการศึกษาและการปฏิบัติของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้กับความเป็นพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี. *วารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 17(4), 545-560.
- _____. (2556). เนื้อหาความเป็นพหุวัฒนธรรมในแบบเรียนไทย, สังคมไทย. *วารสารสังคมผู้นำโขง*, 9(1), 107-130.

- ณัฐอร วราพงษ์พิพัฒน์, ยศวีร์ สายฟ้า. (2558). การจัดการชั้นเรียนของครูที่ตอบสนองต่อต่อชั้นเรียนพหุวัฒนธรรมระดับประถมศึกษาตอนต้น: การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 10(1), 329-343.
- ทิฆัมพร สมพงษ์. (2559). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- ธำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ธนรัช.
- บรรจง ฟ้างูสง และคณะ. (2554). การปฏิรูปการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 17(6), 128-145.
- บรรจง ฟ้างูสง และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2554). ประมวลองค์ความรู้ในพหุวัฒนธรรมศึกษา. *วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี*, 18(2), 1-13.
- บรรจง ฟ้างูสง. (2550). *การวิจัยนโยบายพัฒนาการศึกษาของรัฐในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2540 – 2550*. (รายงานวิจัย ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- บงอร ร้อยกรอง. (2553). *การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม : นโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- บัญญัติ ยงย่วน, ปนัดดา ชนเศรษฐกร และวสุนันท์ ชุ่มเชื้อ. (2555). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา*. สืบค้นจาก <http://www.cf.mahidol.ac.th/autopage/file>.
- บัญญัติ ยงย่วน. (2550). การใช้กิจกรรมศิลปะเพื่อส่งเสริมการยอมรับความหลากหลายวัฒนธรรมในสังคมพหุวัฒนธรรม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปัตตานี*, 18(1), 1-14.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- บุญส่ง เนรยอด. (2531). *หลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุษิตา สังข์แก้ว, พันธรัญญ์ ผูกพันธุ์ และดำรงพล อินทร์จันทร์. (2562). *ตัวแบบการพัฒนา* นโยบายการจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อการสร้างความยุติธรรมทางสังคมกรณีศึกษา พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดตากและจังหวัดตราด. *วารสารพัฒนาสังคม*, 21(2), 96-118.

- ปฎิคม พงษ์ประเสริฐ. (2550). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการในโรงเรียนเทศบาลสังกัดเทศบาลเมืองนครนายก. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปฎิญา โกศลศิริพจน์. (2547). การวิจัยและพัฒนากิจกรรมและเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ประเวศ วะสี. (2554). ความยุติธรรม. สืบค้นจาก http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=935&articlegroup_id=187.
- ปริญดา พิมานแมน, ดนุลา จามจรี และวิญญู อยู่ในศิล. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวพหุวัฒนธรรมศึกษาสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในบริบทสังคมไทย. *วารสารวิจัย และพัฒนาหลักสูตร*, 7(2), 99-114.
- พัชรี ชันอาสา. (2544). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พันธ์พงษ์ วังวาน, พรใจ ลีทองอิน และวรวิมล สุภาพ. (2563). การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์เพื่อลดอคติทางชาติพันธุ์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 20(1), 50-65.
- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิริยะ กรุณา. (2561). การบริหารสถานศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนสองศาสนา. สืบค้นจาก <http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/1626/0>.
- ภิรมย์ จินชาดา, เอกรินทร์ สังข์ทอง, และ เรชา ชูสุวรรณ. (2559). ความยุติธรรมทางสังคมกับการจัดการศึกษา. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 27(3), 171-181.
- มยุรีย์ เขียวละอ่อน. (2541). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านทักษะพื้นฐานของครูอนุบาล โดยใช้การวิเคราะห์งาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- มูจรินทร์ ผลกล้า. (2553). วัตถุประสงค์หลักของพหุวัฒนธรรมศึกษา. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/340006>

- รสสุคนธ์ เนาบุตร. (2557). *แนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษาชุมชนบ้านป่าละอู อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). ศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- รอฮานิง มะแซสะอิ. (2554). *การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมศึกษาของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*, (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนราธิวาส, นราธิวาส.
- รัชณี ดอกไม้ทอง. (2553). *การพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนมีนบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี.
- รัตนา ดวงแก้ว. (2562). หน่วยที่ 2 การบริหารและพัฒนาหลักสูตร. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารวิชาการและทรัพยากรการศึกษา*. หน่วยที่ 1-5 (พิมพ์ครั้งที่ 2, น. 2-21). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรมน ยาดี. (2558). *การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านจันทร์เขาลม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วิชาญ สุวรรณวงษ์. (2549). *การจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ตามการรับรู้ของครู*. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วุฒิสักดิ์ โภชนกุล. (2551). *โครงสร้างทางสังคมตามแนวทางพหุวัฒนธรรม*. สืบค้นจาก <http://www.pochanukul.com/?p=126>.
- ศิลป์ชัย สุวรรณมณี. (2556). *รูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- _____. (2558). *การบริหารสถานศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ศูนย์ศึกษาและพัฒนาสันติวิธี. (2550). *सानเสวนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้. (2553). *ประวัติความเป็นมาชุดโครงการวิจัยพหุวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้.

- สันติ บุรณะชาติ. (2558). การจัดการศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนตามแนวทางพหุวัฒนธรรมศึกษา. *วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน(มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 8(3), 1-12.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2542). *แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยองปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2565*. สืบค้นจาก <http://www.krabiedu.net/index.php?name=page&file=page&op=educationplan4year>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง. (2563). *รายงานผลข้อมูลสารสนเทศ ปีการศึกษา 2563*. สืบค้นจาก <http://www.krabiedu.net/index.php?name=pageWebinformation>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง 2552-2561*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกระบี่. (2563). *ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2563 จังหวัดกระบี่*. สืบค้นจาก https://drive.google.com/file/d/19_FKqYpQ_5ngCIPr27ubjTruzhTcnOLV/view.
- สิริวรรณ ศรีพหล. (2555). *การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนทางไกล เรื่อง พหุวัฒนธรรมสำหรับครูสังคมศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุธารา โยธาจันทร์. (2541). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองของเด็กวัยอนุบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุธีรัช ชูชื่น. (2555). *พหุวัฒนธรรมศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้...ทางเลือกหรือทางรอด*. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์*, 8(1), 123-136.
- สุภาวดี ทองสำฤทธิ์. (2561). *การศึกษาการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- สุมนทิพย์ บุญสมบัติ. (2536). *สกลทรรศน์ศึกษากับพหุวัฒนธรรมและพหุเชื้อชาติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

- สุรไกร นันทบุรุษย์ และวลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2558). ผลการใช้กิจกรรมการลดอคติตาม
แนวคิพัฒนาวัฒนธรรม ศึกษาที่มีต่อความเข้าใจในความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา
และวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วารสารครุศาสตร์, 43(1), 139-154.
- สุรศักดิ์ ชะมารัมย์.(2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน
การบริหารจัดการของสำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
(วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ ทับพร. (2559). ชื่อ ไทยหรือชื่อกะเหรี่ยง: วิเคราะห์ความเชื่อเรื่องชื่อกะเหรี่ยงกับการ
เปลี่ยนแปลงเป็นชื่อไทยตามอิทธิพลของการศึกษาและกระแสวัฒนธรรมใหม่.
วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, 12(21), 67-84.
- อมรทัต นิรัตติยกุล. (2543). การจัดการศึกษาเพื่อชนกลุ่มน้อยชายแดนไทย-พม่ากรณีศึกษาเฉพาะ
อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, กรุงเทพฯ.
- อรทัย สันติเมทนีดล, ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, และเพชรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ. (2561). การพัฒนา
รูปแบบการจัดการศึกษาพัฒนาวัฒนธรรมในโรงเรียนนานาชาติ สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วารสารบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 14(1), 86-95.
- อามัดไญนี คาโอ๊ะ. (2553). การสอนพัฒนาวัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนใต้...จำเป็นจริงหรือ.
สืบค้นจาก www.saengtham.com/collum5.pdf.
- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2552). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในสังคมพัฒนาวัฒนธรรม : การทบทวนแนวคิด
ทฤษฎีและการปฏิบัติ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี, 20(1), 1-16.

- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2555). พหุวัฒนธรรมศึกษา: อะไรคือสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนในสามจังหวัดชายแดนใต้ควรรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 23(1), 17-34.
- _____. (2557). มุมมองของผู้อำนวยการโรงเรียนของรัฐในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต่อแนวคิดพหุวัฒนธรรมนิยมและพหุวัฒนธรรมศึกษา. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 20(3), 89-112.
- โอภาส เกาไสยาภรณ์. (2555). เครื่องข่ายสังคมเชิงเสมือนกับการพัฒนาการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(1), 5-14.
- Ameny-Dixon, Gloria M. (2004). *Why multicultural education is more important in higher education now than ever, A global perspective*. From <http://www.nationalforum.com/Electronic%20Journal%20Volumes/AmenyDixon,%20Gloria%20M.%20Why%20MulticulturalEducationMore>.
- Banks, James A. (2016). *Cultural diversity and education*. 6th ed. Routledge Taylor & Francis Group: New York.
- D'Angelo, Andrea M. and Dixey, Brenda P. (2001). Using multicultural resources for teachers to combat racial prejudice in the classroom. *Early childhood education journal*, 29(2), 83 – 87.
- Ford, Donna Y. (2014). *Why education must be multicultural addressing a few misperceptions with counterarguments*. From https://www.researchgate.net/publication/Must_Be_Multicultural_Addressing_a_Few_Misperceptions_With_Counterarguments/link/568d72cb08ae78cc05142338/download.
- Gates, Kevin D. (2006). *Multicultural education in public elementary schools*. From <https://search.proquest.com/openview/1813c722baf9a9bde853222d1345dbd9/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y>.
- Gay, G. (1994). *A Synthesis of scholarship in multicultural education*. from <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/Issues/educatrs/leadshp/le0gay.htm>.
- Grant, C. A. & Sleeter, C. E. (2003). *Turning on learning: Five approaches for multicultural teaching plans for race, class, gender, and disability*. New York: Wiley.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

- Kunzman, R. (2003). *Mutual understanding: The basis of respect and ethicaleducation*. from <https://educationjournal.web.illinois.edu/archive/index.php/pes/article/view/1757.pdf>.
- Likert, Rensis. (1967). *The method of constructing and attitude scale*. New York: Wiley & Son.
- McKillip, J. (1987). *Needs analysis: Tools for the human services and education*. Newbury Park: CA: Sage.
- Parekh, B. (2000). *Rethinking multiculturalism: cultural diversity and political theory*. from http://is.muni.cz/el/1421/podzim2011/HIA261/Parekh_Rethinking_Rethinkingmulticulturalism.pdf?fbclid=IwAR3xGOpkiUKLk5vw1RPeBabCPI8DBdeCH3C70s8Dgzl fMXdYdw9K1ymUAY8.
- Rios, Sylvia G. (2012). *A case study of principal leadership in the practice of multicultural education in highachieving schools serving hispanic students in south texas*. From <https://oaktrust.library.tamu.edu/bitstream/handle/1969.1/148257/RIOS-DISSERTATION-aaa2012.pdf?sequence=1&isAllowed=y&fbclid=IwAR3wIQaYffdjs0l8oOCb16K21q0w6KE>.
- Wan, Guofang. (2006). *Teaching diversity and tolerance in the classroom: A thematicstorybookpproach*. From http://inside.episcopalacademy.org/drum/ms/Portlock/a_w81JsypduacoucAej5bHRvux4pDOx-yP1RalEWpR8gUhZSXwk.



ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบราชสันตติวงศ์



ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ

- | | |
|-------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 1. ชื่อ | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรไทย ศิริสาธิตกิจ |
| สถานที่ทำงาน | คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ |
| วุฒิการศึกษา | ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร |
| ประสบการณ์หรือความชำนาญ | สังคมวิทยา, วัฒนธรรมศึกษา, การพัฒนาชุมชน
และสังคมศึกษา, รัฐศาสตร์ |
| 2. ชื่อ | อาจารย์ สุพรรณิ หมาคยูโส๊ะ |
| สถานที่ทำงาน | อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ |
| วุฒิการศึกษา | ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมินผล
ทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง |
| ประสบการณ์หรือความชำนาญ | การศึกษา, วัดและประเมินผล, ประกันคุณภาพ, สารสนเทศ |
| 3. ชื่อ | ดร.ชนิษฐา อำนัคมณี |
| สถานที่ทำงาน | ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนรัฐฐานุประดิษฐ์อนุสรณ์ จังหวัดตรัง |
| วุฒิการศึกษา | ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช |
| ประสบการณ์หรือความชำนาญ | การบริหารการศึกษา, ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือ, ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี/
โท/เอก เวลา 8 ปี |

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย



แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนในสถานศึกษา เกี่ยวกับการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ซึ่งประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตอบสนองคู่

3. ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทั้งสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับเพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร

นักศึกษามหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย [✓] หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

[] ชาย [] หญิง

2. อายุ

[] 21-30 ปี [] 31-40 ปี [] 41-50 ปี [] 51 ปีขึ้นไป

ไป

3. ระดับการศึกษา

[] ปริญญาตรี [] ปริญญาโท [] ปริญญาเอก

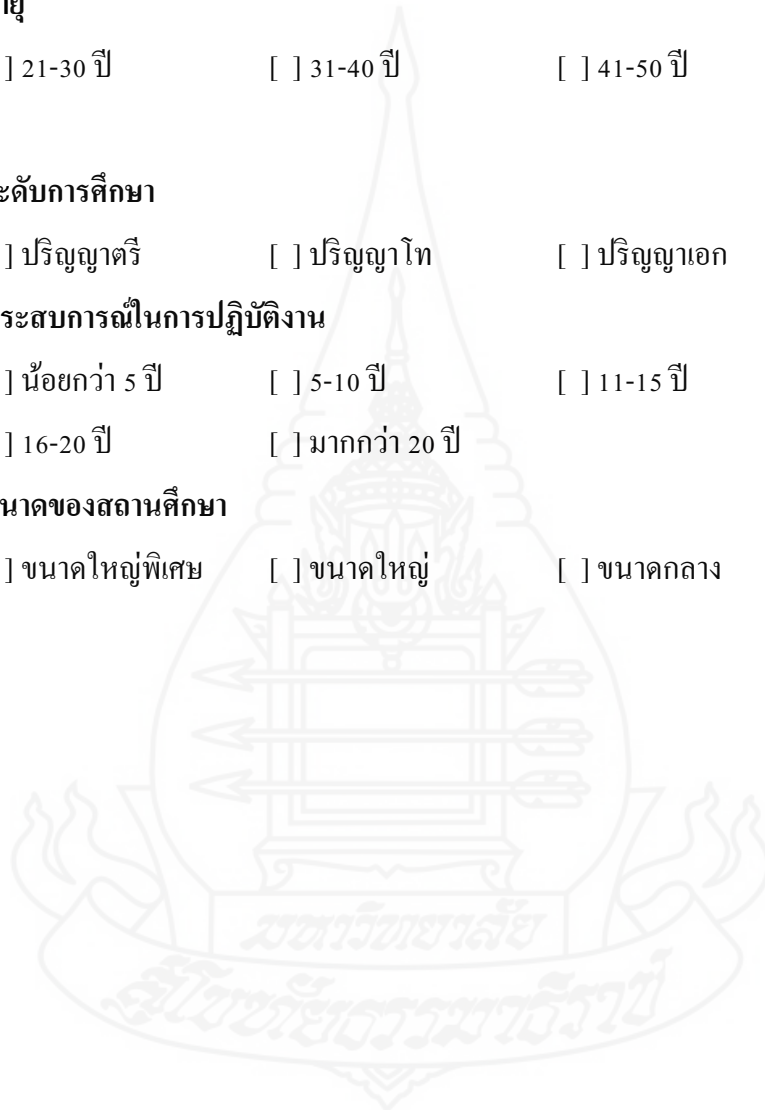
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

[] น้อยกว่า 5 ปี [] 5-10 ปี [] 11-15 ปี

[] 16-20 ปี [] มากกว่า 20 ปี

5. ขนาดของสถานศึกษา

[] ขนาดใหญ่พิเศษ [] ขนาดใหญ่ [] ขนาดกลาง [] ขนาดเล็ก



ข้อ	ข้อความ	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากวัฒนธรรม										
34	สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตามขนบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน										



ภาคผนวก ค

คำดัชนีความสอดคล้องของข้อความ



ตารางแสดงค่า IOC รายข้อ

การวิจัยเรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ข้อ	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปรผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน						
1	สถานศึกษากำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่แสดงถึงความตระหนักในการสร้างการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายโครงการพัฒนาการจัดการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานกระจายอำนาจอย่างเท่าเทียม บุคลากรสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนาผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่างๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	สถานศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปรผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
6	สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
7	สถานศึกษาจัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ครูให้มีทัศนคติที่ดี และยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	สถานศึกษาประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การพัฒนาหลักสูตรที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม						
9	สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในท้องถิ่นในบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปรผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
13	สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล						
14	ครูมีการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการทำให้นักเรียนได้มี โอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง และยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปรผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
20	ครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้คนที่มีความเชื่อชาติวัฒนธรรมแตกต่างจากตน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การจัดสภาพบรรยากาศพัฒนาวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา						
21	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรม ต่าง ๆ ได้มีโอกาส ประกอบพิธีกรรม ในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่นต่างๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจอย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปรผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
25	สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การประเมินผลอย่างเป็นธรรม						
26	ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลาย เน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมตามศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผล การศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปรผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
29	ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	ครูเปิดโอกาสให้ นักเรียน เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน						
31	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผนโครงการ และกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร ภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมปฏิบัติ หรือ การแก้ปัญหา ในการ พัฒนา สถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรภาครัฐ และ เอกชน ในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมตาม ขนบประเพณีของทุกคนในกลุ่มชุมชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้



ภาคผนวก ง

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ศูนย์วิจัยการบรรณารักษ์

ตารางที่ แสดงค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่
โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient Method)

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทุกกลุ่มชน					
1	สถานศึกษากำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่แสดงถึงความตระหนักในการสร้างการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	.669	.981	.597	.981
2	สถานศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกกลุ่มชน	.762	.981	.503	.982
3	สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานกระจายอำนาจอย่างเท่าเทียม บุคลากรสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างสันติ	.686	.981	.448	.982
4	สถานศึกษามีโครงสร้างของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากตัวแทนชุมชน ผู้นำศาสนา ผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	.638	.981	.599	.981

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
5	สถานศึกษาจัดทำแผน กลยุทธ์ และตัวชี้วัดเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มชน	.805	.981	.867	.980
6	สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่กระจายอย่างเท่าเทียม	.834	.981	.699	.981
7	สถานศึกษาจัดการอบรม เสริมสร้างความรู้ครูให้มีทัศนคติที่ดี และยอมรับในคุณค่าของวัฒนธรรมของตนเองและผู้อื่น	.708	.981	.646	.981
8	สถานศึกษาประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานการจัดการศึกษาตามแนวหุวัฒนธรรม	.833	.981	.843	.981
การพัฒนาหลักสูตรที่มีความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม					
9	สถานศึกษามีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	.820	.981	.650	.981
10	สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรมีความสมอบภาคและมีประสิทธิภาพ	.880	.981	.727	.981

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11	สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเสมอภาคในท้องถิ่นในบริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม	.883	.981	.704	.981
12	สถานศึกษามีการบูรณาการหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับความแตกต่างของนักเรียนที่มีความแตกต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	.933	.980	.891	.980
13	สถานศึกษาจัดคู่มือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน ตามความสนใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และวิถีชีวิต	.817	.981	.799	.981
14	ครูมีการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความเสมอภาค ความเท่าเทียมของนักเรียนทุกคน	.775	.981	.614	.982
15	ครูจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเหตุผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้เคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน	.763	.981	.598	.981
16	ครูบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับหรือเพิ่มเติมเรื่องราวของกลุ่มเชื้อชาติวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	.890	.981	.901	.980

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
17	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม โดยการทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาวัฒนธรรมของตนเอง เรียนรู้กับวัฒนธรรมของผู้อื่น	.851	.981	.891	.980
18	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองและยอมรับในวัฒนธรรมของผู้อื่น	.779	.981	.826	.981
19	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา	.753	.981	.797	.981
20	ครูปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นตัวนักเรียน เคารพและให้เกียรติความคิดเห็นกับผู้อื่นที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรมแตกต่างจากตน	.701	.981	.815	.981
การจัดสภาพบรรยากาศพหุวัฒนธรรมภายในสถานศึกษา					
21	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	.692	.981	.693	.981

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
22	สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนทุกกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรม ต่างๆ ได้มีโอกาส ประกอบพิธีกรรม ในเทศกาล งานประเพณี และการละเล่น ต่างๆ วันสำคัญของทุกกลุ่มชน	.890	.981	.899	.980
23	สถานศึกษาจัดสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่ให้พักผ่อนหย่อนใจ อย่างปลอดภัย ที่เอื้อต่อนักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าใช้งานได้อย่างเสมอภาค	.601	.982	.848	.981
24	สถานศึกษามีกิจกรรมจัดมุมประสบการณ์ให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ สามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	.680	.981	.660	.981
25	สถานศึกษาจัดห้องเรียนหรือสถานที่ด้านศิลปวัฒนธรรมต่างๆ เช่น ห้องดนตรี ห้องเรียนนาฏศิลป์ หอศิลป์ ภายในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ที่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม	.639	.982	.807	.981

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การประเมินผลอย่างเป็นธรรม					
26	ครูมีการเลือกวิธีการประเมินและเครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลาย เน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับธรรมชาติของนักเรียน	.881	.981	.776	.981
27	ครูประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสมตามศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม	.886	.981	.932	.980
28	ครูมีการนำผลการวัดและประเมินผลการศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	.881	.981	.906	.980
29	ครูมีการวัดและประเมินผลนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของนักเรียนทุกกลุ่มชน	.754	.981	.906	.980

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
30	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียนรู้เพื่อความเท่าเทียม	.886	.981	.932	.980
การมีส่วนร่วมและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับ ผู้ปกครองและชุมชน					
31	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ที่มาจากกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายเป้าหมาย วางแผน โครงการและกิจกรรม	.786	.981	.911	.980
32	สถานศึกษา กับผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนมีการ ประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยน ข้อมูล และร่วมปฏิบัติหรือการ แก้ปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษา	.815	.981	.865	.981
33	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาโดยร่วมมือ กับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้คนที่มาจากวัฒนธรรม	.802	.981	.896	.980

ข้อ	รายการ	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
		Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
34	สถานศึกษาร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กร ภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริม ให้มีกิจกรรมตามขอบประเพณีของ ทุกคนในกลุ่มชุมชน	.830	.981	.926	.980

สภาพปัจจุบัน

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.981	.983	34

สภาพที่พึงประสงค์


Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.981	.982	34

ภาคผนวก จ
หนังสือประสานงาน



ตัวอย่างหนังสือเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๒๖๗

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔


เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรไทย ศิริสาธิตกิจ
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวทวิวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ
นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น
เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน
ด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ


 (รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕
โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗
เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๐-๕๒๗-๔๘๐๕



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๒๖๗

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สุพรรณิ หมายุโส๊ะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวทวิวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ
นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อ
การปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วย
ตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๐-๕๒๗-๔๘๐๕



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๒๖๗

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชนิษฐา อำนั๊กมณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวพหุวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ
ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ
นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น
เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน
ด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๐-๕๒๗-๔๘๐๕

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านลำทับ

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียน บ้านลำทับ ทั้งนี้ จะมิให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมา พร้อมนี้หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไร่พัฒนา

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง
การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียน
บ้านไร่พัฒนา ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา
และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมา พร้อมนี้หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขาดินประชาพัฒนา

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง
การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียน
บ้านเขาดินประชาพัฒนา ทั้งนี้ จะมีให้เป็นกรรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการวิจัยที่ได้จะเป็น
ประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา
และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมา พร้อมนี้หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะไทร

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง
การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียน
บ้านเกาะไทร ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา
และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมา พร้อมนี้หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรินาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนบ้านย่านอุดม

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง
การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียน
บ้านย่านอุดม ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา
และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมา พร้อมนี้หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนบ้านบางเตียว

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหาร
การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง
การจัดการศึกษาตามแนวพุทธวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียน
บ้านบางเตียว ทั้งนี้ จะมีให้เป็นกรรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือตามวัน เวลา
และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมา พร้อมนี้หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรินาท แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ



ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๓๔๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

ด้วยนางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การจัดการศึกษาตามแนวทฤษฎีพัฒนาธรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระจากครูในโรงเรียน ทั้งนี้ จะมีให้เป็นกรรบบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและผลการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๖๕๗-๓๘๘๐

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวปาริชาติ บริเพ็ชร
วัน เดือน ปีเกิด	19 กันยายน 2537
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์-เคมี) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านเกาะกลาง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่
ตำแหน่ง	ครู ค.ศ.1

